Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017 | Δ΄ Χαιρετισμοί, Ἀρτέμονος Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας, Παρθενίου Πατριάρχου Κων/πόλεως, Ζαχαρίου Ὁσίου | ΕΤΟΣ ΝΖ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2158

Ἀνοικτὸν τὸ ἐκκλησιαστικόν! Τί ἀπεκάλυψεν ὁ μακαριστὸς εἰς τὸν «Ο.Τ.»;

Γράφει ὁ κ. Γεώργιος Παππᾶς

Ὁ Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων καὶ Κανονικὸς Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν εὐλογημένην ὥραν, ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας κατὰ τὸν ἑσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ἔψαλε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἀπόστιχον ποὺ εἶναι διατεταγμένον καὶ διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως «Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς». Εἶχε προηγηθῆ κατὰ τὴν Πέμπτην ἐγκεφαλικὸν ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Τρικάλων. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσε μίαν σύντομον καὶ λιτὴν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Σεραφείμ, κατὰ κόσμο Βύρων Στεφάνου, ἐγεννήθη τὸ 1932 εἰς Φανάριον Καρδίτσης. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον του τὸ 1955. Ἐχειροτονήθη διάκονος τὸ 1965 καὶ πρεσβύτερος τὸ 1966. Ὑπηρέτησεν ὡς ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ ὡς ὑποδιευθυντὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Ἀνωτέρου Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου Τήνου. Τὴν 31/5/1970 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1991 μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐτοποθετήθη Μητροπολίτης τῆς νεοϊδρυθείσης Μητροπόλεως Σταγῶν καὶ Μετεώρων».

Ἀπὸ τὴν ἀνακοίνωσιν, ὡς εἶναι ἐμφανές, ἀπουσιάζει οἱαδήποτε ἀναφορὰ εἰς τὴν ἄδικον ἐκδρόνισίν του. Ὅμως αὐτὴ ἦτο καὶ παραμένει ἕνα ἀγκάδι διὰ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἀπῆλθον μὲν πρὸς Κύριον οἱ 12, ὅμως 9 μοιχεπιβάται εὑρίσκονται ἐν ζωῇ. Εἰς τὴν τελευταίαν του συνέντευξιν εἰς τὸν κ. Βασίλειον Ἀλεξίου ὀλίγον πρὸ τῶν Χριστουγέννων ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης εἶχεν ἀναφερθῆ ἐκτενῶς εἰς τὸ ζήτημα. Συμφώνως πρὸς τὴν ἱστοσελίδα trikalavoice.gr τῆς 21ης Δεκεμβρίου 2017:

«Ξέρετε, ὅταν ἀποφάσισα νὰ ἀκολουθήσω τὸ δρόμο τῆς Ἱερωσύνης δὲν εἶχα σκεφτεῖ ποτὲ ὅτι θὰ γίνω Ἐπίσκοπος. Μάλιστα ὅταν μὲ ἐξέλεξε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ 1970 Μητροπολίτη Τρίκκης & Σταγῶν ἀντιδροῦσα μὴ ἀποδεχόμενος τὴ μεγάλη αὐτὴ τιμή, νὰ γίνω «Ποιμένας» ἑνὸς λαοῦ, μιᾶς Μητροπόλεως. Ὡστόσο μετὰ ἀπὸ μεγάλη ἐπιμονὴ ἀπεδέχθην τὴν τιμὴ καὶ τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Καλοπροαίρετοι Ἱεράρχαι καὶ Καθηγηταὶ ἀναζητοῦν ἀπὸ τὸν «Ο.Τ.» ἐνημέρωσιν διὰ τὴν «Βαπτισματικὴν Θεολογίαν»

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

«Ἡ Βαπτισματικὴ Θεολογία ὁμιλεῖ γιὰ ἀποδοχὴ τοῦ βαπτίσματος τῶν αἱρετικῶν καὶ παράλληλα παραδέχεται τὴν παραμονὴ στὶς αἱρετικὲς δοξασίες κάθε ἀποκοπείσης ὁμάδος ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας».

*Τοῦ **Ἀρχιμ. Κυρίλλου Κωστοπούλου**, Ἱεροκήρυκος Ἱ. Μ. Πατρῶν, Δρος Θεολογίας*

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Κωστοπούλου, Δρ. Θεολογίας, μὲ τίτλον «Εἶναι ἀποδεκτὴ ἡ βαπτισματικὴ θεολογία;» Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν Ο.Τ., διὰ νὰ ἐκθέση τοὺς προβληματισμούς του. Κατὰ τὴν ἐπικοινωνίαν ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἄρθρον, ἐξέφρασε παραλλήλως καὶ κάποιας σπουδαίας σκέψεις, αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν πολλοὺς ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ Ἀκαδημιῶν, ἀκόμη καὶ Ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι ἐρωτοῦν: Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία πάντοτε ἐδέχετο χωρὶς ἀναβαπτισμὸν τοὺς ἐπιστρέφοντας ἀπὸ αἱρέσεις, ὅπου ὡμολογεῖτο ἡ Ἁγία Τριάς, διατί σήμερον δὲν ἀποδεχόμεθα τὴν «Βαπτισματικὴν Θεολογίαν» καὶ συζητοῦμεν δι' ἀναβαπτισμὸν τῶν Παπικῶν ἢ Προτεσταντῶν;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ Πηδάλιον (7ος κανών, Β΄ Οἰκουμ. Συνόδου καὶ 95ος Κανὼν τῆς Πενθέκτης) ὁρίζεται ὅτι δὲν χρειάζεται ἀναβαπτισμὸς εἰς περίπτωσιν ἐπικλήσεως τῆς Ἁγ. Τριάδος εἰς προηγουμένην βάπτισιν. Ἰσχυρίζονται λοιπὸν ὅτι μόνον ὅταν δὲν ἔχη ἐπικληθῆ ἡ Ἁγ. Τριάς π.χ. Μουσουλμάνοι, Ἑβραῖοι, Ἰεχωβάδες, καὶ κάποιοι Προτεστάντες τότε καὶ μόνον πρέπει νὰ γίνεται ἀναβαπτισμός. Τέτοια παραδείγματα ἦσαν ὁ Ἅγ. Μελέτιος Πατριάρχης Ἀντιοχείας (ἦταν ἀπὸ Ἀρειανοὺς) καὶ δὲν ἀνεβαπτίσθη, ὁ Ἅγ. Ἀνατόλιος Πατρ. Κων/λεως (προερχόμενος ἀπὸ τὸν Μονοφυσίτην Διόσκορον) δὲν ἀνεβαπτίσθη καὶ δὲν ἀνεχειροτονήθη κ.ἄ. Μάλιστα γίνεται καὶ ἐπίκλησις κειμένου τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου ("Τά Δύο Ἄκρα" σελ. 74), ὅπου ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐδέχετο ἄνευ βαπτίσματος τοὺς ἐξ αἱρετικῶν προερχομένους ἐφ' ὅσον εἶχον βαπτισθῆ εἰς τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνῷ οἱ Δονατισταὶ ἀνεβάπτιζον αὐτούς».

Ἤδη εἰς τὸν Ο.Τ. (φ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὸ σκήνωμα τοῦ ὁσιακοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης & Σταγῶν, Σεραφείμ

Περὶ τοῦ κειμένου τῆς Ἱ. Κοινότητος διὰ τὴν «Σύνοδον τῆς Κρήτης»

*Γράφει **ὁ Ἁγιορείτης μοναχὸς Νικόλαος***

Μὲ ἀφορμὴ τὸ κείμενο τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἁγ. Ὄρους, καὶ γενικὰ γιὰ τὸ κλῖμα μετὰ τὴν «Σύνοδο τῆς Κρήτης» ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς. Τὰ ὅσα τρωτὰ σημεῖα εἶχε ἐπισημάνει ἡ Ἱ. Κοινότης στὰ προσυνοδικά κείμενα, καὶ δὲν ἐλήφθησαν εἰς τὰ ὑπ' ὄψιν, καὶ τὰ ὅσα τρωτὰ σημεῖα ἐπισημαίνει τώρα μετὰ τὴν «Σύνοδο», τὰ ὁποῖα τὰ ὀνομάζει ἀτέλειες καὶ λάθη, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας, δὲν εἶναι ἄραγε ἐκπτώσεις καὶ ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν παραδοθεῖσα ἡμῖν ὀρθόδοξο ἀλήθεια; Ἂν ἦταν ὄντως «ἁγία ἡ Σύνοδος», γιατὶ ἐπισημάνατε τόσα πολλὰ λάθη καὶ ἀτέλειες; Δὲν ἀρκεῖ μόνο νὰ ἐπισημαίνωνται τὰ κακῶς ψηφισθέντα κείμενα ἀπὸ τὴν «Σύνοδο» ἀλλὰ καὶ νὰ στηλιτεύωνται, διότι μᾶς ὁδηγοῦν πρὸς αἱρετίζοντα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁ κ. Βλ. Φειδᾶς ἐλεγχόμενος

*Τοῦ **κ. Κωνσταντίνου Μπινιάρη**, Διπλ. Ἠλεκτρολόγου Μηχανικοῦ, ΜΔΕ Τεχν. Πυρηνικῶν Ἀντιδραστήρων*

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Σχετικὰ μὲ τὸ δημοσίευμα τῆς 30/12/2016 μὲ θέμα:

«Διακρατικὰς παρεμβάσεις καταγγέλλει ὁ κύριος Βλάσιος Φειδᾶς» θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς: Ὁ κύριος καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὁ ὁποῖος, ὡς ἀναφέρεται ὑπῆρξε ἕνας ἐκ τῶν σημαντικότερων παραγόντων προετοιμασίας τῆς Συνόδου τοῦ Κολυμπαρίου καὶ φέρεται νὰ εἶπε:

α) Διὰ τὸ ἡμερολογιακὸ ζήτημα: «Κατὰ τὴν γνώμη του, ἔπρεπε νὰ συζητηθῆ, διότι ἀποτελεῖ σοβαρὸ πρόβλημα στὸ χῶρο τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐφ' ὅσον ἐξ αἰτίας τῆς λεγομένης ἀλλαγῆς του, καὶ ἡ Λειτουργικὴ Ἑνότης διεσπάσθη καὶ σχίσμα ἐδημιουργήθη».

Δὲν μᾶς εἶπε ὅμως ἀφοῦ ὄντως συμβαίνουν ὅλα αὐτά, διατὶ δὲν συνεζητήθη, παρὰ τὴν δέσμευση τοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τὸ 1931.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Διχασμὸς εἰς τὸν Παπισμὸν ἀπὸ τὰ παίγνια ἐξουσίας

Τριγμοὺς εἰς τὴν Παπικὴν ἕδραν προεκάλεσε τὸ κείμενον τοῦ Πάπα «Ἡ χαρὰ τῆς ἀγάπης: Μετὰ-Συνοδικὴ Ἀποστολικὴ Προτροπὴ γιὰ τὴν ἀγάπη στὴν οἰκογένεια». Πρόκειται δι' «Ἀποστολικὴν Προτροπήν», σπουδαιοτέραν ἀπὸ ἁπλᾶς συγγραφὰς ἀλλὰ ὄχι ἰσοτίμου κύρους μὲ τὰς «Παπικὰς Ἐγκυκλίους», καθὼς δὲν ἀναφέρεται εἰς δογματικὸν ζήτημα. Ἡ «Προτροπὴ» ἐξεδόθη τὴν 8ην Ἀπριλίου 2016, μετὰ ἀπὸ σειρὰν Συνόδων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀσχοληθῆ μὲ ζητήματα γάμου, οἰκογενείας, τέκνων καὶ γενετησίου ἐνστίκτου. Ἡ «Προτροπὴ» αἰφνιδίασεν ἀρχικῶς ὡς πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ἦτο ἡ πρώτη εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ Παπισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἀναφορὰ εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ δρᾶμα Babette's Feast (1987)! Ὡστόσον τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν ἔμελλε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Πειρασμοὶ καὶ τήρησις ἐντολῶν

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Ἡ ἐποχή μας εἶναι δύσκολη γιὰ τοὺς χριστιανούς. Παρόλο πού πέρασαν εἴκοσι αἰῶνες ἀπό τή γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ δρόμος δέν ἔγινε εὔκολος. Πάντα, βέβαια, ὑπῆρχαν ἐμπόδια, γιατί ὁ διάβολος ποτέ δέν διέκοψε τή δραστηριότητά του προκειμένου νά κόβει τήν πορεία τῶν χριστιανῶν πρός τό Θεό. Στίς μέρες μας ὅμως τά πράγματα ἐπιδεινώθηκαν. Σχεδόν ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἶναι ὄργανα τοῦ διαβόλου. Οἱ πλούσιοι τό ἴδιο. Οἱ ἄνθρωποι τῆς τέχνης καί τῶν ἐπιστημῶν ἐπίσης. Ὅλοι καυχῶνται ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι ἀπό ἠθικούς φραγμούς καί ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶναι δεμένοι μέ δαιμονικούς φραγμούς καί ἀκολουθοῦν πιστά τίς ἐντολές τοῦ αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπατεῶνος! Εἶναι μέ μιά λέξη ἀντίχριστοι.

Μέσα στό ζωολογικό κῆπο τῆς κοινωνίας μας ὑπάρχουν πολλά ἄγρια θηρία, πού διαρκῶς ψάχνουν γιά θύματα. Ὁ πειρασμοί καί οἱ κίνδυνοι γιά τούς χριστιανούς εἶναι πολλοί. Κανένας δέν μπορεῖ νά ἰσχυριστεῖ ὅτι δέν ἀντιμετωπίζει πειρασμούς. Ὅπως καί κανείς δέν μπορεῖ νά ἰσχυριστεῖ ὅτι ὁ δρόμος πρός τή σωτηρία εἶναι κλειστός. Παραμένει πάντα ἀνοιχτός, ἀλλά χρειάζεται πνευματικός ἀγώνας, γιά νά φτάσει κάποιος στό τέρμα του.

Οἱ ἀγωνιζόμενοι δέν πρέπει νά ξεχνοῦν ὅτι ὁ Θεός τούς προστατεύει. Ἀναγνωρίζει τίς δυσκολίες πού ἔχουν καί τούς πειρασμούς πού ἀντιμετωπίζουν καί στέκεται πάντα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ποία ἡ δρᾶσις τῶν παπικῶν σχολείων;

Βιώνομεν πράγματι ἱστορικάς στιγμάς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐνῶ ἡ Χώρα μας ἔχει ὑποκύψει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν μέτρων ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ δανεισταί καὶ 500.000 νέοι ἔχουν φύγει εἰς το ἐξωτερικον ἀναζητοῦντες ἕνα καλύτερον μέλλον, ἡ ἀνθρωπιὰ καὶ ἡ ἀλληλεγγύη δὲν ἔχει σταματήσει πρὸς τοὺς ἀπόρους συμπατριώτας μας ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μετανάστας. Τὴν στιγμὴν ποὺ οἱ ξένοι ἐπαναπροωθοῦν, ὅπως λέγεται εὐσχήμως ἡ ἀπέλασις, τοὺς πρόσφυγας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ποτισμένη μὲ φιλανθρωπίαν ψυχὴ τοῦ Ἕλληνος δίδει ἀπὸ τὸ ὑστέρημά του, διὰ νὰ συμπαρασταθῆ μὲ κάθε τρόπον εἰς τοὺς συνανθρώπους του. Αὐτὴ ἡ στάσις ζωῆς ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, ποὺ ἔχει χαράξει εἰς τὰς καρδίας ὅλων τὴν ἀγάπην. Αὐτὴν τὸ τελευταῖον διάστημα προσπαθοῦν νὰ ἐκθεμελιώσουν οἱ πολιτικοί τῆς Χώρας πλήττοντες τὰς ἀρχάς, τὰς ἀξίας καὶ τὰς θεμελιώδεις βάσεις τῆς κοινωνίας μας. Ὅλα ὅσα προβάλλονται ὡς σεβασμὸς τῆς ἑτερότητος (σύμφωνον συμβιώσεως, ἀνοικοδόμησις τεμένους, καῦσις νεκρῶν κ.λπ.) δυνάμεθα νὰ τὰ ἴδωμεν ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τοῦ καθρέπτου ὡς ἀσέβειαν πρὸς ὅ,τι συνέχει αὐτὸν τὸν τόπον. Τελευταίως τὸ καίριον πλῆγμα μελετοῦν νὰ δώσουν εἰς τὴν παιδείαν. Δὲν ἀρκεῖ ποὺ κατεστράφησαν αἱ παροῦσαι γενεαί, θὰ πρέπη νὰ ὁδηγηθοῦν πρὸς τὴν ἀπώλειαν ταυτότητος καὶ τὸν ὄλεθρον καὶ αἱ ἐπόμεναι γενεαί.

Ἡ κρατικὴ ἀδιαφορία εἶναι ὁ πρῶτος πυλῶν αὐτῆς τῆς τακτικῆς. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει καθιερωθῆ ὁ ἑορτασμὸς τῆς παγκοσμίου ἡμέρας ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅταν ἤδη εἰς τὴν Νάπολιν αὐτὸς ἔλαβε χώραν διὰ δευτέραν φοράν! Σπουδαία εἶναι ἐπίσης αἱ πρωτοβουλία τριῶν ἐπιφανῶν Γάλλων, τοῦ ἐκδότου Pierre Berringer, Νίκαια, τοῦ καθηγητοῦ κλασσικῆς φιλολογίας Yves Canier καὶ τῆς Catherine Teuler, καθηγητρίας τῆς ἀγγλικῆς, οἱ ὁποῖοι εἰς κείμενον ποὺ ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς Le Monde καὶ μετεφράσθη ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα tvxs.gr τῆς 6ης Φεβρουαρίου 2017 ἰσχυρίζονται ὅτι:

«Ἡ ἔνταξη τοῦ πολίτη στὸ εὐρωπαϊκὸ οἰκοδόμημα συνδέεται, κατὰ τὴν ἄποψή μας, μὲ μία συμβολικὴ ἀπόφαση, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώνοντας τὴν ἰδιότητά μας ὡς ἐχόντων τὴν εὐρωπαϊκὴ νοοτροπία, ὁδηγεῖ σὲ μία συνειδητοποίηση ποὺ μᾶς διασώζει ἀπὸ τὶς ὑπερβολὲς τῶν δανάσιμων ἀξιῶν τῆς κυρίαρχης κουλτούρας. Ὡς ἐκ τούτου, προτείνουμε τὴν υἱοθέτηση τῆς ἑλληνικῆς, ὡς ἐπίσημης γλώσσας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης».

Ὄχι μόνον ἡ εἴδησις αὐτὴ δὲν προεβλήθη καὶ δὲν ἠξιοποιήθη ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἀλλὰ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐπιχειρεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἡ ὑποβάθμισις τῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ ποὺ συνήθως συνδυάζεται μὲ αὐτάς. Ἀπὸ ποῦ προέρχεται αὐτό; Οἱ ξένοι ποὺ μᾶς ἐλέγχουν εὑρίσκουν ἀνασταλτικὸν παράγοντα διὰ τὰ σχέδιά τους τὴν ὁμοψυχίαν καὶ ἑνότητά μας καὶ δι' αὐτὸ ἐπιχειροῦν νὰ ὑποβαθμίσουν ὁ,τι ἀφυπνίζει συνειδήσεις. Εἰς τὸν Ο.Τ. κατηγγέλθη διὰ ἰδιωτικὸν σχολεῖον ἀμερικανικῶν συμφερόντων, ὅτι ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ὑποβάθμισις τῆς προηγουμένης ἐθνικῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ εἶχε δοθῆ ἐντολὴ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν, νὰ μὴ ἔχη τόσον σοβαρὸν χαρακτῆρα ἡ ἑορτή. Ὅλα αὐτὰ τὰ σχολεῖα, ὡς γνωστόν, συγκεντρώνουν παιδιὰ ἀπὸ ἐπιφανεῖς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ ὑψηλὰς θέσεις καὶ αὔριον μεθαύριον θὰ ἀποτελοῦν τὴν ἡγεσίαν τῆς Χώρας. Ὁπότε τί πλέον ἀποτελεσματικὸν ἀπὸ τὸ νὰ ἐνσταλάξουν τὸ δηλητήριον εἰς τὰς ἀθῶας ψυχάς καὶ νὰ ἀφήσουν αὐτὸ νὰ ἐνεργήση, ὥστε ὅταν θὰ ἔλθη ἡ στιγμὴ νὰ αἰσθάνωνται θαυμασμὸν διὰ τὸ ξένον καὶ μειονεξίαν διὰ ὁτιδήποτε ἐγχώριον.

Ὡστόσον, δὲν εἶναι μόνον ἡ κρατικὴ ἀδιαφορία ἡ ἄμεσος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἑπταετὲς μνημόσυνον τοῦ Ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη

Τό Σάββατον 1ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου μετά τήν θείαν Λειτουργίαν θά τελεσθῆ τό ἑπταετὲς μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἱερομονάχου π. Μάρκου Μανώλη, πρώην ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ καί πνευματικοῦ προϊσταμένου τῆς «Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως» καί τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου».

Ὁ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τήν 25ην Μαρτίου ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Ἁγ. Παύλου, Ἅγ. Ὄρος 16ος αἰ.

Ἐπιφυλλίδες τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ἢ ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑ;

(Ὁ χαρακτὴρ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τό σύγχρονον σχολεῖον)

*Τοῦ **κ. Παύλου Ἀθ. Παλούκα**, Ἐπιτ. Σχολ. Συμβούλου Δ.Ε.*

3ον.-Τελευταῖον

Δ΄

Ὅλα τά ἀνωτέρω, πού ἐκτέθηκαν μέ κάθε συντομία, πρέπει νά μᾶς προβληματίσουν πολύ καί θετικά, καί νά καθορίσουν τή δική μας στάση καί κυρίως τῆς Πολιτείας, ἀπό τήν ὁποία καί θά ἐξαρτηθεῖ ἡ ἐθνική μας ἐπιβίωση ἤ ὁ ἀφανισμός της.

Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν μπορεῖ νά προκαλεῖ ἀλλά καί προσκαλεῖ.

Οἱ καιροί, ὅμως, κύριοι πολέμιοι τῆς Ὀρθόδοξης χριστιανικῆς (καί θρησκευτικῆς) ἀγωγῆς καί σεῖς οἱ ἄλλοι συνοδοιπόροι, δέν εἶναι γιά τέτοιες ἀρνητικές καί ἐπιζήμιες πανθρησκειακές θέσεις. Μή δυναμιτίζουμε μόνοι μας καί τήν ἴδια τήν ἐθνική μας ὑπόσταση, πού τήν διασφαλίζει ἡ Ὀρθοδοξία, ὅπως εἶχε διακηρύξει καί ὁ Διδάσκαλος τοῦ Γένους Ἀδαμάντιος Κοραῆς: *«Στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία χρωστοῦμε οἱ σημερινοί Γραικοί τήν ὕπαρξή μας»*[26]. Μιά ἀλήθεια πού τήν ὁμολογοῦν οἱ βαθεῖς μελετητές τῆς Ἱστορίας καί ἐκπρόσωποι ὅλου τοῦ φάσματος τῶν κοινωνικῶν καί ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν (Κοινωνιολόγοι, Λογοτέχνες, Φιλόσοφοι κ.ἄ.). Εἶναι χαρακτηριστική ἡ διαπίστωση καί ὁμολογία τοῦ ἥρωα Μακεδονομάχου Παύλου Μελᾶ γιά τήν Ὀρθόδοξη Θρησκεία μας: *«… Ἡ θρησκεία μᾶς δίδει πολλήν παρηγορίαν καί θάρρος. Ἄλλως τε χάρις εἰς αὐτήν ἐλυτρώθη καί θά λυτρωθῆ καθ ὁλοκληρίαν ὁ τόπος μας»*[27].

Καί ἡ ἀμέσως παρακάτω διαπίστωση τοῦ Ἀδαμ. Κοραῆ (ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν κατεχόταν ἀπό προοδευτικές ἰδέες καί ἀνῆκε στό κλῖμα τοῦ Διαφωτισμοῦ) ἔχει ἰδιαίτερη βαρύτητα καί τήν ἀναφέρουμε: *«Πολιτεία πού δέν ἔχει ὡς βάση τή **χριστιανική παιδεία** τῶν νέων, εἶναι οἰκοδομή πού φτιάχνεται χωρίς ἀσβέστη καί νερό»*[28]. Ἀκόμη καί ὁ φιλόσοφος Πλάτων ὑποστηρίζει ὅτι *«στήν Παιδεία πρέπει νά ὑπάρχει ἔντονη θρησκευτικότητα»*.

Παραπλήσια βρίσκεται καί ἡ σημαντική ρήση τοῦ Οὐάσινγκτον, ὅταν τόνιζε ὅτι *«τό μέλλον τῆς χώρας μας ἐξαρτᾶται ἀπό τήν **χριστιανική ἐκπαίδευση** τῆς νεολαίας μας»*[29].

Τελικά ὅσοι τά ἴδια πρεσβεύετε *«ἀφαιρέστε τό Θεό ἀπό ἕδρες καί θρανία καί θά ἔχετε συγκομιδή ἀπό διαβόλους»*[30], ὅπως χαρακτηριστικά μᾶς προειδοποίησε ὁ Οὐέλινγκτον [1769 - 1852, Βρεττανός στρατάρχης καί πολιτικός, νικητής τοῦ Ναπολέοντα στό Βατερλό (1815), Πρωθυπουργός].

Πιό ἀναλυτικά εἶχε τονίσει (στίς ἀρχές τοῦ περασμένου αἰώνα σέ διεθνές συνέδριο συλλόγων γιά τή διάδοση τῆς Ἁγ. Γραφῆς), ὁ τότε Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α., τίς τραγικές συνέπειες πού θά ἔχει ἡ ἀφαίρεση τῆς Ἁγ. Γραφῆς ἀπό τή ζωή μας. Εἶχε πεῖ σχετικά: *«Ἡ ὅλη ἐλπίς τῆς ἀνθρωπίνης προόδου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἁγ. Γραφῆς. Ἀφαιρέσατε τό βιβλίον τοῦτο ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἐκ τῶν οἰκογενειῶν, ἐκ τῶν φυλακῶν, ἀφαιρέσατε αὐτό ἐκ τῶν σχολείων καί τῶν νοσοκομείων, περιμείνατε δ' ἐπί δεκαετίαν μέχρις ὅτου ἀναπτυχθῆ ὁ σπόρος, καί τότε θά φοβηθῆτε πρό τῶν ἀπαισίων ἐγκλημάτων καί ἐκ τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, θά τρομάξετε πρό τῆς ὠμότητος τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς φοβερᾶς δυνάμεως τοῦ ἐγωισμοῦ. Ὁ ἄνθρωπος … θ' ἀπεκτηνοῦτο. Ἐάν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ κόσμου θά ἐξέλιπε καί αὐτός ὁ κόσμος»*[31].

Ὁ προφήτης Ὡσηέ πρίν ἀπό χιλιάδες χρόνια διαπίστωνε αὐτό τό κακό πού κάνουμε ἐμεῖς σήμερα μέ τοῦτα τά λόγια: *«αὐτός πού σπέρνει ἄνεμον, θύελλα θά θερίσει»*[32].

Μέσα στή χριστιανική πίστη (Ἐκκλησία) σώζεται τό πρόσωπο καί ἡ ἐλευθερία τῶν νέων ἀλλά καί ὅλων μας.

Ὁ Γερμανός παιδαγωγός Φαῖρστερ ἀναγνώριζε *«τήν πλήρη ἀνεπάρκεια κάθε παιδαγωγικῆς, πού δέν βασίζεται στή Χριστιανική Θρησκεία»*[33].

Μετά τό Εὐαγγέλιο, ἐπιπροσθέτως ἔρχεται καί *«ὁ λόγος τῶν Πατέρων,* (ὁ ὁποῖος) *ἀποτελεῖ τήν ὀρθόδοξη πρόταση, πού εἶναι πρόταση ζωῆς»*, κατά τόν πρ. Πρύτανη καί Καθηγητή τῆς Γλωσσολογίας Γεώργιο Μπαμπινιώτη. Γι' αὐτό, ἀφοῦ κάνει τήν διαπίστωση ὅτι τά Πατερικά Κεί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος

Η ΤΕΤΑΡΤΗ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν εἶναι ἀφιερωμένη σὲ μία ἄλλη μεγάλη ἀσκητικὴ μορφὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸ Σιναΐτη, τὸν συγγραφέα τῆς «Κλίμακος», ἑνὸς ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα. Γράφηκε, γιὰ νὰ ἀποτελεῖ πολύτιμο ὁδηγὸ ἡμῶν τῶν πιστῶν στὴ δύσκολη πνευματική μας πορεία καὶ τὸν παθοκτότο ἀγώνα μας. Ἡ προβολή του, αὐτὴ τὴν ἱερὴ περίοδο, ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ μᾶς τοὺς πιστούς. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης βίωσε μὲ ἀκρίβεια τὴν ἄσκηση καὶ ἀκολούθησε σὲ ὅλη του τὴ ζωή τὸ δρόμο τοῦ ἀγώνα καὶ τῆς κάθαρσης ἀπὸ τὰ ψυχοκτόνα καὶ σωματοκτόνα πάθη μας. Τὴν ἐμπειρία του αὐτὴ τὴν κατέγραψε στὸ περίφημο βιβλίο «Κλῖμαξ», γιὰ νὰ μείνει στοὺς αἰῶνες ἐσαεὶ κτῆμα καὶ βοήθημα στοὺς πιστούς, ποὺ θέλουν νὰ καθαρθοῦν ἀπὸ τὰ δικά τους πάθη καὶ νὰ στρέψουν τὰ βήματά τους στὸν οὐρανό. Μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ σωτηρία μας δὲν εἶναι εὔκολη ὑπόθεση, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται ἰσχυρὴ θέληση, συνεχὴς ἐγρήγορση καὶ ἀκατάπαυστος ἀγώνας, ὄχι πρὸς σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ πρὸς τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου, τοῦ ὁποίου ἔργο εἶναι ἡ καταστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου. Βεβαίως ἡ σωτηρία μας εἶναι προϊὸν χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ὄχι κατόρθωμα δικό μας. Γιὰ νὰ ἐνεργοποιηθεῖ ὅμως αὐτή, ἀπαιτεῖται ἡ δική μας συγκατάθεση, ἡ ὁποία τείνει νὰ πνιγεῖ στὴν ἀκηδία καὶ τὴν ἀπελπισία. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, στὸ περίφημο αὐτὸ σύγγραμμά του μᾶς δείχνει τὸν τρόπο, μὲ τὴν ἱεράρχηση ἀπόκτησης τῶν ἀρετῶν καὶ τὴν βαθμιαία ἀποκοπὴ τῶν παθῶν μας. Ἂς γίνει γιὰ ὅλους μας παράδειγμα ἡ προσωπικότητα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀσκητῆ καὶ ἀπαραίτητο βοήθημά μας τὸ πολύτιμο σύγγραμμά του!

Βλ. Πούτιν: Ποῖος προωθεῖ τὴν παιδοφιλίαν εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον;

ΕΚΕΙ ποὺ πρὶν λίγα χρόνια ὅλα «τὰ' σκίαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά», ἐξαιτίας τοῦ θρησκευτικοῦ διωγμοῦ τοῦ κόκκινου θηρίου, τοῦ ἀθεϊστικοῦ μαρξισμοῦ, στὴ Ρωσία, ἀκούγονται σήμερα ἐλπιδοφόρες φωνές! Ὁ μεγάλος ἡγέτης αὐτῆς τῆς χώρας δηλώνει πιστὸς ὀρθόδοξος καὶ στηλιτεύει τὴ σύγχρονη κατάπτωση τοῦ δυτικοῦ «χριστιανικοῦ» κόσμου. Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Ὁ Ρῶσος πρόεδρος Βλαντιμὶρ Πούτιν χρησιμοποίησε τὸ ἐτήσιο συνέδριο τὰ Χριστούγεννα, γιὰ νὰ παραχωρήσει συνέντευξη καὶ νὰ κατηγορήσει τὴ Νέα Παγκόσμια Τάξη γιὰ τὴν προώθηση τῆς παιδοφιλίας στὶς δυτικὲς χῶρες. […] κατηγόρησε τὶς δυτικὲς φιλελεύθερες ἐλὶτ γιὰ τὴν κατάργηση τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν, ποὺ ἔκαναν τὶς χῶρες τους μεγάλες καὶ τρανές. Τόνισε ὅτι ἀντὶ γιὰ τὴν οἰκοδόμηση ἑνὸς μέλλοντος μὲ βάση τὶς στέρεες χριστιανικὲς ἀξίες, οἱ δυτικὲς ἐλὶτ ἔχουν δημιουργήσει μία κουλτούρα "γεμάτη ἀπὸ ὑπερβολικὴ πολιτικὴ ὀρθότητα" ποὺ εἶναι τόσο καταστροφικὴ καὶ ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσει στὴν κατάρρευση τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ἐὰν δὲν ἀνακοπεῖ. […] μίλησε γιὰ τὴν κατάσταση τῆς χώρας του καὶ τὸν κόσμο, λέγοντας ὅτι ὑπάρχει μία διεθνὴς προώθηση γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς νέας παγκόσμιας τάξης ποὺ θὰ "ἀφαιρέσει τὴν ἐθνικὴ κυριαρχία" καὶ θὰ "καταστρέψει τὴν ταυτότητα τοῦ ἀνθρώπου ὡς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ στόχου, οἱ δυτικὲς ἐλὶτ ἀποκόπτονται συστηματικὰ ἀπὸ τὶς ρίζες τους στὶς ὁποῖες οἱ κοινωνίες τους ἦταν χτισμένες"» (Ἰστ. Πενταπόσταγμα)! Μόνο ἕνας κοντόφθαλμος δὲ μπορεῖ νὰ διακρίνει τὴν κατάρρευση τοῦ δυτικοῦ «πολιτισμοῦ», ἡ ὁποία εἶναι θέμα χρόνου νὰ ὁλοκληρωθεῖ! Κοινωνίες, οἱ ὁποῖες ἀπεμπόλησαν τὶς ἀξίες τους ὁδηγήθηκαν στὸν ἀφανισμό!

Ὁ Β. Πούτιν διὰ τὸν ἀποχριστιανισμὸν τῆς Δύσεως

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγουμένου σχολίου μας, ὁ Πρόεδρος Πούτιν ἔκαμε λόγο καὶ γιὰ τὴν ἀπεμπόληση τῆς χριστιανικῆς κληρονομιᾶς τοῦ δυτικοῦ κόσμου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βιώνει σήμερα φρικιαστικὲς καταστάσεις: «Πολλὲς δυτικὲς χῶρες ἔχουν πάρει ἕνα δρόμο ὅπου ἀρνοῦνται ἢ ἀπορρίπτουν τὶς δικές τους ρίζες, συμπεριλαμβανομένων τοῦ χριστιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν βάση τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Στὶς χῶρες αὐτές, ἡ ἠθικὴ βάση καὶ κάθε παραδοσιακὴ ταυτότητα στεροῦνται ἐθνικῶν, θρησκευτικῶν, πολιτιστικῶν, ἀκόμη καὶ φύλου. Ἐκεῖ, ἡ πολιτικὴ ἀντιμετωπίζει μία οἰκογένεια μὲ πολλὰ παιδιὰ ὡς ἴση μὲ ἕνα ὁμοφυλόφιλο ζευγάρι (νομικά) […] Οἱ χριστιανικὲς γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια, καταργοῦνται ἢ μετατρέπονται σὲ "οὐδέτερα", ἢ ἀκόμη μετονομάζονται. Μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ ἀποκρύβονται οἱ βαθύτερες ἠθικὲς ἀξίες αὐτῶν τῶν ἑορτασμῶν. Χωρὶς τὶς ἠθικὲς ἀξίες ποὺ ἔχουν τὶς ρίζες τους στὸν Χριστιανισμό […] οἱ ἄνθρωποι θὰ χάσουν ἀναπόφευκτα τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπειά τους». Ὁ Πούτιν προειδοποίησε ἐπίσης ὅτι ὑπάρχει μία προσπάθεια γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς παγκόσμιας κυβέρνησης ποὺ θὰ διαλύσει τὰ κυρίαρχα κράτη ἀπομακρύνοντας τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεό. «Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ αὐτὴ ἡ διαδικασία ὑλοποιεῖται σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο στὴ Δύση, παρατηροῦμε σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο τὶς προσπάθειες γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς μονοπολικοῦ, ἐνοποιημένου μοντέλου τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖο ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας. Σὲ ἕνα τέτοιο ἑνιαῖο, μονοπολικὸ κόσμο δὲν ὑπάρχει χῶρος γιὰ κυρίαρχα κράτη. Ἕνας τέτοιος κόσμος χρειάζεται ἁπλῶς ὑποτελεῖς» (Ἰστ. Πενταπόσταγμα)! Μεγάλες ἀλήθειες, ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἡγέτη!

Ποία εἶναι ἡ ἀληθινή, ἐπωφελὴς καὶ θεάρεστος νηστεία;

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ περίπου στὸ μέσον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ κάνουμε, στὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων μας, τὸν προσωπικό μας ἀγώνα.

> **«Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον»**
>
> **ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἑορτολογικοὺς σταθμοὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἶναι καὶ ἡ μεγάλη θεομητορικὴ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Κατ' αὐτὴν ἑορτάζουμε τὸ μέγα καὶ κοσμοσωτήριο γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου γιὰ τὴν ἡμῶν σωτηρία. Τὴν εὐλογημένη πραγματοποίηση τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ στοὺς πρωτοπλάστους ὅτι σὲ μελλοντικοὺς χρόνους θὰ ἔρθει στὸν κόσμο ὁ «Γιὸς τῆς Γυναίκας» (Γέν.3,17), προκειμένου νὰ συντρίψει τὸ κεφάλι τοῦ ὄφεως, δηλαδὴ τοῦ διαβόλου καὶ νὰ ἀπελευθερώσει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας, τὴ φθορὰ καὶ τὸ θάνατο. Ἡ πρώτη παρθένος, ἡ Εὔα, μὲ τὴν παρακοή της, ἔγινε αἰτία τῆς πτώσεως, ἡ δεύτερη Εὔα, ἡ Θεοτόκος, μὲ τὴν ὑπακοή Της, τὴν ταπεινότητά της καὶ κύρια τὴ συγκατάθεσή Της νὰ γίνει Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἔγινε αἰτία τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως. «Ἡ ταπεινὴ Παρθένος, τονίζει σύγχρονος θεολόγος, βαπτισμένη καὶ λουσμένη ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, δέχτηκε τὴν ρήση τοῦ Γαβριὴλ (Λουκ.1,38). Αὐτὴ ἡ σωτήρια συγκατάθεση ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Σὲ ὑποθετικὴ ἐρώτηση, ἂν ἡ Θεοτόκος δὲ συναινοῦσε καὶ δὲν ἀποδεχόταν νὰ γίνει ἡ Μητέρα τοῦ Σωτήρα μας, ἡ σάρκωση τοῦ Λόγου θὰ ἦταν ἀδύνατη καὶ ἡ σωτηρία ἀπραγματοποίητη. Τὸ ἱερότατο στόμα τῆς Θεομήτορος ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀντιπροσώπευε ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ τὴν ἀγωνία του νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ διαβόλου. Κατὰ συνέπεια ἡ Θεοτόκος, μετὰ τὸν Τριαδικὸ Θεό, εἶναι τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπο στὸ ἔργο τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους». Ἂς δοξάζουμε ἀσίγαστα τὸν ἅγιο Τριαδικὸ Θεὸ καὶ ἂς τιμᾶμε διαρκῶς τὴν Παναγία μας, γιὰ τὴ σωτηρία μας!**

Αὐτὸς πολλὲς φορὲς περιορίζεται σὲ μία τυπικὴ νηστεία, χωρὶς νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἐμπρακτη ἀποκοπὴ παθῶν καὶ ἀπόκτηση ἀρετῶν. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος μᾶς συμβουλεύει ποιὰ εἶναι ἡ καλὴ καὶ ἐπωφελὴς νηστεία: «Νηστεύεις; Ἀπόδειξέ το μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα σου. Ἐὰν δεῖς φτωχό, νὰ τὸν ἐλεήσεις. Ἐὰν δεῖς ἐχθρό, νὰ συμφιλιωθεῖς μαζί του. Ἐὰν δεῖς μία ὄμορφη γυναίκα, νὰ μὴ τὴν κοιτάξεις. Ἂς μὴ νηστεύει μόνον τὸ στόμα… ἀλλὰ καὶ τὸ μάτι καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος. Τὰ χέρια, ἀπὸ τὴν ἁρπαγὴ καὶ τὴν πλεονεξία. Τὰ πόδια, ἀπὸ τοὺς δρόμους ποὺ ὁδηγοῦν σὲ ἁμαρτωλὰ θεάματα. Τὰ μάτια, νὰ μὴ πέφτουν λάγνα πάνω σὲ ὄμορφα πρόσωπα οὔτε νὰ περιεργάζονται τὰ κάλλη ἄλλων. Δὲν τρῶς κρέας; Τὰ μάτια σου, ἂς μὴ φᾶνε τὴν ἀκολασία. Ἡ ἀκοή σου, ἂς μὴ δέχεται κακολογίες καὶ διαβολές. Τὸ στόμα, ἂς νηστεύσει ἀπὸ αἰσχρὰ λόγια καὶ λοιδορίες. Ἀφοῦ δὲν εἴμαστε σὰν τὰ ζῷα, γιατί πρέπει νὰ δαγκώνουμε καὶ νὰ τρῶμε τοὺς ἀδελφούς μας;» (Ἰστ. Βῆμα Ὀρθοδοξίας). Νηστεία ἔχουν καὶ ἄλλες θρησκεῖες καὶ μάλιστα πολὺ πιὸ αὐστηρὴ (π.χ. Ἰνδουισμός). Νηστεία κάνουν καὶ πολλοὶ χορτοφάγοι καὶ μάλιστα σὲ μόνιμη βάση. Νηστεία κάνουν καὶ ὅσοι θέλουν νὰ ἀδυνατίσουν, ἢ νὰ ἀποτοξινωθοῦν. Τέλος, σύμφωνα μὲ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, νηστεία κάνει καὶ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος δὲν τρώει ποτέ! Ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ νηστεῖες πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τὴν νηστεία, ποὺ μᾶς προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας! Ἂς προσέχουμε, ἀδελφοί μας, νὰ κάνουμε ἀληθινὴ καὶ εὐάρεστη στὸ Θεὸ νηστεία, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἐπωφελὴς γιὰ τὸ σῶμα καὶ κυρίως, σωτήρια γιὰ τὴν ψυχή μας!

Εἰς τὸ προσκήνιον καὶ πάλιν ἡ βλάσφημος θεωρία περὶ «Δύο Πνευμόνων τῆς Ἐκκλησίας»!

ΟΠΟΙΟΙ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ «Σύνοδος» τοῦ Κολυμβαρίου ἀπλὰ ἀναγνώρισε τὴν «ἱστορικὴ ὕπαρξη καὶ λοιπῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν» καὶ μόνο, ἂς διαβάσουν τὴν ἀκόλουθη εἴδηση: «Στὸ Cuieti τῆς Ἰταλίας, ἔγιναν οἱ ἐργασίες τῆς 14ης συνάντησης τῆς Ὁλομέλειας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Νέο πρόσωπο Ἀρχιεπίσκοπος Τελμησσοῦ Ἰώβ, ποὺ τοποθετήθηκε, ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὡς Συμπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαθιστώντας τὸν Μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη Ζηζιούλα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰὼβ τοποθετεῖται πλέον ἀπὸ τὸ Φανάρι σὲ καίριες θέσεις. Μετὰ τὴν ἐπίδοση τῶν ἀπαραίτητων "οἰκουμενιστικῶν διαπιστευτηρίων" στὴν "Συνοδο" τῆς Κρήτης, ὡς ἐκπρόσωπος τύπου, ἀναβιβάσθηκε σὲ Συμπρόεδρο τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου. Στὴν παρθενική του μάλιστα συμμετοχὴ μὲ τὸ νέο του ὑψηλὸ ἀξίωμα ἔσπευσε νὰ ἐπαναβεβαιώσει τὴν παπικὴ θεωρία τῶν "δύο πνευμόνων" δηλώνοντας πὼς Ὀρθόδοξοι καὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ "εἴμαστε οἱ δύο πνεύμονες τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας"» (Ἰστ. Πενταπόσταγμα)! Μάλιστα, ὁ παπισμὸς λογίζεται ἰσότιμος, μὲ τὴν Ὀρθοδοξία, ὁ «ἕτερος πνεύμονας» τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ «ἐκκλησία» μὲ τὰ ὅλα της! Κατὰ τὰ ἄλλα, ὅσοι ἔκρουαν τὸν κίνδυνο ἐκκλησιολογικῆς ἐκτροπῆς, στὴ «Σύνοδο» τῆς Κρήτης …κινδυνολογοῦσαν!

Ἡ ἰσλαμικὴ ἀμφίεσις εἰς τὰ σαλόνια μόδας τῆς Εὐρώπης!

ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ γράψει ἐπανειλημμένως, ἡ Εὐρώπη, ὄχι μόνον δὲν ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν ἐπέλαση τῶν ἑκατομμυρίων μεταναστῶν καὶ λαθρομεταναστῶν μουσουλμάνων σὲ αὐτή, ἀλλὰ τὸ ἐπιδιώκει καὶ τὸ ἀπολαμβάνει. Μάλιστα, τὸ ἀπολαμβάνει, ἀφοῦ ὡς καὶ τὴν κουλτούρα τους θέλει νὰ υἱοθετήσει! Τελευταῖα, οἱ μποῦργκες καὶ τὰ σαρίκια λανσάρονται στὰ σαλόνια μόδας! Δεῖτε τὴν ἀπίστευτη εἴδηση, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ἡ συντακτικὴ ὁμάδα Χειλαδάκη: «Τώρα ἡ Εὐρώπη στὰ πλαίσια τῆς καταπολέμησης τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἐπιβάλλει μέσῳ τῶν ΜΜΕ τὴν μόδα τῆς μουσουλμανικῆς ἀμφίεσης, γιὰ νὰ πέσουν, ὅπως ὑποστηρίζεται, ὅλα τὰ ξενοφοβικὰ ταμπού. Ἔτσι ἔχει ἀρχίσει μία μεγάλη ἐκστρατεία λανσαρίσματος τῆς μουσουλμανικῆς ἀμφίεσης Hijab, μὲ εἰδικὰ ἐπιλεγμένα μανεκὲν ποὺ θυμίζουν σύγχρονες, ἀλλὰ Ἰσλάμ, Εὐρωπαῖες. Μάλιστα! Τηλεοπτικὰ κανάλια στὴν Γερμανία διαφημίζουν καὶ λανσάρουν τὸ μουσουλμανικὰ πρότυπα, γιὰ νὰ συνηθίζει ὁ κόσμος σταδιακὰ στὴν ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας καὶ στὴν προσαρμογή του στὴν νέα μόδα, ποὺ θέλει μία μπερδεμένη ταυτότητα, ὥριμο φροῦτο στὰ δίχτυα τῆς παγκοσμιοποίησης ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸ Ἰσλὰμ ὡς τὸ καλύτερο ὅπλο της. Σὲ λίγο δὲν ἀποκλείεται νὰ δοῦμε καὶ ἐμεῖς τέτοιες ἀνάλογες διαφημίσεις. Περιμένετε καὶ ἔρχονται!»! Βιάζεται ἡ Εὐρώπη νὰ ἀποτινάξει καὶ τὸ τελευταῖο χριστιανικὸ ἴχνος ἀπὸ πάνω της. Γι' αὐτὴν ἡ ἡμισέληνος καὶ οἱ μποῦργκες εἶναι προτιμότερα ἀπὸ τὸ Σταυρό!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΜΩΝ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΙΔΙΑΣ

ΣΤΙΣ 24 Μαρτίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας. Ὁ ἅγιος Ἀρτέμων καταγόταν ἀπὸ τὴν Σελεύκεια τῆς Πισιδίας καί ἔζησε στούς χρόνους τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος βρισκόταν στήν περιοχή τῆς Πισιδίας καί ἐκήρυττε τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καί γνώρισε τόν ἅγιο Ἀρτέμονα, τόν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο καί ποιμένα τῆς πόλεως τῆς Σελευκείας. Ἀπό τότε ὁ Ἅγιος Ἀρτέμων παρέμεινε στήν Σελεύκεια ποιμένοντας θεαρέστως τό ποίμνιο του, κηρύττοντας τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, βοηθώντας τούς πτωχούς, τίς χῆρες καί τά ὀρφανά, γενόμενος ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων καί γενικά γενόμενος τά πάντα τοῖς πᾶσι. Καί ἔτσι διένυσε τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του καί παρέδωσε τήν ψυχή του σέ βαθύ γῆρας στόν Κύριο.

Ἡ ΔΙΣ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου

Συνῆλθε ἡ ΔΙΣ κατὰ τὴν 6ην καὶ 7ην Μαρτίου 2017, κατὰ τὰς ὁποίας ὥρισε τὰς ἑορταστικάς ἐκδηλώσεις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλου Παύλου, ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀπεφασίσθη εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ χοροστατήσῃ ὁ Ἀρχ. Ἀθηνῶν εἰς τὴν Κόρινθον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Σεβ. Φθιώτιδος. Τὴν ἑπομένην εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν ἑορτάζοντα ἱ. ναὸν θὰ τελέσῃ τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μαζὶ μὲ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Σεβ. Καισαριανῆς, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα θὰ τελεσθῇ ἑσπερινὸς εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη ἐπίσης μὲ θέματα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας, ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως, ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων καὶ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας, ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος, Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος καὶ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας. Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος κατήρτισε τὸν Συμπληρωματικὸν Πίνακα ὑποψηφίων κληρικῶν πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καὶ ἠσχολήθη μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Πειρασμοὶ καὶ τήρησις ἐντολῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

δίπλα τους. Τό γεγονός πρέπει νά τούς ἐνισχύει καί νά τούς παρηγορεῖ. Ὁ ἅγιος Παΐσιος ὁ ἀγιορείτης γιά τό θέμα αὐτό ἔλεγε: «Κάποτε, γιά νά ἁγιάση ὁ ἄνθρωπος, ἔπρεπε νά πάρη δέκα - ἄριστα. Τώρα μέ τόσους πειρασμούς πού ὑπάρχουν, τό ἄριστα τό κατέβασε ὁ Χριστός στό ἑπτά, ἀλλά τήν βάση τήν ἄφησε ἴδια, δηλαδή στό πέντε. Τήν βάση, τήν παίρνει ὁ χριστιανός ὅταν ἐκκλησιάζεται, ἐξομολογῆται καί κοινωνῆ» (Ὁ ὅσιος Παΐσιος, ἔκδοση Ἑνωμένη Ρωμηοσύνη, Θεσσαλονίκη 2015, σελ.239).

Ὁ Χριστός ἀναγνωρίζει τίς δυσκολίες μας, γι' αὐτό κατέβασε τό ἄριστα. Ὅμως πρέπει νά προσέξουμε ὅτι ἡ βάση παραμένει πάντα ἡ ἴδια. Δηλαδή, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεση γιά τήν πνευματική πρόοδο. Δίχως αὐτή κάθε κουβέντα γιά τόν ἐξαγιασμό εἶναι περιττή. Οἱ ἐντολές ἰσχύουν πάντα καί γιά ὅλους. Κανείς δέν μπορεῖ νά ἰσχυριστεῖ ὅτι γι' αὐτόν δέν ἰσχύουν καί μπορεῖ νά προχωρήσει ἐλεύθερα, γιά νά φτάσει στόν τελικό προορισμό. Ὅποιος τό δέχεται βρίσκεται σέ πλάνη, γιατί εἶναι ἀδύνατο νά ἀκολουθήσει κάποιος τό δρόμο τοῦ Θεοῦ, χωρίς νά ἀποχωριστεῖ τόν ἁμαρτωλό κόσμο καί δίχως νά ἀπαρνηθεῖ τό κοσμικό φρόνημα. Χρειάζεται λοιπόν ἡ ἀκριβὴς τήρηση τῶν ἐντολῶν καί ἡ ἐγρήγορση ἀπέναντι στούς μικρούς καί μεγάλους πειρασμούς.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ἢ ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μενα *«ἀντιμετωπίζουν ὅλα τά προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο»*, στή συνέχεια προτείνει *«… νά διδάσκονται στά σχολεῖα»*[34].

Σημειωτέον ὅτι ἀπό τό 1882 εἶχε καταργηθεῖ ἡ θρησκευτική διδασκαλία σέ ὁρισμένες περιοχές τῆς Γαλλίας καί διδασκόταν κάποια ἠθική χωρίς καμιά ἀναφορά στή Θρησκεία. Ὁ Ἀλλάρντ διακήρυσσε τότε στή Γαλλική Βουλή: *«Φονεύοντες τόν Θεόν, ἐξαφανίζετε πᾶσαν ἠθικήν, ἥτις εἶναι ἀναγκαία. Ὁμολογήσατέ το, λοιπόν, εἰλικρινῶς! Ἐγώ τό ὁμολογῶ. Ἀπό Θεόν φονευμένον δέν πηγάζει οὐδεμία κατηγορική προσταγή…»*[35].

Καί ἕνα ἄλλο ἀκόμη ντοκουμέντο δείχνει ὅτι τό θρησκευτικό, χριστιανικό ἐνδιαφέρον δέν ἔλειψε καί σήμερα στή χώρα τοῦ Βολταίρου καί τοῦ Πασκάλ (δηλ. στή Γαλλία). Τό ἔτος 2000 ἡ γαλλική μαρξιστική ἐπιθεώρηση «Ἡ σκέψη» (La Pensée, τεῦχ. 322, τῶν ἐκδόσεων Espaces Marx) ἦταν ἀφιερωμένη στό μέγα θέμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. *«Στήν εἰσαγωγή ὁ δ/ντής τῆς ἐπιθεωρήσεως A. Casanova ἐπισημαίνει ὅτι τό σταυροδρόμι τῶν τεραστίων μεταβολῶν πού βρίσκεται σήμερα ἡ ἀνθρωπότης, ἡ πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς ἐνανθρωπήσαντα καί ἐσταυρωθέντα ἀπό τίς δυνάμεις τῆς ἐξουσίας Θεό, οἱ Μακαρισμοί καί ἡ Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία ἀποτελοῦν πηγές, ἀπό τίς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι ἀντλοῦν ἐλπίδα καί δύναμη στούς ἀγῶνες τους γιά εἰρήνη, ἐλευθερία καί δικαιοσύνη …»*[36].

Μιᾶς καί ὁ λόγος γιά τήν «Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία» τοῦ Χριστοῦ, δέν θά ἦταν ὑπερβολή, ἄν ποῦμε ὅτι, ἀποτελεῖ τόν «καταστατικό χάρτη» τῆς ἐπίγειας βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τῆς ἰδεώδους κοινωνίας καί τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ γνωστός Ἰνδός φιλόσοφος Μαχάτμα Γκάντι εἶχε ἐντυπωσιασθεῖ πολύ ἀπ' αὐτήν καί εἶχε συνθέσει τό ἔτος 1928 ἕνα «ὑπέροχο ὕμνο» καί ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ διαγγέλματός του εἶχε δημοσιευθεῖ τότε στίς ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου[37]. Πολύ νωρίτερα εἶχε τήν παρρησία νά ἑξυμνήσει τήν Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία τοῦ Κυρίου καί ὁ ἀρνητής του Δ. Στράους στό βιβλίο του «Ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ» (Β΄ ἔκδ. 1864)[38].

Ἐν κατακλείδι καί σέ τελευταία ἀνάλυση:

Ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικός Λαός[39] *«ὁ πλέον θρῆσκος λαός μέσα στό χῶρο τῆς Εὐρώπης, πού θεωρεῖ τή θρησκεία, πάρα πολύ σημαντική ἀξία γιά τή ζωή»*[40], αὐτός καί μόνο ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπιλέγει τή θρησκευτική ἀγωγή τῶν παιδιῶν του καί νά τό ἀπαιτεῖ βάσει τῶν γνωστῶν Διακηρύξεων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τῶν Συμβάσεων καί τοῦ Συντάγματός μας[41].

Σημειώσεις:

26. Περιοδικό «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ» 1-3-1987 στή στήλη «Ἐπίκαιρα», σελ. 71. **27.** Ἀρχιμ. Θεοδ. Κ. Μπεράτη, Χρειάζεται ἡ Θρησκεία; ἔκδ. Ἀδελφ. Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ», Ἀθήνα-Μάρτιος 1985, σελ. 19. **28.** Παύλου Παλούκα, ὅ.π., σελ. 116. **29.** Παύλου Παλούκα, ὅ.π., σελ. 116. **30.** Ἐκκλ. ἐφ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

«Ἔμφυλες ταυτότητες»: Διαστροφὴ τῆς ἀνθρωπίνης ὀντολογίας

Τοῦ ***κ. Εὐαγγέλου Στ. Πονηροῦ*** *Δρ Θ., Μ.Φ. Σχολικοῦ Συμ. Θεολόγων Πειραιῶς, Δ΄ Ἀθηνῶν, Κυκλάδων*

Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μετατροπὴ τοῦ χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν σὲ μάθημα πολυθρησκείας καὶ πολυθεΐας, τὴν ἐπιχείρηση νὰ ξαναγραφτεῖ ἐξ ἀρχῆς ἡ ἑλληνικὴ Ἱστορία μὲ στόχο τὸν μετασχηματισμό της καὶ τὶς περαιτέρω κυοφορούμενες παρεμβάσεις στὴ διδασκαλία τῆς γλώσσας μὲ στόχο τὴν ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερη μείωση τῆς πολιτισμικῆς της ἐπίδρασης, προωθεῖ σὲ ὅλα τὰ Γυμνάσια τῆς πατρίδας μας τὴν ὑλοποίηση Προγράμματος τῆς Θεματικῆς Ἑβδομάδας Ἐνημέρωσης καὶ Εὐαισθητοποίησης σὲ ζητήματα Ἐθισμοῦ-Ἐξαρτήσεων καὶ Ἔμφυλων Ταυτοτήτων.

Μετὰ ἀπὸ μελέτη τοῦ σχετικοῦ Προγράμματος, διαπιστώνουμε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο φαίνεται ὅτι ἀνακάλυψε καὶ ἐφαρμόζει, ἕνα ἀκόμη τρόπο, προκειμένου νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀποδόμησης τῶν παιδιῶν μας.

Ἡ Πανελλήνια Ἕνωση Θεολόγων, ἀκολουθώντας τὴ Θεολογία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἀντίθετη σὲ ὅλα ὅσα προσπαθοῦν νὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ νόημα τοῦ ἴδιου τοῦ προσώπου τῶν νέων μας. Εἴμαστε ἀπολύτως ἀντίθετοι σὲ ὁποιεσδήποτε θεωρίες ἢ διδασκαλίες ποὺ παραβλέπουν τὴ φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος καὶ ἐναντιώνονται στὴν ἴδια τὴν ἀνθρώπινη ὀντολογία.

Μετὰ ἀπὸ τὴν πεισματικὴ ἄρνηση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νὰ λάβει ὑπόψη τὶς χιλιάδες διαμαρτυρίες καὶ κριτικὲς ποὺ ἔχουν ἀσκηθεῖ ἐπὶ τοῦ Προγράμματος τῆς Θεματικῆς Ἑβδομάδας μὲ θέμα «Σῶμα καὶ Ταυτότητα», τὸ ὁποῖο μάλιστα, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας στὰ σχολεῖα τῆς χώρας, βίαια, αὐταρχικὰ καὶ χωρὶς νὰ ἔχει προηγηθεῖ οὔτε ὁ ἀπαιτούμενος διάλογος μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα, οὔτε φυσικὰ ἡ συναίνεσή της, θεωροῦμε ὅτι μᾶλλον πρόκειται γιὰ ἕνα ἀκόμη μεθοδευμένο σχέδιο προβολῆς καὶ ἐπιβολῆς ἑνὸς προτύπου ἀνθρώπου, ποὺ πέραν τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς Παραδόσεώς μας δεδομένα δύο (2) φῦλα, τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ, στηρίζει τὴν καλλιέργεια καὶ τὴ διάδοση τῶν πολυφυλικῶν ταυτοτήτων.

Ἡ πλειονότητα τῶν νέων μας εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ σχολεῖο ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν πίστη καὶ τῶν ἴδιων καὶ τῶν γονέων τους. Ἡ Ἐκκλησία, στὴν ὁποίαν βαπτίσηκαν τὰ παιδιά, διατηρεῖ διαχρονικὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ νόημα ζωῆς ποὺ προτείνει τὸ Εὐαγγέλιο καί, σὲ καμιὰ περίπτωση, δὲν θὰ δεχθεῖ ὅτι σὲ πνευματικὰ θέματα κάποιοι ἄνθρωποι ἢ θεσμοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλουν, μέσῳ τῆς δημόσιας παιδείας, τὴν ἀλλοίωση τῆς διδασκαλίας τῆς πίστεώς τους γιὰ τὸ θέμα τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας τῶν δύο φύλων.

Ἡ διαστρέβλωση ἀρχῶν ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἀλήθεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καὶ ἡ ἔμμεση ἢ ἄμεση νομιμοποίηση αὐτῆς τῆς διαστρέβλωσης, ἀντιτίθεται στὶς ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ στὴν πίστη καὶ δημιουργεῖ σύγχυση στὰ χορηγούμενα πρότυπα παιδείας, δηλαδὴ στὰ ἀναπτυξιακὰ πρότυπα ποὺ προσφέρονται στὴν ἑλληνικὴ νεολαία.

Γιὰ ὅλους τούς παραπάνω λόγους συγχαίρουμε τοὺς Θεολόγους, τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνες, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται, γιὰ νὰ ἀποσυρθεῖ ὁ θεματικὸς ἄξονας γιὰ τὶς «Ἔμφυλες Ταυτότητες» καὶ νὰ ἐγκαταλειφθεῖ κάθε ἀνάλογος σχεδιασμός.

Ἐπίσης, καλοῦμε τοὺς καθηγητὲς τῶν Γυμνασίων, νὰ μὴ δεχθοῦν νὰ γίνουν συνεργοὶ στὰ μηχανεύματα ψυχοσωματικοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν παιδιῶν μας, ἀλλὰ νὰ ἀντιδράσουν, λαμβάνοντας συλλογικὰ τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ συμπεριλάβουν τὸν συγκεκριμένο θεματικὸ ἄξονα στὸν προγραμματισμὸ τῆς Θεματικῆς Ἑβδομάδας τοῦ σχολείου τους.

Καλοῦμε, ἀκόμη, τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν Γυμνασίου νὰ ἐκφράσουν στὸν Διευθυντὴ τοῦ σχολείου καὶ σὲ ὅλους τούς θεσμικοὺς παράγοντες τῆς Παιδείας, τὴν ἀντίθεσή τους στὴν ὑλοποίηση τοῦ ἄξονα ποὺ ἀφορᾶ στὶς «Ἔμφυλες Ταυτότητες», νὰ κινητοποιήσουν τὸν Σύλλογο Γονέων καὶ Κηδεμόνων σὲ κοινὴ ἀντίδραση καὶ ἐπίσης νὰ καταθέσουν στὸ σχολεῖο Δήλωση Ἀπαλλαγῆς τῶν παιδιῶν τους ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τοῦ συγκεκριμένου ἄξονα, ἀσκώντας δικαίωμά τους ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση γιὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου (ΕΣΔΑ).

Καλοῦμε, τέλος, ὅλους τούς σκεπτόμενους συμπολίτες μας νὰ διαμαρτυρηθοῦν γιὰ τὸ ἐπιχειρούμενο πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ἔγκλημα σὲ βάρος τῶν νέων μας.

Τὸ ΔΣ τῆς ΠΕΘ

Αἱ ΗΠΑ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας

Μίαν ἀγροτικὴν σχολὴν ἱδρύει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Πρόκειται διὰ μίαν καλὴν πρωτοβουλίαν μετὰ καὶ τὴν ἀνέγερσιν ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, ἡ ὁποία δὰ ἀναδείξῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς κινητήριον δύναμιν τῆς Ἀλβανίας. Ὡστόσο πολλὰ ἔργα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στηρίζονται εἰς τὰς ΗΠΑ. Ἀκόμη καὶ ἡ σχολὴ εἶναι εἰς συνεργασίαν μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν Σχολήν, τὴν ὁποίαν ἵδρυσε τὸ 1904 Προτεστάντης Ἱεραπόστολος, καὶ ὄχι μὲ κάποιο Γεωπονικὸν Τμῆμα τῆς Ἑλλάδος. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»:

«Πρωτοβουλία γιὰ τὴ δημιουργία ΙΕΚ Ἀγροδιατροφικῆς Ἐπιχειρηματικότητας στὰ Τίρανα σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἀμερικανικὴ Γεωργικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἔχει ἀναλάβει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Μάλιστα, τὸ σχέδιο βρίσκεται σὲ πλήρη ἐξέλιξη στὴν ἀλβανικὴ πρωτεύουσα, μὲ τὴ σχολὴ νὰ ἀναμένεται νὰ λειτουργήσει τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2017, ὅπως σημείωσε ὁ κοσμήτορας τῆς Σχολῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης Εὐάγγελος Βέργος. Τὸ ΙΕΚ Ἀγροδιατροφικῆς Ἐπιχειρηματικότητας θὰ ξεκινήσει μὲ δύο εἰδικότητες: Ἡ μία θὰ ἀφορᾶ τὴν παραγωγὴ καὶ ἡ ἄλλη τὸ μάρκετινγκ καὶ τὴν ὀργάνωση ἐπιχείρησης. Στὸν σχεδιασμὸ ὅμως περιλαμβάνεται ἡ προσθήκη καὶ ἄλλων εἰδικοτήτων μελλοντικά, ὅπως ἡ τεχνολογία. Σὲ κάθε εἰδικότητα θὰ φοιτοῦν 30 μαθητὲς καὶ ἡ διδασκαλία θὰ γίνεται στὴν ἀλβανικὴ γλώσσα. Τὸ φιλόδοξο αὐτὸ πρότζεκτ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀλβανίας καὶ θὰ ἔχει τὴ σφραγῖδα τῆς τεχνογνωσίας τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου λειτουργοῦν ἐδῶ καὶ χρόνια μὲ ἐπιτυχία ἡ Σχολὴ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης καὶ τὸ Κέντρο Ἀγροδιατροφικῆς Καινοτομίας καὶ Ἐπιχειρηματικότητας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἐπέλεξε νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἀμερικανικὴ Γεωργικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, καθὼς γνώριζε τὴ δουλειά της στὸ πεδίο τῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισης. Μάλιστα, πέρυσι ἀντιπροσωπία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπισκέφθηκε τοὺς χώρους τῆς σχολῆς στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν».

Οἱ κακοὶ λογισμοί

● Ὁ σύγχρονος ἅγιός μας Παΐσιος ἔλεγε: «Ἡ ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὅτι πιστεύουμε στοὺς λογισμούς. Δὲν χρησιμοποιοῦμε οὔτε τὴ λογική. Χρειάζεται νὰ μὴ πιστεύουμε στοὺς λογισμούς, γιατί μπορεῖ νὰ μᾶς τρελλάνουν» (Γ.Α., Διδαχές, σελ. 110).

● Ὁ διάβολος μηχανεύεται κάθε εἴδους μέσο, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ παρασύρῃ τὸν ἄνθρωπο στὴν ἁμαρτία. Στὸν βίο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου (20/11) βλέπουμε νὰ παίρνῃ διάφορες μορφὲς π.χ. ὡς σκορπιὸς ποὺ τὸν δάγκωνε στὰ χέρια, ὡς στρατιῶτες μὲ ξίφη καὶ μὲ ἀκόντια, γιὰ νὰ τὸν φονεύσουν, (9 Μαρτίου), ὡς οἱ 40 μάρτυρες μὲ φῶτα ἐξαστράπτοντα καὶ κάθε εἴδους μορφή. Στὸ τέλος τοῦ ἔδωσε ἄγριο πόλεμο τῆς πορνείας καὶ ἐκαίγετο ὁ ἅγιος σὰν νὰ τὸν σούβλιζαν μὲ πυρακτωμένα σίδερα, ἀλλὰ ἡ θεία χάρις τὸν βοηθοῦσε καὶ ξέφευγε κάθε παγίδα.

● Ὁ ὅσιος Πιτυροῦν (29/11) παρατηρεῖ: «Νὰ ἠξεύρετε, τέκνα μου ἀκόμα ὅτι διὰ κάθε πάθος τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀνάλογα δαιμόνια, τὰ ὁποῖα ἐπιτηροῦν καὶ παρακολουθοῦν τὰ πάθη αὐτά. Ἤτοι, δαιμόνιο στὴν ὑπερηφάνεια, δαιμόνιο στὴν φιλαργυρία, δαιμόνιο στὴν φιληδονία καὶ γαστριμαργία, ὁμοίως καὶ σὲ ἄλλα πάθη. Τὰ ὁποῖα δαιμόνια ὅποιος θέλει νὰ τὰ ἀποδιώξῃ ἀπὸ αὐτόν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ξερριζώνῃ τὰ πάθη ἀπὸ τὴν καρδιά του, στὴν ὁποία αὐξάνουν ἀπὸ τοὺς πονηροὺς λογισμούς».

● Κάποτε πῆγε κάποιος μοναχὸς νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας γιὰ τὸν λογισμὸ τῆς βλασφημίας. Τοῦ ἀπαντᾶ ὁ ὅσιος: «Πήγαινε, τέκνο μου, καὶ φρόντισε γιὰ τὰ ὑπόλοιπα ἁμαρτήματά σου τὴν εὐθύνη καὶ τὴν ἐνοχὴ γιὰ τὸ λογισμὸ αὐτὸ ἄφησέ την σὲ ἐμένα. Μὴ λησμονῆς -συνέχισε ὁ Ἐπίσκοπος Πέτρος- ὅτι ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει ὁλοψύχως στὸν Θεὸ καὶ τὸν προσκυνεῖ εἶναι τελείως ἀνεύθυνος ἀπὸ τὸ λογισμὸ αὐτό. Ὁ λογισμὸς αὐτὸς εἶναι καθ' ὁλοκληρία διαβολικὴ ἐπήρεια καὶ πονηρὴ ἐφεύρεση τοῦ Σατανᾶ, θέλοντας δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν ἐναντίον του πάλη καὶ νὰ μᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴ διαρκῆ σκέψη καὶ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό.

● Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὸν ὅσιο Παμβώ. Ὅταν παρεκάλει τὸν Θεὸ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἐνόχληση αὐτή, ἄκουσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μία φωνή, ποὺ τοῦ ἔλεγε· «Παμβώ, Παμβώ, μὴ στεναχωριέσαι διὰ ξένη ἁμαρτία, ἀλλὰ μόνο νὰ φροντίζῃς γιὰ τὶς πράξεις σου· τὶς βλασφημίες, ποὺ ἐμπνέει ὁ πονηρός, ἄφησέ τες ἐπάνω του». Ἐμεῖς φταῖμε μόνο ὅταν καλλιεργοῦμε τὸ λογισμὸ καὶ κάνουμε, ὅπως λέγει ὁ ὅσιος Παΐσιος, τὸ μυαλό μας ἀεροδρόμιο.

● Στὸν Εὐεργετινὸ διαβάζουμε: «Σχετικὰ μάλιστα καὶ στὴν Ἁγία Γραφὴ ἔχει γραφῆ: «Χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με» (Ψαλμ. ιζ΄ 5) καὶ «ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα, διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν» (Ψαλμ. μὲ 2-3), δηλ. «ὁ Θεὸς εἶναι γιὰ ἐμᾶς καταφύγιο καὶ πηγὴ δυνάμεως· εἶναι βοηθός μας στὶς φοβερὲς αὐτὲς θλίψεις, ποὺ μᾶς βρῆκαν, δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ φοβηθοῦμε, ὅταν δοῦμε νὰ ταράσσεται ἡ γῆ».

Ὅταν λοιπὸν ἐνοχλήσῃ τὴν διάνοιά σου πονηρὸς λογισμός, νὰ βοήσῃς μὲ δάκρυα καὶ μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς σου πρὸς τὸν Θεὸ λέγοντας: «Κύριε, εὐσπλαγχνίσου με τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ διῶξε ἀπὸ κοντά μου τὸν πονηρὸ καταργῶντας τὴν κατ' ἐμοῦ δύναμή του». Ὁ Θεὸς εἶναι καρδιογνώστης καὶ ὡς ἐκ τούτου γνωρίζει ποιές ἐκ τῶν βαθυτέρων σκέψεών μας προέρχονται ἀπὸ τὴν ἰδικὴ μας θεληματικὴ κακοήθη γνώμη (ὁπότε εἴμεθα καὶ ὑπεύθυνοι), καὶ ποιὲς ἐμβάλλονται μέσα στὴν ψυχή μας, παρὰ τὴν θέλησή μας, ἀπὸ τὴν κακία τῶν δαιμόνων (ὁπότε εἴμεθα καὶ ἀνεύθυνοι, ἐφ' ὅσον δὲν συγκατατεθοῦμε σ' αὐτούς).

Γνώριζε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἐφ' ὅσον ἀγωνίζεσαι καὶ ὑπομένεις νὰ δουλεύῃς στὸν Κύριο, τόσο καὶ ἡ διάνοιά σου θὰ ἀποβαίνῃ καθαρωτέρα, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ διαλογισμοί σου. Αὐτὸ στηρίζεται σ' αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Κύριος. «Κάθε κλῆμα τῆς ἀμπέλου μου ποὺ δὲν καρποφορεῖ τὸ ἀποκόπτω κάθε δὲ κλῆμα, ποὺ καρποφορεῖ τὸ καθαρίζω, διὰ νὰ ἀποδώσῃ ἀκόμη περισσότερους καρπούς» (Ἰωάν. ιε΄1-2).

Μόνον νὰ θέλῃς εἰλικρινὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς σου, αὐτὸ εἶναι ἀρκετό, διότι ὁ Κύριος, ὡς ἰσχυρὸς συνεργός, βοηθεῖ ὅσους ἐναγωνίως ἐπιζητοῦν τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τους».

Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017
Ἀπόστολος: Ἑβρ. θ΄ 11 - 14
Εὐαγγέλιον: Μᾶρκ. ι΄ 32 - 45
Ἦχος: πλ. δ΄.– Ἑωθινόν: Η΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«... πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ... καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;»

Ἡ συνείδησις

Περὶ συνειδήσεως ὁ λόγος εἰς τὸ σημερινὸν Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα. Πιὸ συγκεκριμένα δέ, ἡ κάθαρσις τῆς συνειδήσεως. Τὶ εἶναι ὅμως ἡ **συνείδησις;** Τὴν ἀναφέρομεν πολλάκις εἰς τὰς καθημερινὰς ὁμιλίας καὶ συζητήσεις μας, ἀλλὰ πιθανὸν νὰ μὴ γνωρίζωμεν ἐπαρκῶς τί εἶναι ἀκριβῶς. Κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, ἡ συνείδησις εἶναι τὸ ἀδέκαστον ἐκεῖνο δικαστήριον τὸ ὁποῖον **«ἐντέθεικεν ἡμῖν ὁ Θεὸς ... οὐδέποτε διαφθειρόμενον» (Πρὸς Ἑβραίους, ΚΔ΄ ΕΠΕ 25,156-158. PG 61,167).** Εἶναι «ὁ ἀόρατος ἐκεῖνος δικαστὴς» ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε σύμφωνος πρὸς τὸν Θεῖον Νόμον καὶ δὲν κάνει ποτὲ λάθος. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἐπαινεῖ, ὅταν εἴμεθα νομοταγεῖς ἀπέναντι εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀντιθέτως, διαμαρτύρεται καὶ μᾶς ἐλέγχει, ὅταν παραβαίνωμεν τὰς Θείας ἐντολάς. Εἶναι ὁ ἀλάνθαστος συνήγορος τῆς ἀρετῆς καὶ ὁ σφοδρὸς κατήγορος τῆς ἁμαρτίας. Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀδιαφορῇ εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῆς συνειδήσεώς του, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ τὴν φιμώσῃ καὶ νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ σιωπήσῃ.

Ὁ Θεῖος Νόμος

Πῶς ὅμως ἡ συνείδησις μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς τὸν Θεῖον Νόμον; Εἶναι αὐτονόητον ὅτι αἱ γνώσεις τῆς συνειδήσεως εἶναι περιορισμέναι. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κάθε ἕνας ἔχει ἀνάγκην μαθήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ Θεὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ὅπως διδάξῃ, κηρύξῃ, θαυματουργήσῃ. Πρὸς τοῦτο, ἐπίσης ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς μαθητάς του ὅπως φέρουν τὴν Θείαν διδασκαλίαν εἰς τὰ ἔθνη, **«διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν΄» (Ματθ. ΚΗ΄ 20).** Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, πάντοτε ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἐνεργοῦσε ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖ εἰς τοὺς πιστούς, διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Θείων λόγων.

Συνεπῶς, ἡ συνείδησις τοῦ Χριστιανοῦ, καὶ θείαν προέλευσιν ἔχει ἀλλὰ καὶ ἁγιάζεται περαιτέρω μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος, θέλοντας νὰ μᾶς δείξῃ τὸ ἀλάνθαστον τῆς συνειδήσεως, λέγει εἰς τοὺς Ρωμαίους, ὅτι ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ λαοὶ ποὺ δὲν γνώρισαν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, θὰ κριθοῦν ἀπὸ τὸν Κριτὴν κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς συνειδήσεώς των΄ **«ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων» (Ρωμ. Β΄ 14-15).**

Τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ

Ἀλάνθαστος λοιπὸν ἡ συνείδησις, κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Ὅμως, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἁμαρτάνῃ μολύνει τὴν ψυχήν του ἀλλὰ καὶ τὴν συνείδησίν του. Κατὰ συνέπειαν, ὅπως ἡ ψυχή μας ἔχει ἀνάγκην διαρκοῦς καθάρσεως, ἔτσι καὶ ἡ συνείδησις ὀφείλει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς ἀρίστην καὶ τελείαν κατάστασιν. Ὁ χριστιανὸς εἶναι ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν περιποίησιν τῆς συνειδήσεώς του΄ μὲ κάθε τρόπον, κάθε λόγον καὶ λογισμόν, μὲ κάθε κίνησιν καὶ ἐνέργειάν του.

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ πρῶτον καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὸν ἁγιασμὸν τῆς συνειδήσεως, εἶναι **«τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ»,** κατὰ τὸν λόγον τῆς σημερινῆς περικοπῆς. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, βλέποντας τοὺς Ἑβραίους προσκεκολλημένους εἰς τὰς θυσίας τῶν ζώων, τὰς ὁποίας ὥριζεν ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως ὡς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς συνειδήσεως, συγκρίνει ἀλλὰ καὶ ὑποδεικνύει ὡς πολὺ ἀνώτερον καὶ πολὺ ἀποτελεσματικώτερον τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἔρρευσεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὸν ἁγιασμὸν ἡμῶν. Ἄλλωστε δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐθυσιάσθη ὁ Κύριος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ ὁ ἄνθρωπος νὰ ὑπερπηδᾷ τὰ ἐμπόδια τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ νὰ θεραπεύεται ἀπὸ τὰς καθημερινὰς πνευματικάς του πτώσεις, ὁ Κύριός μας παρέδωσεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Πανάγιον Σῶμά Του καὶ τὸ Ζωήρρυτον Αἷμα Του εἰς συνεχῆ θυσίαν καὶ εἰς καθημερινὴν βρῶσιν καὶ πόσιν ἀπὸ ἡμᾶς. **«Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. ΚΒ΄ 19),** εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς Του.

Ἑπομένως, ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἔχει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὴν διάθεσίν του, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, **«τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου, ζωῆς καὶ σωτηρίας» (Εὐχὴ καθαγιασμοῦ, Λειτουργίας Μεγ. Βασιλείου).**

Τὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως

Ἐδῶ ὅμως θὰ πρέπῃ νὰ προσέξωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπογραμμίζει ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν δι' ὅλους ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι θέλομεν νὰ μετέχωμεν τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας. **«ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί». (Α΄ Κορινθ. ΙΑ΄ 27-30).** Καλὸν καὶ ἅγιον εἶναι νὰ ἐπιθυμοῦμε καὶ νὰ νοσταλγοῦμε τὴν μετάληψιν τοῦ Πανακηράτου Σώματος καὶ τοῦ Ζωηρρύτου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅμως, ἡ μετοχὴ αὐτὴ θὰ πρέπῃ νὰ γίνεται κατόπιν ἰδιαιτέρας προετοιμασίας. Σύμφωνα δὲ μὲ τὸ προαναφερθὲν λόγιον τοῦ Ἀποστόλου, ἡ ἀπρόσεκτος καὶ ἐπιπολαία προσέγγισις καὶ μετάληψις τῶν Οὐρανίων τούτων Δώρων, θὰ ἐπιφέρῃ ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἐπιθυμούσαμε.

Αὐτὴ δὲ ἡ προετοιμασία κυρίως συνίσταται, εἰς τὴν, ἀπαραιτήτως προηγουμένην μετοχήν μας εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἐκεῖ ὁ Χριστιανὸς καθαίρεται καὶ ἁγιάζεται καὶ λαμβάνει τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτημάτων του. Ἐκεῖ ἀξιοῦται νὰ γίνῃ κοινωνὸς τῶν οὐρανίων μυστηρίων καὶ «σύσσωμος καὶ σύναιμος» τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ καὶ μόνον ἐκεῖ, μὲ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, τὸ Πανάχραντον Σῶμα καὶ τὸ Ζωοποιὸν Αἷμα γίνονται τὰ ἁγιαστικὰ ἐκεῖνα δῶρα, τὰ ὁποῖα φέρουν τὸν ἄνθρωπον εἰς κατάστασιν θεώσεως καὶ τελειότητος **«εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι».**

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου
Ἱεροκήρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ὁ δρόμος τῆς μακαριότητος

γ΄. Ἀσπὶς εἰς τὰ βέλη καὶ βράχος εἰς τὰ κύματα

Ὁ τρίτος μακαρισμὸς ἀναδεικνύει τὴ μοναδικὴ πνευματικὴ ἀνωτερότητα τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανοῦ, ποὺ μένει ἀνεπηρέαστος ζώντας μέσα στὴν ἁμαρτωλὴ κοινωνία, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἐπιτίθενται καὶ συγκρούονται ἀκόμα καὶ γιὰ ἀσήμαντα πράγματα. Ὁ Χριστὸς λέει: «Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν». Αὐτοὶ ποὺ συγκρατοῦν τὸ θυμό τους καὶ δὲν παραφέρονται θὰ κληρονομήσουν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας καὶ θὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ τῆς οὐράνιας βασιλείας ἀπὸ τὴν παροῦσα ζωή. Ἕνας ἔμπειρος ἱεροκήρυκας γράφει γιὰ τοὺς μακαριζόμενους ἀπὸ τὸ Χριστὸ πραεῖς τὰ ἑξῆς: «Π

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ Κύπρος ὡς θῦμα τῆς ἀντιπαραθέσεως Ἑλλάδος – Τουρκίας ἢ μᾶλλον τῆς διαμάχης μεταξύ πατριωτῶν καὶ προδοτῶν

Ἀπὸ τὶς 11 Νοεμβρίου τοῦ 2016 ἔχει ξεκινήσει μία προσπάθεια προκειμένου νὰ ἐπισπευσθοῦν οἱ διαδικασίες καὶ νὰ ἐπέλθει συμφωνία στὸ μεῖζον θέμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, δηλαδὴ στὸ Κυπριακό.

Τὸν ἐρχόμενο μήνα πρόκειται νὰ διεξαχθεῖ στὴν Τουρκία ἕνα δημοψήφισμα, ποὺ ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ ἐνδυναμώσει ἀκόμα πιὸ πολὺ τὸν Τοῦρκο πρόεδρο Recep Tayyip Erdogan. Ἡ ἐπιδίωξη τοῦ Τούρκου προέδρου εἶναι νὰ τοῦ μεταβιβαστοῦν ἁρμοδιότητες καὶ ἐξουσίες ὅμοιες μὲ αὐτὲς ποὺ εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν μόνο ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, ὁ Mustafa Kemal Ataturk.

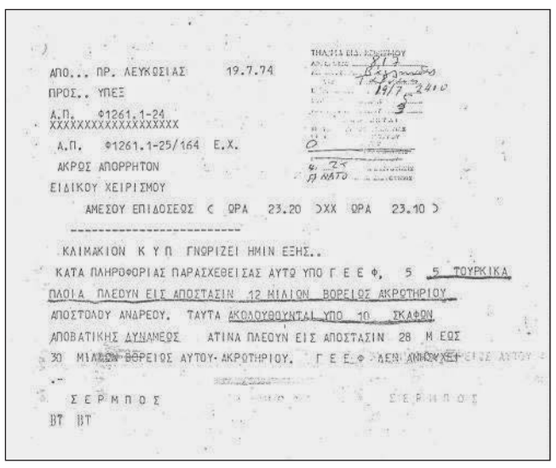
ΑΠΟ... ΠΡ. ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ 19.7.74
ΠΡΟΣ.. ΥΠΕΞ
Α.Π. Φ1261.1-24
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Α.Π. Φ1261.1-25/164 Ε.Χ.
ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ < ΩΡΑ 23.20 >XX ΩΡΑ 23.10 >
ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ Κ Υ Π ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΗΜΙΝ ΕΞΗΣ..
ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΡΑΣΧΕΘΕΙΣΑΣ ΑΥΤΩ ΥΠΟ Γ Ε Ε Φ, 5 5 ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΠΛΕΟΥΝ ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ 12 ΜΙΛΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ. ΤΑΥΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΑΙ ΥΠΟ 10 ΣΚΑΦΩΝ ΑΠΟΒΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΤΙΝΑ ΠΛΕΟΥΝ ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ 28 Μ ΕΩΣ 30 ΜΙΛΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ. Γ Ε Ε Φ ΛΕΙ ΑΝΙΧΝΕΥΕΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥ
Σ Ε Ρ Μ Π Ο Σ Σ Ε Ρ Μ Π Ο Σ
ΒΤ ΒΤ

Ὁ Erdogan προσπαθεῖ νὰ καλλιεργήσει στὸ ἐσωτερικό τῆς χώρας του ἕνα κλῖμα φόβου ἀλλὰ καὶ μίσους πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, προσπαθώντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἐπιβάλει μὲ "δημοκρατικὲς" μεθόδους τὶς φιλοδοξίες του.

Τὰ μέτωπα ποὺ ἔχει ἀνοιχτὰ αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἡ Τουρκία εἶναι πολλὰ καὶ σημαντικά. Κατ' ἀρχάς, στὸ ἐσωτερικὸ εἶναι λαϊκὴ ἀπαίτηση ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἠρεμίας, ποὺ ἔχει κλονισθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ μετὰ τὰ τρομοκρατικὰ χτυπήματα ποὺ ἔπληξαν κατὰ τὸ τελευταῖο διάστημα τὴν γειτονικὴ χώρα. Ὡστόσο, ἡ παρατεταμένη κατάσταση ἐκτάκτου ἀνάγκης, ποὺ βρίσκεται ἡ Τουρκία τὸν τελευταῖο καιρὸ μὲ πρόσχημα τὸ "πραξικόπημα" σὲ βάρος τοῦ Τούρκου προέδρου, ὅσο καὶ ἡ διαφαινόμενη ἀλλαγὴ στὸ πολίτευμα, ὠθοῦν τὴν ἀντιπολίτευση σὲ σκληρὴ ρητορικὴ σὲ βάρος τοῦ Erdogan καὶ στὴν καλλιέργεια ἐνὸς ἰδιαίτερα πολωμένου κλίματος.

Ἕνα ἐπιπλέον μεγάλο πρόβλημα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας εἶναι ἡ κακὴ πορεία τῆς οἰκονομίας, ποὺ παρὰ τὴν πρόσφατη ὑποτίμηση τῆς Τουρκικῆς λίρας δὲν ἔχει καταφέρει ἀκόμα νὰ σημειώσει πειστικὰ σημάδια ἀνάκαμψης.

Ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ τὰ πράγματα δὲν εἶναι καλύτερα γιὰ τὴν Τουρκία, ποὺ μετὰ τὸ ἀνοιχτὸ μέτωπο μὲ τὴν Συρία φαίνεται πὼς ἀνοίγεται ἐπικίνδυνα τόσο στὴν περιοχὴ τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ τῶν Σκοπίων, μὲ τὴν ἀνάμιξή της στὶς ἐκεῖ διαδραματιζόμενες πολιτικὲς ἐξελίξεις. Φυσικά, δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοηθεῖ ὁ διαρκὴς "πονοκέφαλος", ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς γείτονες καὶ ἀφορᾶ στὴν ἀπαίτηση τῶν Κούρδων γιὰ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτονόμηση.

Οἱ σχέσεις τῆς Τουρκίας μὲ τὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἀποτιμηθοῦν. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν φαινομενικὲς προστριβὲς καὶ διαφωνίες, ὡστόσο εἶναι βέβαιο πὼς οἱ Δυτικοὶ τὴν χρησιμοποιοῦν ὡς τὸν ρυθμιστικὸ παράγοντα στὴν περιοχὴ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μεσογείου.

Ὁ Erdogan γνωρίζει πολὺ καλὰ πὼς θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ παραχωρήσει ἐδάφη γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ Κουρδικοῦ κράτους καὶ προσπαθεῖ νὰ κερδίσει ὅσο μπορεῖ περισσότερα ἀνταλλάγματα. Ἔτσι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προφανεῖς βλέψεις του στὴν Κύπρο καὶ στὴν Θράκη, ἀκολουθεῖ ἰδιαίτερα ἐπιθετικὴ πολιτικὴ στὸ Αἰγαῖο ἀλλὰ καὶ στὸ Κόσσοβο.

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ στὴν Κύπρο ἡ Τουρκία ἔχει ἕνα "πολύτιμο" σύμμαχο, ποὺ ἱστορικὰ τουλάχιστον τὴν διατηρεῖ στὸ παιχνίδι τῶν ἐκεῖ ἐδαφικῶν της διεκδικήσεων καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ πολιτικὸ σύστημα, ποὺ ὅπως φαίνεται ἐξυπηρετεῖ ἀποκλειστικὰ ξένα συμφέροντα.

Ὅπως ἀποκαλύπτεται καὶ στὸ ἀπόρρητο ἔγγραφο τοῦ Foreign Office ποὺ προσαρτᾶται στὸ παρὸν ἄρθρο, **αὐτὸς ποὺ ξεκίνησε τὴν προώθηση τοῦ σχεδίου τῆς διχοτόμησης τοῦ νησιοῦ, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1956, ἦταν ὁ Εὐάγγελος Ἀβέρωφ!** Ἡ πρώτη νύξη εἶχε γίνει σὲ συνάντηση ποὺ εἶχε στὴν Ἀθήνα μὲ τὸν Ἀμερικανὸ ὑπουργὸ Kohler καὶ ἐνῷ βρισκόταν σὲ πλήρη ἐξέλιξη ὁ Ἀπελευθερωτικὸς Ἀγώνας τῆς ΕΟΚΑ.

Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1956 ὁ Ἀβέρωφ ἐπανέλαβε τὴν ἰδέα τῆς διχοτόμησης τῆς Κύπρου ὡς τὴν μοναδικὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος στὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Νορβηγίας Halvard Lange. Δύο ἑβδομάδες ἀργότερα, πρότεινε ἐκ νέου τὴν διχοτόμηση στὸν Τοῦρκο πρέσβη στὶς δύο συναντήσεις ποὺ εἶχε μαζί του στὴν Ἀθήνα. Τὸ συγκεκριμένο ἔγγραφο ἀποδεσμεύτηκε, γιὰ νὰ εἶναι προσβάσιμο στοὺς ἐρευνητὲς **μετὰ τὴν πάροδο 50 ἐτῶν(!),** ἀντὶ τῶν 30 ἐτῶν ποὺ ἰσχύει γιὰ ἄλλα ἀπόρρητα Βρεττανικὰ ἔγγραφα, γεγονὸς ποὺ μαρτυρεῖ ἀπὸ μόνο του πολλά. Δὲν εἶναι ἄλλωστε τυχαῖο πὼς καὶ ὁ φάκελος τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰωάννου Α. Καποδίστρια δὲν ἔχει δοθεῖ μέχρι σήμερα στὴν δημοσιότητα, παρὰ τὸ ὅτι ἔχουν περάσει σχεδὸν 200 χρόνια ἀπὸ τότε!

Μία ἀκόμα "σύμπτωση" εἶναι τὸ ὅτι **ὁ Εὐάγγελος Ἀβέρωφ ἦταν ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης τὴν ἐποχὴ τοῦ "Ἀττίλα ΙΙ" καὶ αὐτὸς ποὺ ὑποστήριξε πὼς «Ἡ Κύπρος εἶναι μακρυὰ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα»!** Τυχαῖο; Προφανῶς ὄχι!

Γιὰ τοὺς δύσπιστους ἀναγνῶστες δημοσιεύουμε ἀκόμα ἕνα ἀδιάσειστο στοιχεῖο, ποὺ εἶναι τὸ τηλεγράφημα ποὺ ἐστάλη πρὸς τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ Πρεσβεία στὴν Ἀθήνα τὴν νύχτα τῆς Παρασκευῆς 19 Ἰουλίου 1974.

Τὸ σῆμα φέρει διαβάθμιση **«Ἄκρως Ἀπόρρητο –Εἰδικοῦ Χειρισμοῦ»** καὶ ἀναφέρει πληροφορίες τοῦ κλιμακίου τῆς Κ.Υ.Π., ὅπου τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Φρουρᾶς (Γ.Ε.Ε.Φ.) ἔχει ἀναγνωρίσει 5 Τουρκικὰ πλοῖα ποὺ πλέουν σὲ ἀπόσταση 12 μιλίων βόρεια τοῦ Ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καὶ 10 ἀποβατικὰ σκάφη ποὺ ἀκολουθοῦν σὲ μεγαλύτερη ἀπόσταση. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ τελευταία φράση «(τὸ) Γ.Ε.Ε.Φ. δὲν ἀνησυχεῖ». Γιατί νὰ ἀνησυχήσει; Ἀφοῦ ἤξεραν τὸ τί μέλλει γενέσθαι!

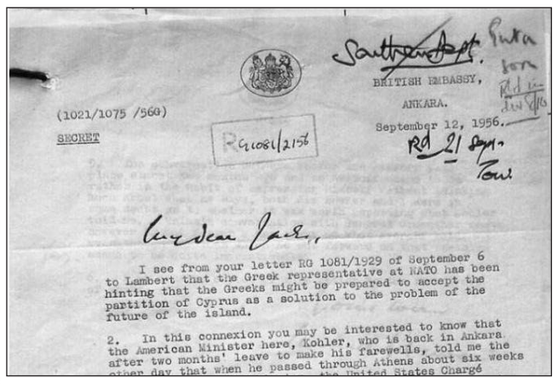
(1021/1075 /560)
SECRET
BRITISH EMBASSY,
ANKARA.
September 12, 1956.
I see from your letter RG 1081/1929 of September 6 to Lambert that the Greek representative at NATO has been hinting that the Greeks might be prepared to accept the partition of Cyprus as a solution to the problem of the future of the island.
2. In this connexion you may be interested to know that the American Minister here, Kohler, who is back in Ankara after two months' leave to make his farewells, told me the other day that when he passed through Athens about six weeks

Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου δὲν εἶναι ἁπλὸ καὶ κυρίως ἔχει πολλὲς διαστάσεις. Δὲν εἶναι, παραδείγματος χάριν τυχαῖο, τὸ ὅτι ἡ ἀπόλυτη ἀλλοίωση τοῦ πνευματικοῦ φρονήματος τῆς Κύπρου ἔγινε ὅταν –μὲ ἀπόφαση τῶν Δυτικῶν, παρὰ τοὺς Ἰ. Κανόνες– ἔλαβε τὸ ὕπατο Πολιτικὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ Κύπρου Μακάριος(!), ὁ ὁποῖος καὶ ἔγινε ἀπόλυτος συμπαίκτης τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς σκευωρίας εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου, μαχόμενος τὸν Γρίβα Διγενῆ καὶ τὸν ἀγώνα του γιὰ τὴν ἕνωσή της μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀπὸ μόνο του δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσει ἀδιάφορους. Πρόκειται γιὰ μία προσεκτικὴ καὶ μελετημένη κίνηση τῶν Δυτικῶν, ποὺ ἀποσκοπεῖ, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ ἀναγνωρίζει στοὺς Ἀληθινοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ποιμένες τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκοῦν κριτικὴ στὴν πολιτικὴ ἐξουσία, καί, ἀφ' ἑτέρου, νὰ δίδει ἀκόμη καὶ ὕπατες πολιτικὲς ἐξουσίες σὲ Κληρικοὺς ὑπηρέτες τῶν ἀθλίων πολιτικῶν συστημάτων τους!

Ἔτσι, ὁ λόγος καὶ ἡ Ποιμαντικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν πολιτική, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν καθημερινότητα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν πεδίο τῆς ἐφαρμογῆς της. Γιατί τί ἀξία θὰ εἶχε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἡ τήρησή του, ἂν δὲν εἶχε πρακτικὴ ἐφαρμογὴ στὴν καθημερινότητά μας; Ἡ πίστη μας δὲν εἶναι θεωρητικὴ καί, κυρίως, εἶναι ἀδιανόητο νὰ θεωροῦμε πὼς μπορεῖ νὰ λύσει τὰ δύσκολα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ψυχή μας, τὴν στιγμὴ ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ δώσει λύσεις στὰ ὑποδεέστερα ζητήματα τοῦ σώματός μας.

Ἡ Δύση κατάφερε νὰ ἀλώσει τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, ὅταν ἀλλοίωσε τὸ φρόνημα τῶν αὐτοκρατόρων της, ἐλκύοντάς τους κοντά της καὶ ἀποκόπτοντάς τους ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη, ποὺ διατηροῦσε ἀκμάζουσα καὶ ἀνέπαφη τὴν Αὐτοκρατορία γιὰ μία περίοδο μεγαλύτερη τῆς χιλιετίας, γεγονὸς ποὺ τὴν ἀναγορεύει ὡς τὴν **μακροβιότερη περίοδο ἀκμῆς στὴν Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους!**

Οἱ ἐξελίξεις εἶναι ραγδαῖες καὶ τὰ πράγματα ὁδεύουν ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Αὐτὸ πρέπει νὰ δράσει ἀφυπνιστικὰ γιὰ ὅλους καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσει πίσω στὸν Πατέρα μας ὁμολογώντας: «Πάτερ ἀγαθέ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ· μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μηδὲ ἀχρεῖον δείξῃς τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καὶ ᾔρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα ἀσώτως διεσκόρπισα, ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· Ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ δι' ἐμὲ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἁπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάσῃς με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, ὡς μόνος πολυέλεος».

Μ.Β.

Ὁ «ἄπιστος» Πάπας

Ὅσον μεγαλύτερον διάστημα παραμένει ὁ κ. Φραγίσκος εἰς τὸν παπικὸν θῶκον τόσον ἀποκαλύπτεται καθημερινῶς ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀνδρός. Διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν ἐνδοιασμοὺς οἱ Οἰκουμενισταὶ διὰ τὴν «ἕνωσιν», διότι βλέπουν ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι τὸ ἴδιο πιστοὶ ἢ ἄπιστοι ὅσον καὶ ὁ πάπας! Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα pentapostagma.gr τῆς 10ης Μαρτίου 2017:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τώρα καὶ στὴν Ἀθήνα, σὲ δύο προβολές, ἡ ταινία **ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ**, ἡ ζωή καὶ τὰ ἔργα του. Μέρος **Α΄: «Φωνὴ βοῶντος»** (ἀπὸ τὴ γέννησι μέχρι τὴ χειροτονία του σὲ ἐπίσκοπο). Μέρος **Β΄: «Σκοπὸν δέδωκά σε»** (ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισι στὴ Φλώρινα μέχρι τὴν κοίμησί του): Τὴν **Κυριακὴ 26 Μαρτίου 2017** & τὴ **Δευτέρα 27 Μαρτίου 2017** ὥρα 7μ.μ. στὴν αἴθουσα τῆς ὁδ. Ζωοδ. Πηγῆς 44 - Ἐξάρχεια. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

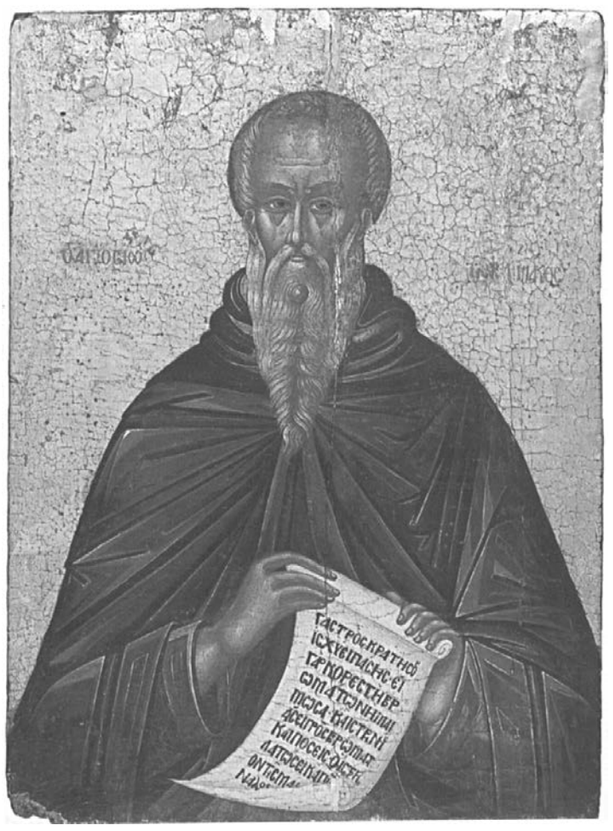

Τὴν 4ην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ἁγίου Ὄρους, 17ος αἰών.

1821: Ἡ Μάχη τῶν Βασιλικῶν

Γράφει ὁ ***κ. Ἀνδρέας Μπαλάφας****, θεολόγος*

Ἀρκετὲς μάχες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 εἶναι γνωστὲς στὸ εὐρὺ κοινὸ (Μάχη στὰ Δερβενάκια, Ἅλωση Τριπολιτσᾶς κ.ἄ.). Στὸ ἀκόλουθο κείμενο θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ ρίξουμε φῶς σὲ μία ἄγνωστη, ἀλλὰ ἰδιαίτερα ἔνδοξη μάχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγώνα γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία.

Κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1821 ἡ ἐλληνικὴ ἐπανάσταση βρισκόταν ἤδη στὸν 5ο μήνα ἀπὸ τὴν κήρυξή της. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν καταφέρει νὰ περιστείλουν τὴν ἐπανάσταση στὴ Μακεδονία, ἀλλὰ στὴν κεντρικὴ Ἑλλάδα ἀντιμετώπιζαν μεγάλα προβλήματα.

Ἡ ἄλλοτε ἰσχυρότατη στρατιὰ τοῦ Ὁμὲρ Βρυώνη καὶ Κιοσὲ Μεχμὲτ χρειαζόταν ἄμεσα ἐνίσχυση μετὰ τὶς ἀπώλειες ποὺ εἶχε ὑποστεῖ ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα Ἀνδροῦτσο καὶ τὸν Νικηταρᾶ καὶ πλέον ἦταν ἀποδυναμωμένη καὶ ἐγκλωβισμένη κοντὰ στὰ Μέγαρα. Νέα βοήθεια ἀπὸ τὰ Γιάννενα δὲν μποροῦσε νὰ φτάσει, καὶ ἔτσι ἡ λύση ἐπικεντρώθηκε στὸν φιλόδοξο Χατζὴ Μεχμὲτ Μπεϋράν πασά. Αὐτὸς εἶχε καταφέρει νὰ καταστεῖλει ἑστίες τῆς ἐπανάστασης στὴ Θράκη καὶ στὴ Μακεδονία.

Τὸ τουρκικὸ σχέδιο προέβλεπε τὴν ἀποστολὴ ἀπὸ τὴ Μακεδονία μιᾶς στρατιᾶς 8.000 ἀνδρῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Μπεϋράν καὶ ἄλλων 3 πασάδων (Μεμίς, Σιαχίν Ἀλή καὶ Χατζὴ Μπεκὴρ) πρὸς ἐνίσχυση τῶν ἐγκλωβισμένων Ὁμὲρ Βρυώνη, Δεμίρ καὶ Κιοσὲ Μεχμὲτ στὴν Ἀττικὸ-Βοιωτία.

Τὴν εἴδηση γιὰ τὴν ἄφιξη τῆς τουρκικῆς στρατιᾶς στὴ Λαμία μετέφερε στοὺς Ἕλληνες ὁπλαρχηγοὺς ὁ Γιάννης Δυοβουνιώτης.

Τὸ μεγάλο ζήτημα ποὺ τέθηκε στὴ σύσκεψη τῶν ὁπλαρχηγῶν στὸ Ρεγγίνι Λοκρίδας στὶς 16 Αὐγούστου, ἦταν τὸ δρομολόγιο ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε ἡ τουρκικὴ στρατιὰ στὴν κάθοδό της πρὸς τὴ Βοιωτία.

Ἡ μία διαδρομὴ ἦταν μέσῳ τῆς Μενδενίτσας καὶ τοῦ Ὄρους «Καλλίδρομο». Αὐτὴ ἡ διάβαση ἦταν ἀπόκρημνη καὶ δύσβατη.

Ἡ δεύτερη διαδρομὴ περνοῦσε πίσω ἀπὸ τα σημερινὰ Καμμένα Βοῦρλα καὶ τὸν Ἅγ. Κων/νο ἀπὸ μία δασώδη κοιλάδα, στὴ συνέχεια ἀπὸ τὴ στενή διάβαση τῶν Βασιλικῶν, καὶ κατέληγε στὴν Λειβαδιά.

Οἱ ὁπλαρχηγοὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Γιάννη Γκούρα ὑποστήριξαν ὅτι ἔπρεπε νά ὀργανωθεῖ ἡ ἄμυνα στὴν πρώτη διαδρομή, στὰ στενὰ τῆς Φοντάνας.

Ὁ Γιάννης Δυοβουνιώτης ὅμως, ἐξαιρετικὰ ἔμπειρος καὶ γνώστης τῆς περιοχῆς ὑποστήριξε – καὶ σωστὰ – ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ περάσουν ἀπὸ τὰ στενὰ τῶν Βασιλικῶν καθὼς οἱ ἄμαξες καὶ τὰ δυσκίνητα ἐφόδια ποὺ μετέφεραν οἱ Τοῦρκοι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Φοντάνας.

Ἔτσι ἄφησαν μόνο 200 ἄνδρες στὴ Φοντάνα καὶ κινήθηκαν πρὸς τὴν κοιλάδα τῶν Βασιλικῶν.

Ὁ Γιάννης Δυοβουνιώτης σχεδίασε καὶ τὴ διάταξη τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴ μάχη ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε: στὴν εἴσοδο τοῦ στενοῦ θὰ τασσόταν ὁ ἴδιος, δεξιὰ 400 ἄνδρες ὑπὸ τὸν Ἀντώνη Κοντοσόπουλο, ἀριστερὰ 400 ὑπὸ τὸν Κομνηνὸ Τράκα καὶ 600 νότια λειτουργώντας καὶ ὡς ἐφεδρεία ὑπὸ τοὺς Γιάννη Γκούρα, Γιῶργο Δυοβουνιώτη καὶ Νάκο Πανουργιᾶ. **Συνολικὰ παρατάχθηκαν 1.600 Ἕλληνες ἐναντι 8.000 Τούρκων.**

Στὶς 26 Αὐγούστου 1821 τὸ τουρκικὸ ἱππικὸ ἀπόσπασμα ποὺ εἶχε σταλεῖ πρὸς ἀναγνώριση τοῦ στενοῦ ἀποδεκατίστηκε. Δύο ἡμέρες ἀργότερα, στὶς 28 Αὐγούστου ὁ Μπεϋράν Πασὰς κινήθηκε μὲ ὅλο του τὸν στρατὸ πρὸς τὰ στενὰ τῶν Βασιλικῶν καὶ ἐπιτέθηκε στοὺς ἄνδρες τοῦ Κοντοσόπουλου. Ὁ Δυοβουνιώτης, ὁ Πανουργιᾶς καὶ ὁ Γκούρας ἤρθαν νὰ ἐνισχύσουν, ἐνῷ ὁ Παπὰ-Ἀνδρέας Κοκοβιτσιανὸς τοῦ ἐπιτέθηκε ἀπὸ τὰ νῶτα.

Ἀκολούθησε σκληρὴ καὶ γενναία μάχη ποὺ κράτησε ὅλη τὴν ἡμέρα. Οἱ Ἕλληνες πολεμοῦσαν λυσσαλέα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ μὲ τὴ δύση τοῦ ἡλίου οἱ Τοῦρκοι τράπηκαν σὲ φυγὴ πρὸς τὴν Πλατανιὰ (σημερινὴ Σκάρφεια), ἀφήνοντας στὸ πεδίο τῆς μάχης σχεδὸν 1.000 νεκροὺς καὶ 1.500 τραυματίες. Μεταξὺ τῶν νεκρῶν βρίσκονταν καὶ ὁ Μεμὶς Πασάς, τὸν ὁποῖο σκότωσε ὁ ἴδιος ὁ Γκούρας.

Ἦταν τόσα πολλὰ τὰ λάφυρα ἀπὸ τὴ μάχη τῶν Βασιλικῶν ποὺ οἱ ἀγωνιστὲς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας ἐνισχύθηκαν γιὰ πολὺ καιρὸ γιὰ τὶς ἐπερχόμενες μάχες.

Ἀναλυτικά, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπίσημη ἀναφορὰ γιὰ τὴ μάχη, ποὺ συνέταξε ὁ Ὀδ. Ἀνδροῦτσος, ἀπὸ τὸ ἄλλοτε περήφανο τουρκικὸ στράτευμα τῶν 8.000 ἀνδρῶν, οἱ 766 ἦταν νεκροί, οἱ 222 αἰχμάλωτοι καὶ ὑπῆρχαν πάνω ἀπὸ 1.500 τραυματίες. Ἐπιπλέον, αἰχμαλωτίστηκαν 474 πολεμικὰ ἄλογα, 8 πυροβόλα ἐνῷ περιῆλθαν στὰ χέρια τῶν νικητῶν τεράστιες ποσότητες ὅπλων καὶ τροφίμων. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες σκοτώθηκαν 42 ἄνδρες, ἐνῶ δεκάδες τραυματίστηκαν.

Ἡ νίκη αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων στὰ Βασιλικὰ Φθιώτιδας ἦταν μία ἀπὸ τὶς πιὸ λαμπρὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνα. Συνετέλεσε στὴν ἀκύρωση τῆς ἐκστρατείας τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀνάγκασε τοὺς Τούρκους νὰ ἀλλάξουν τὰ σχέδιά τους στὴν προσπάθειά τους γιὰ τὴν κατάπνιξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης.

Ὅπως ὅμως «προφητικὰ» καὶ εὔστοχα εἶπε ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης: «Ὁ Θεὸς ἔβαλε τὴν ὑπογραφή του γιὰ τὴν λευτεριὰ τῆς Ἑλλάδας καὶ δὲν τὴν παίρνει πίσω», γεγονὸς ποὺ ἐπιβεβαιώθηκε μερικὰ χρόνια ἀργότερα μὲ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Σήμερα ἡ κοιλάδα τῶν Βασιλικῶν εἶναι ἕνας εὔφορος τόπος μὲ διάσπαρτα ξωκκλήσια καὶ ἤπιους, καταπράσινους λόφους. Ἐκεῖ βρίσκεται ἡ ἀνάμνηση αὐτῆς τῆς ἔνδοξης στιγμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐκεῖ καὶ οἱ ψυχὲς τῶν ἀγωνιστῶν μας ποὺ ἔπεσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Νεανικά Ζητήματα

Τί συμβαίνει μὲ τὰ «γκράφιτι»;

4ον

Τί συμβαίνει μὲ τὰ «γκράφιτι»;

Μετὰ τὰ εἰσαγωγικὰ καὶ τὶς ἀπαραίτητες περιγραφές, ποὺ εἴδαμε στὰ προηγούμενα φύλλα γιὰ τὸ θέμα, ἀναλύοντας πλέον καὶ τὴν οὐσία τοῦ θέματος, ἀναφερθήκαμε διεξοδικὰ στὸ ποιοὶ εἶναι οἱ «γκραφιτάδες». Τώρα θὰ ἀπαντήσουμε στὸ ἑξῆς ἐρώτημα:

Γιατί κάνουν «γκράφιτι»;

Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ ἄνθρωποι ἔγραφαν στοὺς τοίχους. Ἐκεῖ στὶς σπηλιὲς οἱ πρωτόγονοι προσπαθοῦσαν νὰ ἐκφραστοῦν, νὰ μεταδώσουν τὶς γνώσεις τους στοὺς ἄλλους, νὰ συνεννοηθοῦν ἔστω! Ἄραγε γιατί αὐτὸ συμβαίνει ἀκόμη καὶ σήμερα, ποὺ τὰ μέσα ἔκφρασης πλήθυναν σὲ ἀριθμὸ καὶ πολλαπλασιάστηκαν ἀπείρως σὲ δυνατότητες; Στ' ἀλήθεια γιατί τὸ κάνουν αὐτὸ οἱ «γκραφιτάδες»;

α. Γιὰ νὰ βγοῦν ἀπ' τὴν ἀνωνυμία τους!

Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὰ περισσότερα φαινόμενα συμπεριφορᾶς τῆς σημερινῆς νεολαίας ἔχουν ὡς ἐπίκεντρό τους τὴν ἀνωνυμία. Προέρχονται ἀπὸ μία τάση νὰ βγοῦν ἀπ' τὸ πέλαγος τῆς μάζας «τῶν ἄλλων», ἀκόμη δὲ καὶ τῶν συνομηλίκων, προκειμένου νὰ εἶναι γνωστοί, ἐπώνυμοι, κάποιοι τέλος πάντων!

Δημοσκόπηση, μάλιστα, ποὺ ἔγινε στοὺς νέους 16 – 20 ἐτῶν τῆς Εὐρώπης μὲ σκοπὸ νὰ ἐντοπίσει τὰ σπουδαιότερα προβλήματά τους, ἔδειξε πὼς γιὰ ὁ 80% τῶν ἐρωτηθέντων (καὶ τῶν δύο φύλων), ἦταν ἡ ἀνωνυμία!

Ἡ μεγάλη μαζικοποίηση τῆς σύγχρονης κοινωνίας, συνθλίβει τὸ πρόσωπο καὶ δημιουργεῖ μεγάλο πρόβλημα στὸ σύγχρονο νέο. Τὸν κάνει νὰ ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι «χάνεται» καὶ «πνίγεται» στὸ πλῆθος, ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν συνομηλίκων του. Καὶ στὴν προσπάθειά του γιὰ νὰ βγεῖ ἀπ' αὐτό, χρησιμοποιεῖ δικούς του τρόπους καὶ μεθόδους, ποὺ πολλὲς φορὲς εἶναι ἀκραῖοι καὶ ἐξεζητημένοι, ποὺ τὸν ὁδηγοῦν κατ' εὐθεῖαν στὸ περιθώριο καὶ τὸν ὅλεθρο ἢ τοῦ πληθαίνουν τὰ ἀδιέξοδα, στὴν καλύτερη περίπτωση.

Ὁπότε ἄλλοι ντύνονται ἢ γδύνονται προκλητικά, ἄλλοι βάφονται ἀποκρουστικὰ ἢ ἐκκεντρικά, ἄλλοι προκαλοῦν τὸν μεγαλύτερο δυνατὸ θόρυβο μὲ τὶς «μηχανές» τους, ἄλλοι δημιουργοῦν ἔντεχνα ἐπεισόδια στὸ σ

Τὰ ἀνεπίτρεπτα ποὺ φέρουν ὀδύνην εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς

2ον

- Κληρικὸς τελεῖ ἀγιασμὸν εἰς μασονικὸν κτίριον κατ' ἐντολὴν Ἀρχιεπισκόπου!
- Ἔτος 2000: Μητροπολίτης τελεῖ ἀγιασμὸν εἰς νεόδμητον μασονικὸν κτίριον!
- Ἔτος 2016: Ὁ ἴδιος μητροπολίτης ἀντιπροσώπευσεν Ἐκκλησία εἰς τὸ Κολυμπάρι;

Μὴ τὰ σκαλίζεις γιατί βρωμᾶνε!

Ἔτσι περίπου λέει ἡ γνωστὴ παροιμία τοῦ λαοῦ μας, γιὰ τὰ κακῶς κείμενα.

Καὶ πράγματι, ὁ ἐρευνητὴς τοῦ θέματος αὐτοῦ μεταπίπτει, πολλὲς φορές, ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἔκπληξιν, ὅταν βλέπει στὰ τεκτονικὰ ἔντυπα ν' ἀναφέρονται οἱ σχέσεις ΜΕΡΙΚΩΝ κληρικῶν μας μὲ τὴ Μασονία (δὲν μποροῦμε ὡστόσο νὰ τὰ γράψουμε ὅλα, διότι θὰ ἐπληροῦντο μ' αὐτὰ ὅλες οἱ στῆλες τῆς καλῆς μας ἐδῶ ἐφημερίδος)...

Ἰδοὺ ὀλίγα καὶ σὲ τοῦτο τὸ φύλλο.

Στὸ θεοσοφικομασονικὸ περιοδικὸ Ἰλισὸς τοῦ ἔτους 1965, τ. 42, σσ. 373- 375 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλο **ΤΟ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ἀνεγείρει νέον Μέγαρον,** διαβάζουμε - μεταξὺ ἄλλων- καὶ ταῦτα:

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν κτίριον τοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος κατεδαφίσθη, προκειμένου ν' ἀνεγερθῇ στὸ ἴδιο οἰκόπεδο νέον μεγάλον, πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ (...).

Ἐν ὄψει ὅμως τῆς ἀνεγέρσεως νέου (περιλάμπρου, κατὰ τὰ σχέδια) τεκτονικοῦ Μεγάρου, ἤρχισαν σημειούμεναι ἀντιδράσεις τῶν φανατικῶν. Ἔτσι, στὸ ὑπ' ἀριθ. 54 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Ὁδὸς τοῦ Κυρίου», ὀργάνου τῆς ἐνορίας Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν, ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος δήλωσις: «Ἠρωτήθημεν: Θὰ μεταβῶμεν, ἕνα κληθῶμεν, ἁγιασμὸν ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῶν κατεδαφισθέντων κτιρίων τῶν Μασόνων Ἀθηνῶν τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν; Ἀπαντῶμεν: Δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἐνορίαν μας. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀνήκουν, οὐδείς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ μας θὰ μετέβαινεν, διὰ νὰ εὐλογήσῃ κτίριον ἐντός τοῦ ὁποίου θὰ στεγασθῇ ἡ Μασονία Ἀθηνῶν (...)».

Καὶ ὁ μασόνος συντάκτης τοῦ κειμένου ἐκείνου τοῦ δημοσιευθέντος στὸν Ἰλισό, συνεχίζει ὡς ἑξῆς:

...Σχετικῶς τὸ μηνιαῖον ἔντυπον «Χριστιανικὴ Δημοκρατία» [τοῦ ἀειμνήσου Νικολάου Ψαρουδάκη, τότε], **στὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου, ἀφοῦ ἀνεδημοσίευσε τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν, διετύπωσε συγχαρητήρια πρὸς τὸν Πανοσ. ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Μαλλιαγρὸν καὶ τοὺς συνεφημερίους αὐτοῦ (...).**

Χρειάζεται μεγάλη ἀμάθεια ἢ μεγάλη ἐμπάθεια γιὰ νὰ (...) ἀποδίδεται στὸν τεκτονισμὸ τάσις ἀντιχριστιανική (...).

Εἶναι λυπηρὸν (ἀλλὰ καὶ ἀναπόφευκτον) νὰ ὑπάρχουν φανατικοὶ [οἱ ἀντιδρῶντες στὴν μασονία, κλῆρος καὶ λαός].

(...) Ὡς πρὸς τὸ προκαλούμενον συγκεκριμένον ζήτημα τῆς τελέσεως ἁγιασμοῦ κατὰ τὴν κατάθεσιν θεμελίου λίθου τοῦ νέου τεκτονικοῦ μεγάρου δημιουργεῖται εἰς τὸν γράφοντα [μασόνον στὸ περ. Ἰλισὸς ὅπ.π.] **ἡ ἀπορία: Ἐρωτοῦν οἱ ἱερεῖς, καλούμενοι εἰς τοιαύτας τελετάς ἢ ἁγιασμοὺς ἑτοίμων κτιρίων, εἰς τί πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν; Νομίζω ὄχι. Ἐὰν ἐρωτοῦσαν, νομίζω ὅτι θὰ ἐδίσταζαν νὰ τελέσουν ἱεροπραξίαν εἰς πολλὰ οἰκόπεδα καὶ κτίρια καὶ καταστήματα, τὰ ὁποῖα δὲν χρειάζεται νὰ κατονομασθοῦν...**

Μασόνος: Ἀδικαιολόγητοι οἱ ἱερεῖς ἂν ἀρνηθοῦν καλούμενοι, ν' "ἁγιάσουν" μασονικὰ κτίρια!...

...**Ἐνῷ, οὐδέποτε θὰ ἦσαν δικαιολογημένοι** [οἱ ἱερεῖς μας] **ν' ἀρνηθοῦν τὰς εὐχάς τῆς Ἐκκλησίας εἰς κτίρια Τεκτονικά, δοθέντος ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς διέπεται ἀπὸ βαθειὰ θρησκευτικότητα** [ποίου εἴδους;]**...**

Ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν εἶχε καὶ ἕνας ἔξοχος Ἱεράρχης καὶ τὴν ἐξεδήλωσεν, ὅταν ἀνεκινήθη παρόμοιον ζήτημα, πρὸ 45 περίπου ἐτῶν [περὶ τὸ ἔτος 1926].

Ἀνήκουστον: Ὁ Μασόνος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν πρὸς ἱερέα: - Ν' «ἁγιάσης» ΚΑΙ τὸν «Σκοτεινὸ Θάλαμο» τῆς Στοᾶς!

...**Ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἁγιασμὸς** [συνεχίζει ὁ "Ἰλισός"] **εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς τότε Τεκτονικὸν Μέγαρον καὶ ἐζητήθη ἡ συμμετοχὴ ἱερέως ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ** [!], **ἐκεῖνος ὅμως ἐδίστασεν, ὁπότε ὁ θεράπων** [= ὁ μασόνος, ὁ ἐργαζόμενος ὡς φύλαξ, ὡς θυρωρὸς] **τοῦ μεγάρου ἀπηυθύνθη** [ὡς θρασύτατος «ἀδελφὸς»] **πρὸς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας (ἤτο ὁ Μελέτιος Μεταξάκης; μετέπειτα Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας), ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε τὸν ἱερέα καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι δύναται νὰ τελέση τὸν ἁγιασμόν. Μέλιστα τοῦ προσέθεσε: «Μὴ ξεχάσης νὰ ἁγιάσης καὶ στὸ σκοτεινὸ δωμάτιο• ζήτησε νὰ σὲ ὁδηγήσουν». Διότι ὁ Ἱεράρχης ἐκεῖνος ἐγνώριζεν ὅτι ὁ «θάλαμος τῶν σκέψεων»** [=ὁ «Σκοτεινὸς θάλαμος» ἑκάστης Στοᾶς, ὅπου ἐκεῖ εἰσερχόμενος «κυοφορεῖται» ὁ πρὸς «ἀναγέννησή» του μυούμενος Τέκτων*] **εἶναι, ἀληθινά, μία ἀφετηρία ἠθικῆς ἀνοδικῆς πορείας - δοθέντος ὅτι ΗΤΟ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΤΕΚΤΩΝ** [Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μ. Μεταξάκης! - Τὰ κεφαλαῖα εἶναι τοῦ κειμένου].

Ἂν δὲν πάῃ παπᾶς νὰ τελέση ἁγιασμὸν εἰς τὴν Στοὰν θὰ πάῃ Μητροπολίτης!

...**Γι' αὐτὸ** [συνεχίζει ὁ μασόνος συντάκτης «Γνώμων» - ὅπ. π. - στὸν Ἰλισό], **μπορεῖ νὰ προβλεφθῇ, σχεδὸν μὲ βεβαιότητα, ὅτι θὰ εὑρεθοῦν καὶ τώρα** [τὸ 1965], ὅπως τότε πρὸ 65 ἐτῶν ἐπὶ Μεταξάκη] **κληρικοὶ μὲ σωστὴν ἀντίληψιν περὶ Χριστιανισμοῦ, ἐκτιμῶντες τὸ φιλοθρησκευτικὸν ἔργον τοῦ Τεκτονισμοῦ (...). Ἐὰν ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Μαλλιαγρὸς μετὰ τῶν ἐφημερίων του ἔκριναν ὅτι ὀφείλουν νὰ παραστοῦν στὸν προσεχῆ ἁγιασμὸν τῆς θεμελιώσεως τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου, νομίζω ὅτι θὰ ἐγίνοντο πολὺ εὐχαρίστως δεκτοὶ-ἄλλως, τὴν θέσι του θὰ κατελάμβανον ἄλλοι κληρικοί, ἄλλης ἐνορίας, ἀκόμη δὲ -γιατί ὄχι;- καὶ μητροπολίτης τις...** [Ὑπογραφὴ] **ΓΝΩΜΩΝ. (Στὸ θεοσοφικομασονικὸ περιοδικὸ - ἐπαναλαμβάνουμε - ΙΛΙΣΟΣ, Νοεμβρίου -Δεκ. τοῦ ἔτους 1965).**

Ἡ «προφητεία» τοῦ μασόνου ἐκείνου ἐπαλήθευσε σήμερα;

Ἡ ἀλλόκοτη ἐκείνη «πρόβλεψη» τοῦ τέκτονος, ὅτι ὄχι μόνο κάποιος παπᾶς, ἀλλὰ ΚΑΙ Μητροπολίτης ἴσως βρισκόταν νὰ τελέσει σὲ Στοὰ τῶν Μασόνων τὸν ἁγιασμό, ἐπαλήθευσε!

Πότε καὶ ποῦ;

Κατὰ τὸ ἔτος 2000, στὴ Στοὰ τῶν Τεκτόνων τῆς Ἐλευσίνας! Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπίστευτο ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀλλὰ ἔτσι γράφουν οἱ τέκτονες.

Θερμὴ παράκληση πρὸς τοὺς σεβαστοὺς ἀναγνῶστες τοῦ Ὀρθ. Τύπου: Ὅσοι ἐνδεχομένως ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν γραμμῶν αὐτῶν δὲν «ἀντέχουν» (φοβούμενοι ἴσως «σκανδαλισμὸν») νὰ διαβάσουν τὰ ἀμέσως παρακάτω ἀναφερόμενα ἂς σταματήσουν τὴν ἀνάγνωση. Οἱ περισσότεροι, βέβαια, ποὺ δὲν ἔχουν νοοτροπία «στρουθοκαμήλου» ἢ τὸ «φιλάδελφον» τῶν συγκαλύψεων, ἂς προχωρήσουν.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἀκριβῶς ἰσχυρίζονται οἱ Μασόνοι στὸ περιοδικὸ τους Πυθαγόρας, ἔτους 2000, τεῦχος 72- 72. Ὁ τίτλος τοῦ σχετικοῦ δημοσιεύματος εἶναι: **ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ, ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ,** ὅπου μὲ ἔκπληξη (καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ τὸ πιστέψουμε) διαβάζουμε - μεταξὺ πολλῶν ἄλλων - καὶ τὰ ἀκόλουθα:

Τὸ Σάββατο 24 Ἰουνίου 2000 ἐπραγματοποιήθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ θεμελιωθέντος τὴν 4-6-98 Τεκτονικοῦ Μεγάρου Ἐλευσίνος. Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τὴν πρωίαν τοῦ Σαββάτου 24 Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ τὴν 11.00 ὥραν ἐπραγματοποιήθηκαν Τεκτονικὲς Ἐργασίες [μασονικὲς τελετουργίες] **εἰς τὸ Τεκτονικὸν Μέγαρον Ἐλευσίνος ὑπὸ τὴν σφύραν** [=ξύλινο τελετουργικὸ σφυρὶ καὶ διεύθυνση τελετουργιῶν ἐντός τῆς Στοᾶς παρὰ τῶν ἀξιωματούχων αὐτῆς] τοῦ Σεβασμίου [=προέδρου] **τῆς Σεπτῆς Στοᾶς «Δημήτηρ» ὑπ' ἀριθμ. 123 (...).**

Μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν Ἐργασιῶν ἀκολούθησε Δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσα πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου Ἐλευσίνος.

Καὶ τὸ ἀπόγευμα τελεῖται ὁ ἁγιασμός!...

...Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας περὶ τὴν 19.30 ὥραν ἐτελέσθη εἰς τὴν ἴδια αἴθουσα ἁγιασμός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου [ἀναφέρεται τίτλος καὶ ὄνομα] **καὶ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου** [ἀναφέρεται ἐπίσης τὸ πλῆρες ὄνομα] **παρουσίᾳ ἀδελφῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἐπισκεπτῶν καὶ ἀκολούθησε ἁγιασμὸς τῶν αἰθουσῶν,** [!] **τῶν ὀρόφων.**

Στὴ συνέχεια ὁ Ἐνδοξότατος Μέγας Διδάσκαλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

Σεβασμιώτατε, Πανοσιολογιώτατε, Ἀξιότιμοι Ἀντιπρόσωποι ξένων Τεκτονικῶν Δυνάμεων (...).

Αὐτὰ τὰ ἀπίστευτα (γιὰ τὰ σεβάσμια πρόσωπα τῶν ἀναφερομένων κληρικῶν μας ζώντων σήμερα, ἔγραψαν οἱ μασόνοι στὸ προαναφερόμενο ἔντυπό τους).

Μοναχὸς Ἀβέρκιος

Περὶ τοῦ κειμένου τῆς Ἱ. Κοινότητος διὰ τὴν «Σύνοδον τῆς Κρήτης»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

φρονήματα. Ὅταν αὐτὰ ποὺ ἐπισημαίνετε ὡς παράνομα, ἐφ'ὅσον ἀφοροῦν εἰς τὰ τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας «καὶ εἰς τὰ τῆς πίστεως δὲν χωρεῖ συγκατάβασις» πρέπει νὰ στηλιτεύωνται μὲ τὸν ἀνάλογο ἀγώνα. Ὅταν δὲν ἐνεργοῦμε μὲ ὁμολογιακὸ ἀγώνα, τότε τὰ ἐπισημαινόμενα ὡς παράνομα θεωροῦνται ὡς μηδαμινὰ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐτοκαταργῆται ὁ ἀγώνας μας μὲ ὅτι αὐτὸ συνεπάγεται.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παράνομα ποὺ λαμβάνουν χώρα σχεδὸν καθημερινῶς γύρω μας, ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὔλογη ἀντίδρασή μας; Ἡ στηλίτευση ἢ ἡ ἀνοχή; Ἂν ἡ στηλίτευση τότε γιατὶ συνεχίζονται σχεδὸν καθημερινῶς; Διότι ἡ στηλίτευση εἶναι μόνο μὲ τὰ χείλη μας καὶ ὄχι μὲ τὴν καρδιά μας, καὶ μόνο ὁ ὁμολογιακὸς ἀγώνας σταματᾶ τὸν κατήφορο τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας. Ἡ ἀνοχὴ ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει γίνει τρόπος στὴν ζωή μας, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλη ἔξαρση τῆς μάστιγος τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Γράφει στὸ κείμενο ἡ Ἱ. Κοινότης, ὅτι ὅταν γίνῃ ὁ «ἑνωτικὸς ὅρος» τότε ἐπιτρέπεται ἡ διακοπὴ μνημοσύνου, αὐτὸ εἶναι μεγάλο λάθος, διότι ὅταν φθάσουμε στὰ ἐρείπια τοῦ μοιραίου «ἑνωτικοῦ ὅρου» καὶ τὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα θὰ τρέχῃ στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα, τότε θὰ ἀφυπνισθοῦμε ἀπὸ τὸν βαρὺ ὕπνο γιὰ τὸν ἀγώνα; Τότε θὰ εἶναι πολὺ ἀργὰ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτονοήτου χρέους καὶ καθήκοντος. Ἡ προσωρινὴ διακοπὴ μνημοσύνου προλαβαίνει τὴν μεγάλη πτώση. Ἡ διακοπὴ μνημοσύνου ἔχει εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα στὸν παρόντα ἀγώνα, ὅταν ὅμως φθάσουμε στὰ ἐρείπια τοῦ «ἑνωτικοῦ ὅρου», τότε ἐνεργοποιεῖται ἡ ἀποτείχιση ἀπὸ τοὺς αἱρετικούς.

Ἡ παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ ποὺ ἔχει σπείρει τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν σύγχυση καὶ τὸν σκανδαλισμὸ στὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα, ἀντὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν «Σύνοδο» ψῆφο καταδίκης, ἔλαβε ψῆφο ἀναγνώρισης γιὰ τὸ δούρειον ἔργο του. Καὶ στὸ ἑξῆς θὰ συνεχίση τὸ ἔργο του ὄχι μὲ αἱρετικὲς ὁμολογίες ἀλλὰ μὲ ἑτερόδοξες ἐκκλησίες!

Καὶ ἀφοῦ τὸ ἔργο του ἔτυχε ἀναγνώρισης, καὶ ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ στὸ ἑξῆς ἡ δράση τοῦ οἰκουμενισμοῦ θὰ εἶναι πιὸ προκλητική. Γι' αὐτὸ κατεπατήθη ἡ λειτουργικότητα τῆς «Συνόδου», γιὰ νὰ περάσῃ ἄνετα καὶ χωρὶς κανένα ἐμπόδιο ἡ παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἂν ὑπῆρχε ἴχνος πνευματικῆς εὐαισθησίας ἡ θεματολογία καὶ ἡ λειτουργικότητα τῆς «Συνόδου» θὰ ἦταν πολὺ διαφορετική. Ἤδη προτοῦ νὰ συνέλθῃ ἡ «Σύνοδος» ὑπῆρχε μεγάλη ἀνησυχία καὶ πολλὲς ἀντιδράσεις καὶ δικαιώνονται πλήρως ὅσοι ὑποστηρίζουν βλέποντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν θεματολογία καὶ γενικὰ τὴν λειτουργικότητα τῆς «Συνόδου», γι' αὐτο ἔγραφαν κείμενα ἐπισημαίνοντας τὰ τρωτὰ σημεῖα τῶν θεμάτων καὶ ἐζήτουν τὴν ἀναβολὴ τῆς «Συνόδου». Ὅπως πέρασαν τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ ἔγιναν τρόπος ζωῆς μας πλῆθος ἀντιχριστιανικῶν νόμων χωρὶς ἰσχυρὰ ἀντίδραση, διότι ἦταν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς Ν. Ἐποχῆς, ποὺ ὅλα αὐτὰ θὰ μᾶς ὁδηγήσουν κατ' εὐθεῖαν στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀνόμου Ἀντιχρίστου, ἔτσι καὶ διὰ «Συνόδου» ἦταν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ περάσῃ ἐπειγόντως τὸ θέμα «σχέσεις ὀρθοδόξου ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον», γιὰ νὰ ἐπισπευθῇ στὸ ἑξῆς ἡ ἕνωση τῆς ὀρθοδόξου ἀληθείας μετὰ τῶν αἱρετικῶν ὁμολογιῶν. Ποία «Σύνοδος» θὰ θεραπεύση τὰ τρωτὰ σημεῖα καὶ τὶς ἀτέλειες καὶ λάθη ποὺ ἐπικαλεῖται στὸ κείμενό της ἡ Ἱ. Κοινότης; Σὰν αὐτὴ τὴν «Σύνοδο» τῆς Κρήτης ποὺ ἀντιπαρῆλθε ὡς ἀδιάφορος λευΐτης τὴν πληγωθεῖσα ὀρθοδοξία ἀπὸ τὸ ἡμερολογιακὸ σχίσμα τῶν ὀγδόντα ἐτῶν;

Ἐπίσης μετὰ τὴν «Σύνοδο» τῆς Κρήτης ἔλαβαν χώρα δύο παράνομα γεγονότα, ἀλλὰ λόγῳ ἀμβλυνσης τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος πέρασαν ἀπαρατήρητα. Ἤδη μπήκαμε στὴν Ν. Ἐποχὴ καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἦταν νὰ συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου στὴν Ἀσσίζη τῆς Ἰταλίας γιὰ συμπροσευχὴ γιὰ τὴν εἰρήνη τάχα τοῦ κόσμου, κάνοντας ἔργο τὴν βλάσφημη θεωρία τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ «ὅτι ὅλες οἱ θρησκεῖες ὁδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν ἕνα Θεόν, καὶ σὲ κάθε ἕνα ἀρχηγὸ ἐδόθη μεγάλη λαμπάδα, γιὰ νὰ τὴν ἀνάψῃ στὸ Βωμὸ τοῦ «ἀγνώστου Θεοῦ». Ἐπειγόντως σήμερα μᾶς χρειάζεται ἕνας Ἀπόστολος Παῦλος, γιὰ νὰ κηρύξῃ ἐκ νέου στὸ σκότος τῆς οἰκουμενιστικῆς Βαβέλ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ! Τὸ δεύτερο γεγονὸς ἔλαβε χώρα στὴν Ἰταλία κατὰ τὴν ἐπανάληψη τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου ὀρθοδόξων καὶ παπικῶν. Ἀλλαγὲς προέδρων δὲν ἔχουμε μόνο στὴν πολιτικὴ ἔχουμε καὶ στοὺς προέδρους τῶν «ἀνούσιων διαλόγων» μὲ τὶς αἱρετικὲς ὁμολογίες. Μὲ τὸ καλημέρα ὁ νέος ἐκπρόσωπος τῶν θεολογικῶν διαλόγων Ἀρχιεπίσκοπος Τελμησσοῦ Ἰωὴ ἔδωσε τὰ οἰκουμενιστικά του διαπιστευτήρια κάνοντας λόγο γιὰ τοὺς «δύο πνεύμονες» (ὀρθόδοξοι καὶ παπικοί), μὲ τοὺς ὁποίους ἀναπνέει ἡ μία ἐκκλησία! Τώρα ἐξηγεῖται, γιατὶ ἐπείγονται τόσο πολὺ οἱ οἰκουμενιστὲς νὰ μᾶς ἑνώσουν μὲ τὴν παπικὴ κακοδοξία, διότι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀπαγγείλλουν τὸ σύμβολο τῆς πίστεως μὲ ἕνα πνεύμονα!

Ἐδῶ τίθεται τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Ὅταν ὑπάρχῃ ἡλίου φαεινότερο καταπάτηση τῆς ὀρθοδόξου ἀληθείας, πιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὔλογη ἀντίδρασή μας; Ἡ ἀναβολὴ σὲ ἀναβολὴ τοῦ αὐτονόητου χρέους καὶ καθήκοντος μέχρι νὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὰ ἐρείπια τοῦ «ἑνωτικοῦ ὅρου», γιὰ νὰ μὴ χαροποιήσουμε τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας; Εὐνόητο εἶναι ὅτι ἡ συμπεριφορά μας αὐτὴ χαροποιεῖ πολὺ αὐτούς, ποὺ μᾶς ὁδηγοῦν ἀντίθετα ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξο ἀλήθεια!

Καὶ τώρα ἂς ἀκολουθήσουμε βῆμα πρὸς βῆμα τὴν λεγόμενη «ΑΚΜΣ», γιὰ νὰ δοῦμε ἂν ὑπάρχῃ ἴχνος ἀγιότητος. Καὶ πρῶτο σημάδι περὶ τοῦ ἀντιθέτου εἶναι ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν ἐπισκόπων, ποὺ ἐπιθυμοῦσαν νὰ λάβουν μέρος στὴν Σύνοδο, δεύτερο ἡ ὑποβάθμιση τῶν ἐπισκόπων ποὺ συμμετεῖχαν, διότι συμμετεῖχαν χωρὶς δικαίωμα ψήφου! Ἐδῶ νὰ ἀναφέρουμε ἕνα παράδοξο· πῶς γίνεται ὅταν ἀπὸ τὰ 25 μέλη τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας τὰ 17 δὲν ὑπέγραψαν τὸ ἐπίμαχο κείμενο, ποὺ ὀνομάζει τὶς αἱρέσεις ἐκκλησίες,

Ὁ Σεβ. Τελμησσοῦ μὲ τὸν Πάπαν

παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ὄχι ἔγινε ναί, ἐπειδὴ ναὶ ἐψήφισε ὁ προκαθήμενος! Ἄρα ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐπισκόπων ἦταν δυστυχῶς διακοσμητική! Τρίτο σημάδι ἡ δήλωση τοῦ Ἀλβανίας Ἀναστασίου γιὰ τὴν «Σύνοδο» «ὅτι συνιστᾶ μία νέου εἴδους Σύνοδο». Σὲ πιὰ ἀχνάρια βάδισε ἡ «νέα εἴδους Σύνοδος»; Πάντως ὄχι σὲ πατερικά, ἀλλὰ οἰκουμενιστικά. Τέταρτο, ὅταν ἕνας προκαθήμενος ψήφισε ὄχι γιὰ ἕνα θέμα, ἡ ἀντίρρησή του θὰ περνοῦσε στὰ πρακτικὰ τῆς «Συνόδου», ἀλλὰ θὰ ὑπέγραφε τὸ κείμενο, ποὺ διαφωνοῦσε! Ἐδῶ τίθεται τὸ ἑξῆς ἐρώτημα. Ἀφοῦ ἡ ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν ἔχει Πάπα, ποιὸς Πάπας καθιέρωσε τὸ τυπικὸ αὐτὸ τῆς «Συνόδου»;! Πέμπτον ὅλαι αἱ προηγούμεναι Σύνοδοι συνέρχονταν, γιὰ νὰ καταδικάσουν κάθε εἰσβολὴ παράνομη πρὸς τὴν ὀρθόδοξη ἀλήθεια. Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ τῆς ἐσχάτης ἀποστασίας ποὺ ζοῦμε, καὶ μὲ τὴν ψήφιση πλειάδος ἀντιχριστιανικῶν νόμων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποκαθήλωση τοῦ ἠθικοῦ νόμου τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου ἡ «Σύνοδος» ταῦτα πάντα τὰ ἀντιπαρῆλθε (ἴσως λόγῳ καταρράκτη) καὶ εἶδε μόνο καὶ ἐψήφισε τὸ θέμα ποὺ ἦταν καὶ ὁ πυλώνας τῆς «Συνόδου» «σχέσεις Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον». Καὶ ἔτσι ἀντὶ γιὰ ψῆφο καταδίκης τῶν αἱρετικῶν ἐκκλησιῶν ἔχουμε τὴν ἀναγνώριση καὶ τὴν προσέγγιση χωρὶς μετάνοια τῶν αἱρετικῶν ἐκκλησιῶν. Ἀφοῦ δὲν εἶδαν τὴν μόλυνση τοῦ ἠθικοῦ περιβάλλοντος, εἶδε ὅμως καὶ διακήρυξε τὴν μόλυνση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, καὶ ἐπίσης τοῦ προβλήματος τῶν προσφύγων, ποὺ αἴτιοι τοῦ προβλήματος αὐτοῦ εἶναι οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τῆς Ν. Ἐποχῆς, ποὺ ὠθοῦν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ μεγάλη βία πρὸς τὴν δαιμονικὴ παγκοσμιοποίηση, γιὰ σύντομη ἀλλαγὴ στὰ ἤθη καὶ ἔθιμα βασικὰ τῶν ὀρθοδόξων λαῶν μὲ πρῶτο δαιμονικὸ βῆμα τὴν ἀλλαγὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Γιατὶ εἶναι ἡ «Σύνοδος» ἁγία, γιατὶ ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξύμνησε κατὰ κόρον τὸ παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν (αἱρέσεων); Πῶς γίνεται νὰ ὑπογράφεται συνοδικῶς ὡς θεάρεστο τὸ ἔργο τοῦ Μασωνικοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν αἱρέσεων; Γιατὶ εἶναι «ἁγία» ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης, διότι σὲ αὐτὴν παρίσταντο οἱ ἀντιπροσωπίες τῶν αἱρετικῶν ὁμολογιῶν τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς στὴν ὀρθόδοξη Λειτουργία καὶ τὸ ἀπόγευμα στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας, καὶ τὴν ἐπαύριον στὴν ἔναρξη τῆς «Συνόδου»; Γιατὶ εἶναι «ἁγία» ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης, διότι ἔκανε πράξη τὴν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἀναγνωρίζοντας ὄχι μόνο τὴν παπικὴ κακοδοξία, ἀλλὰ ὅλες τὶς χριστιανικες αἱρετικὲς ὁμολογίες ὡς «ἑτερόδοξες ἐκκλησίες»; Ἡ «Σύνοδος τῆς Κρήτης τελικὰ προέβαλε τὴν ἑνότητα τῶν ὀρθοδόξων ἢ ἀνατροφοδότησε διχοστασίες καὶ ἀντιθέσεις μετὰ καὶ τὴν ἀπουσία τεσσάρων Πατριαρχείων ποὺ πληθυσμιακῶς ἐκπροσωποῦν περισσότερους ἀπὸ τοὺς μισοὺς ὀρθοδόξους παγκοσμίως ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν «Σύνοδο»;

Πῶς νὰ δεχθοῦμε τὴν «πρωτότυπη παραφωνία τῆς «Συνόδου» τῆς Κρήτης ποὺ δὲν ἀναφέρθηκε στὶς προηγούμενες οἰκουμενικὲς ἢ πανορθόδοξες Συνόδους οὔτε καὶ κατεδίκασε καμία ἀπὸ τὶς προγενέστερα καταδικασμένες αἱρέσεις;

Πῶς ἐξηγεῖται αὐτὸ τὸ παράδοξο ὅταν ἡ «ΑΚΜΣ» προτοῦ νὰ συνέλθῃ, ἀπειλεῖ ὅσους ἀπὸ τοὺς ὀρθόδοξους θὰ ἀντιδράσουν στὶς ἀποφάσεις της;

Τί εὐαισθησία πνευματικὴ εἶχε ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης, ἀφοῦ ἀδιαφόρησε πλήρως στὸ ἡμερολογιακὸ σχίσμα τῶν ὀγδόντα ἐτῶν καὶ ὑπέδειξε μεγάλη εὐαισθησία γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικοποίηση τῶν αἱρετικῶν ὁμολογιῶν;

Τὴν προσυνοδικὴ ἀγωνία τῆς Ἱ. Κοινότητος ποὺ ἐξέφρασε μὲ τὶς προτάσεις ποὺ κατέθεσε, καὶ τὶς ὁποῖες ἡ «ΑΚΜΣ» τὶς ἀπέρριψε καθ' ὁλοκληρία, πῶς μπορεῖ τὴν «Σύνοδο» αὐτὴ νὰ τὴν βαπτίσουμε «ὀρθοδοξότατη»;

Ὁ προβατόσχημος ὅρος ποὺ ὑπεγράφη ἀπὸ τὴν «Πρωτότυπη Σύνοδο» ὅτι οἱ διάλογοι μὲ τὶς αἱρετικὲς «ἑτερόδοξες ἐκκλησίες» θὰ

Διχασμὸς εἰς τὸν Παπισμὸν ἀπὸ τὰ παίγνια ἐξουσίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀπ' ὅλον τὸ κείμενον τῶν 250 σελίδων νὰ ἑλκύση ἡ ὑποσημείωσις 351. Ἀκολουθεῖ τὸ παράδεμα τοῦ κειμένου μὲ τὴν παραπομπήν:

«Ἐξαιτίας περιστάσεων καὶ ἄλλων ἐλαφρυντικῶν παραγόντων, εἶναι πιθανὸ ὅτι σὲ μία ἀντικειμενικὴ κατάσταση ἁμαρτίας - ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὑποκειμενικὰ ἀξιόποινη, ἢ πλήρως - ἕνα ἄτομο μπορεῖ νὰ ζεῖ στὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νὰ ἀγαπήσει καὶ μπορεῖ ἐπίσης νὰ αὐξηθεῖ στὴ ζωή τῆς χάριτος καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἐνῶ λαμβάνει τὴ βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. -Ὑποσημείωση 351: Σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις, αὐτὸ μπορεῖ νὰ περιλαμβάνει τὴ βοήθεια τῶν μυστηρίων. Ὡς ἐκ τούτου, «Θέλω νὰ ὑπενθυμίσω στοὺς ἱερεῖς ὅτι ἡ ἐξομολόγηση δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἕνας θάλαμος βασανιστηρίων, ἀλλὰ μᾶλλον μία συνάντηση μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου» (Ἀποστολικὴ Προτροπὴ Evangelii Gaudium [24 Νοέμβρη τοῦ 2013], 44: AAS 105 [2013], 1038). Θὰ ἤθελα ἐπίσης νὰ ἐπισημάνω ὅτι ἡ Εὐχαριστία «δὲν εἶναι ἕνα βραβεῖο γιὰ τὸν τέλειο, ἀλλὰ ἕνα ἰσχυρὸ φάρμακο καὶ τροφὴ γιὰ τὸν ἀδύναμο» (47: 1039)».

Ἀντιδράσεις

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «Προτροπῆς» πολλοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ Παπισμὸς ὁδεύει εἰς τὸ νὰ ἐπιτραπῆ ὁ δεύτερος γάμος ἢ ἔστω ὅτι οἱ διαζευγμένοι δύνανται νὰ λαμβάνουν τὴν θείαν Κοινωνίαν, κάτι ἀδιανόητον ἕως σήμερα. Παπικοὶ θεολόγοι ἤρχισαν νὰ ἐξετάζουν διεξοδικῶς τὸ κείμενον καὶ νὰ ἐντοπίζουν ἀποκλίσεις τῆς «Προτροπῆς» ἀπὸ ἄλλας προηγουμένων Παπῶν. Αἱ ἀντιδράσεις ὑπῆρξαν ἀλυσιδωταί.

Ἀρχικῶς, ὁ «Ἐπίσκοπος» τοῦ Καζακστὰν Ἀδανάσιος Schneider καὶ ἡ βρεττανικὴ ὁμὰς «Φωνὴ τῆς οἰκογένειας» ἐπέκριναν τὸν κ. Φραγκίσκον καὶ ἐζήτησαν νὰ ἀναγνωρίση τὰ σοβαρὰ λάθη καὶ νὰ ἀποσύρη τὴν «Προτροπήν». Αἱ ἀντιδράσεις συνεχίσθησαν, ὅταν τὸν περασμένον Ἰούνιον 45 πνευματικοὶ ἄνδρωποι ἀπέστειλαν ἐπιστολὴν εἰς ὅλους τοὺς Καρδιναλίους, ζητοῦντες ἀπὸ τὸν Πάπαν νὰ ἀποκηρύξη διατυπωμένας ἐκφράσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγείρουν ὑποψίας ὅτι δύνανται νὰ εἶναι ἀντίδετοι πρὸς τὸ δόγμα καὶ τὴν ἠθικήν.

Μόλις τὸ φθινόπωρον μετὰ ἀπὸ πολλὰς διεργασίας μεταξὺ τῶν Καρδιναλίων τέσσερις ἀπὸ αὐτοὺς (Raymond Burke, Carlo Caffarra, Walter Brandmuller, Joachim Meisner) ὑπέβαλαν πέντε ἐρωτήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἤγειραν ἀμφιβολίας πρὸς τὸν Πάπαν καὶ ἀπήτησαν μονολεκτικὴν κατάφασιν ἢ ἄρνησιν εἰς κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτά. Ὁ Πάπας ἠρνήθη νὰ ἀπαντήση καὶ ἐκεῖνοι βεβαίως ἐδημοσιοποίησαν τὸν Νοέμβριον τὰ ἐρωτήματα, διὰ νὰ ἀσκήσουν πιέσεις.

Τὰ ἐρωτήματα συνοπτικῶς ἦσαν τὰ ἑξῆς: 1. ἂν δίδεται ἄφεσις ἁμαρτιῶν καὶ χορηγεῖται ∂. κοινωνία εἰς διαζευγμένους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς μίαν νέαν σχέσιν, 2. ἂν θεωρῆται ἐν ἰσχύει ἡ διδασκαλία περὶ ὑπάρξεως ἀπολύτων ἠθικῶν κανόνων καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι δεσμευτικοὶ ἄνευ ἐξαιρέσεων, 3. ἂν ἀνηρέθη τὸ ὅτι ἕνας ἄνδρωπος ποὺ ζῇ π.χ. ὡς μοιχός, εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν δανασίμου ἁμαρτήματος, 4. ἂν μετὰ τὴν διατύπωσιν ὅτι ὑπάρχουν «περιστάσεις ποὺ μετριάζουν τὴν ἠθικὴ εὐθύνη» ἐξακολουθῆ νὰ ἰσχύη ἡ διδασκαλία ὅτι «οἱ περιστάσεις ἢ προθέσεις ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ μετατρέψουν μία πράξη ἐγγενῶς κακή, ὡς «ὑποκειμενικὰ» καλὴ ἢ ὡς ὑπερασπίσιμη ἐπιλογὴ» καὶ 5. ἂν παραμένη ἔγκυρη ἡ διδασκαλία, ἡ ὁποία ἀποκλείει μία δημιουργικὴ ἑρμηνεία τοῦ ρόλου τῆς συνειδήσεως καὶ παραλλήλως τονίζει ὅτι εἰς τὴν συνείδησιν δὲν δύναται ποτὲ νὰ δοθῆ ἡ ἐξουσία νὰ νομιμοποιῆ ἐξαιρέσεις δι' ἀπολύτους ἠθικοὺς κανόνας.

Τὸν Δεκέμβριον ἦλθεν ἡ πρώτη ἡμιεπίσημος ἀπάντησις ἀπὸ τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐπιτροπῆς «Δόγμα τῆς Πίστεως», τὸν Καρδινάλιο Gerhard Muller, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι τὸ δόγμα διὰ τὴν ∂. Κοινωνίαν δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ ἀλλάξη.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλοι Καρδινάλιοι ἀλλὰ καὶ διάφοροι προσωπικότητες ἔλαβαν δέσιν, οἱ περισσότεροι ἐπιθυμοῦντες ὁ Πάπας εἴτε νὰ ἀπαντήση εἴτε νὰ καταδικάση κάποιας «παρερμηνείας», ὥστε τὸ ζήτημα νὰ κλείση. Αἱ ἀνωτέρω γνῶμαι ἤρχισαν νὰ δημιουργοῦν ἀμηχανίαν. Ὁ στενὸς σύμβουλος τοῦ κ. Φραγκίσκου Antonio Spadaro, εἶπεν ὅτι τὰ ζητήματα διὰ τὴν ∂. Κοινωνίαν ἔχουν ἀπαντηθῆ, ἐνῶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Brisbane κατεφέρθη ἐναντίον τῶν τεσσάρων Καρδιναλίων.

Ὡστόσο, χωρὶς Παπικὴν τοποθέτησιν ἄλλοι «Ἐπίσκοποι» παρεῖχαν ἐλευθέραν πρόσβασιν εἰς τὰ μυστήρια ἐνῶ ἄλλοι ὄχι. Ὁ Πάπας φαίνεται ὅτι ἐστάθμισε τὰς ἀντιδράσεις καὶ ὑπανεχώρησεν -εἰς μίαν ἁπλῆν ἐπιστολήν τουλαμβάνων δέσιν ὑπὲρ τῆς συντηρητικῆς γραμμῆς. Αὐτὴ ἡ πρᾶξις του ὅμως ὡς ἀνεπίσημος δὲν εἶχε κανένα ἀποτέλεσμα καὶ τὸ πρόβλημα συνεχίσθη. Τὴν 8ην Ἰανουαρίου οἱ «Ἐπίσκοποι» τῆς Μάλτας ἀπεφάσισαν ὅτι οἱ διαζευγμένοι καὶ ξαναπαντρεμένοι (μὲ πολιτικὸν γάμον) μποροῦν νὰ κοινωνοῦν. Ὁ Steven Lopes, «Ἐπίσκοπος τῆς Προσωπικῆς Διοικήσεως τῆς Καθέδρας τοῦ Ἁγίου Πέτρου» (μιᾶς δομῆς δι' ὅσους Ἀγγλικανοὺς μεταστρέφονται πρὸς τὸν Παπισμόν), ἐξέδωσε μίαν ποιμαντικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἐντελῶς ἀντίδετον κατεύθυνσιν. Ἐπίσης μέλη τοῦ Veri Catholici, μιᾶς διεθνοῦς ἑνώσεως πιστῶν, ἐκυκλοφόρησαν μία «ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ» (τὴν 25ην Ἰανουαρίου) ἀναφερόμενοι εἰς τὴν καινοτομίαν τῆς «Προτροπῆς» ὡς «ἀποτρόπαιας», ἡ ὁποία «ἀτιμάζει» τὴν θείαν Κοινωνίαν.

Ὁ γνωστὸς θεολόγος Stephen Walford τὴν 22αν Ἰανουαρίου ἔγραψε:

«Ἡ αὐθεντία τῶν διαδοχικῶν Παπῶν βρίσκεται σὲ συμφωνία... Ὁ Πάπας Φραγκίσκος, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ, μὲ τὴν ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν (πρβλ Ματθ. 18,18) προέβη σὲ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ποιμαντικῆς πράξης, ὅπως ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ τὸ κάνει... Ὁ Ἰησοῦς ἀπαιτεῖ ἐμεῖς ὡς καθολικοὶ νὰ ἀγαποῦμε, νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ ὑπακούουμε τὸν Πάπα μας...».

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ σύστασις δὲν ἔπεισε κανένα. Τρεῖς ἐπίσκοποι τοῦ Καζακστὰν ἐξέδωσαν ἱκετευτικῶς κοινὴν δήλωσιν, ὥστε ὁ Πάπας Φραγκίσκος νὰ βεβαιώση δημοσίως ὅτι τίποτε δὲν μετεβλήθη παρ' ὅλον ποὺ παρεδέχθησαν ὅτι κάποιαι διατυπώσεις του εὑρίσκονται εἰς ἀντίδεσιν μὲ τὴν δεδομένην παράδοσιν. Ὁ Καρδινάλιος Caffarra, ἕνας ἀπὸ τοὺς συντάκτας τῶν 5 ἐρωτημάτων, ἐμμένει ὅτι μετὰ τὴν «Προτροπὴν» μόνον «ἕνας τυφλὸς δὰ μποροῦσε νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ὑπάρχει μεγάλη σύγχυση, ἀβεβαιότητα καὶ ἀνασφάλεια» εἰς τὸν Παπισμόν. Τὴν 14ην Φεβρουαρίου ὁ Καρδινάλιος Francesco Coccopalmerio, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὰ νομοδετικὰ κείμενα, προσεπάθησε νὰ καταστείλη τὰς ἐντάσεις μὲ τὴν δημοσίευσιν ἑνὸς φυλλαδίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ὀρδὴ ἑρμηνεία τῆς «Προτροπῆς» εἶναι ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ Κοινωνία διὰ τὸν διαζευγμένον ἢ ξαναπαντρεμένον ἐφ' ὅσον αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀλλάξη αὐτὴν τὴν κατάστασίν του. (Πληροφορίαι ἐλήφθησαν ἀπό διαφόρους ἱστοσελίδας καὶ τὴν wikipedia).

Ποῦ ὀφείλεται ἡ κρίσις;

Ὁ κ. Φραγκίσκος ἔβαλε σκοπὸν ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε νὰ ἐπιφέρη ἀλλαγὰς εἰς τὴν παντοδύναμον Κουρίαν, διὰ τὰς ὁποίας ἐδέσπισεν εἰδικὴν ἐπιτροπήν. Τὸ ἔργον προχωρεῖ συνεχῶς. Ἤδη τὰ Χριστούγεννα ἐδήλωσεν, ὡς μᾶς πληροφορεῖ ἡ ἐφημερὶς «Καθολικὴ» τῆς 16ης καὶ 30ῆς Ἰανουαρίου 2017:

«Ἡ μεταρρύθμιση τῆς Κούρια εἶναι μία «διαδικασία ἀνάπτυξης καὶ πάνω ἀπ' ὅλα μεταστροφῆς». Δὲν εἶναι ἕνα "λίφτινγκ", γιὰ νὰ «ὡραιοποιήσει ἕνα γερασμένο σῶμα», «Δὲν εἶναι οἱ ρυτίδες ποὺ ἡ Ἐκκλησία θὰ πρέπει νὰ φοβᾶται, ἀλλὰ οἱ λεκέδες». Εἶπε ὁ πάπας Φραγκίσκος μιλῶν στὴ Ρωμαϊκὴ Κούρια στὴν ἀκρόαση γιὰ τὶς παραδοσιακὲς εὐχὲς τῶν Χριστουγέννων στὴν αἴθουσα Clementina. Στὸ κέντρο αὐτῆς τῆς μεγάλης σὲ ἔκταση καὶ προκλητικῆς ὁμιλίας τοῦ Πάπα ἦταν, στὴν πραγματικότητα, ἡ μεταρρύθμιση τῆς Κούρια»

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνῆλδε καὶ πάλιν προσφάτως. Ὁ δημοσιογράφος κ. Salvatore Cernuzio ἔγραψεν εἰς τὴν lastampa.it τῆς 15ης Φεβρουαρίου 2017:

«Ἡ πρώτη πράξη (τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς) ἦταν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν πλήρη «προσήλωση καὶ ὑποστήριξη» στὸν Πάπα καὶ τὴ διδασκαλία του «σχετικὰ μὲ τὰ πρόσφατα γεγονότα». Ἔπειτα τὸ C9 - Τὸ Συμβούλιο τῶν Καρδιναλίων ποὺ συνεδρίασε (13ῃ ὡς 15ῃ Φεβρουαρίου) συνέχισε τὸ ἔργο του συζητώντας τὴν συγχώνευση τῶν μέσων ἐνημέρωσης τοῦ Βατικανοῦ, διαδικασίες γιὰ τὸ διορισμὸ ἐπισκόπων, γενικὲς σκέψεις σχετικὰ μὲ διάφορες ἁρμοδιότητες τῆς Κουρίας, ὅπως ἡ Σύνοδος γιὰ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῶν Λαῶν, τὶς Ἀνατολικὲς Ἐκκλησίες καὶ τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὸν Διαθρησκευτικὸ διάλογο. Συναντήσεις μὲ τὸν γραμματέα τοῦ κράτους, τὸν Γραμματέα τῆς Οἰκονομίας, τὴν APSA καὶ τὸ Γραφεῖο Ἐργασίας ἔχουν ἐπίσης ξεκινήσει, μαζὶ μὲ τὸ ἑπόμενο βῆμα τῆς μεταρρύθμισης... Τὸ συμβούλιο, ποὺ ἱδρύθηκε περίπου πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια ἀπὸ τὸν Πάπα τῆς Ἀργεντινῆς ἔχει ὡς στόχο νὰ μεταρρυθμίσει τὴ Ρωμαϊκὴ Κουρία, νὰ τὸν βοηθήσει στὴ διακυβέρνηση τῆς παγκόσμιας Ἐκκλησίας, μὲ τὴ σύνταξη (δὲν εἶναι γνωστὸ πότε) **ἑνὸς νέου ἀποστολικοῦ συντάγματος,** γιὰ νὰ ἀντικαταστήσει τὸ σημερινὸ Pastor Bonus (1988). Οἱ στενότεροι συνεργάτες τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ρώμης, ὡς ἐκ τούτου, θέλησαν νὰ ἐκφράσουν «πλήρη ὑποστήριξη γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Πάπα, διασφαλίζοντας παράλληλα τὴν πλήρη ἀφοσίωση καὶ τὴν ὑποστήριξη στὸ ἄτομο καὶ τὶς διδασκαλίες του». Μία ἀναγκαιότητα ποὺ προκάλεσαν τὰ «πρόσφατα γεγονότα», ὅπως ἀποκάλυψε μία δήλωση ποὺ κυκλοφόρησε πρόσφατα ἀπὸ τὸ C9, ἡ ὁποία, ὡστόσο, δὲν διευκρίνισε σὲ ποιὰ «γεγονότα» ἀναφέρεται. Εἴτε ἦταν οἱ ἀφίσες ποὺ βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Ρώμης, οἱ ὁποῖες ἐπέκριναν τὴν ἔλλειψη ἐλέους στὸν Ποντίφικα, εἴτε τὸ ψεύτικο ἀντίγραφο τῆς L' Osservatore Romano, εἴτε ἡ δημοσίευση τῆς ἀμφισβητήσεως ἀπὸ τέσσερις Καρδιναλίους σὲ ὁρισμένα ἐδάφια τῆς Laetitia Amoris («ἡ χαρὰ τῆς ἀγάπης») εἴτε ἡ πρόσφατη διένεξη μὲ τοὺς Ἱππότες τῆς Μάλτας. Οὔτε ὁ ἀναπληρωτὴς διευθυντὴς Paloma δὲν προσέθεσε λεπτομέρειες. Οἱ καρδινάλιοι συνέχισαν τὴν ἀναθεώρηση τῶν Τμημάτων τῆς Ρωμαϊκῆς Κουρίας. Ἤδη κατὰ τὴν δέκατη ἕβδομη σύνοδο τοῦ Δεκεμβρίου 2016, ὑπῆρξαν προτάσεις γιὰ τὴ μεταρρύθμιση τῆς ἐπιτροπῆς «τὸ Δόγμα τῆς Πίστης», τῶν θεσμῶν γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωή, τῆς κανονικοποίησης τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν Προώθηση τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητας. Τώρα τὸ ἐπίκεντρο ἔχει μετατοπιστεῖ στὴν Προώθηση τῆς Πίστεως (Propaganda Fide), στὴ Σύνοδο τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ στὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὸ Διαθρησκευτικὸ Διάλογο».

Ποῦ ὁδεύει ἡ μεταρρύθμισις;

Ὅσα καὶ νὰ ἀλλάξη ὁ Πάπας τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὰ ἐπιδιώξη νὰ ἰσχυροποιήση τὴν θέσιν του, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὴν Β΄ Βατικανήν. Τὸ «Πρωτεῖον» καὶ ἡ «Νέα Οὐνία» εἶναι οἱ σύγχρονοι παγκόσμιοι στόχοι του. Ἐπαναλαμβάνομεν δηλώσεις τοῦ Πάπα ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἱστότοπον vaticaninsider.it τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Ἡ Ἐκκλησία βλέπει τὴν πορεία τῆς Οὐνίας ὡς νὰ ἔχη ὁλοκληρωθῆ ἐδῶ καὶ κάποιο διάστημα. Ἀντιθέτως μὲ τὴν προώθηση τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μὲ τὴν Ὀρθοδοξία, ἡ μόνη πραγματική, βαθιὰ διαφορὰ ἀφορᾶ τὴν ἄσκηση τοῦ πρωτείου τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, οἱ χειρονομίες φιλίας ἔχουν αὐξηθῆ. Ἱστορικὲς συναντήσεις, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸν ἐναγκαλισμὸ μεταξύ τοῦ Paul I καὶ τοῦ Ἀθηναγόρα στὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπισκέψεις τοῦ Ἰωάννη Παύλου Β στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Γεωργία καὶ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Βενέδικτου ΙΣΤ΄ στὴν Κωνσταντινούπολη ἔχουν βοηθήσει νὰ ἑδραιωθῆ μία κοινὴ πορεία. Σημειώθηκε πρόοδος ὅσον ἀφορᾶ τὸν θεολογικὸ διάλογο: μετὰ τὴ Δεύτερη Σύνοδο τοῦ Βατικανοῦ, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία συνειδητοποιεῖ τὴ σημασία τῆς συλλογικότητας καὶ τῆς συνοδικότητας. Ἐν τῷ μεταξύ, **οἱ Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες ἔχουν ἀρχίσει νὰ βλέπουν τὸ πρωτεῖο καὶ τὴν ἄσκησή του σὲ ἕνα ὅλο καὶ πιὸ παγκοσμιοποιημένο κόσμο, διαφορετικά…** Καθὼς περιμένουμε ὑπομονετικὰ γιὰ συγκεκριμένα μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν προκειμένου οἱ Ἐκκλησίες νὰ μεταλάβουν ἀπὸ τὸ κοινὸ ποτήριο τῆς ἁγίας τραπέζης, εἶναι σημαντικὸ νὰ βρεθοῦν νέες εὐκαιρίες, γιὰ νὰ ἐργαστοῦν ἀπὸ κοινοῦ».

Ἡ διαχρονική Ἑλληνορθόδοξος παιδεία

Γράφει ὁ ***κ. Ἰωάννης Κουτσιμπός,*** *δημοσιογράφος*

Εἶναι ὀφθαλμοφανὲς καὶ πασιφανὲς ὅτι ἡ ἑλληνορθόδοξη παιδεία περνᾶ δύσκολη καμπή ἐξαιτίας τῶν δυσχερῶν συγκυριῶν.

Αὐτὸ διαπιστώνεται ἀπὸ τὴν βάρβαρη ἐπέλαση τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει τὸ ἀνθελληνικὸ καὶ ἀντιχριστιανικὸ πρόσωπό της.

Ἑπομένως σύμφωνα μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Ὀρθοδοξία βυσσοδομοῦν ἀπὸ τὸν διεθνῆ σιωνισμὸ καὶ τεκτονισμό, πολιτικὰ συγκοινωνοῦντα δοχεῖα, τὰ ὁποῖα πυροδοτοῦν καὶ τροφοδοτοῦν τὴν ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ διάλυση τῆς πατρίδος μας. Οἱ ἐκφραστὲς αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἔχουν ὡς μοναδικὸ ἐπίτευγμα τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀποψίλωση τῶν Ἑλλήνων. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ μέγας μισέλληνας Χένρι Κίσσιγκερ πρὸ ἐτῶν ἐξεστόμισε ὅτι « οἱ ἕλληνες εἶναι δυσκολοκυβέρνητος λαός, γιὰ αὐτὸ πρέπει νὰ χτυπήσουμε τὴν γλώσσα καὶ τὸν πολιτισμό τους». Φυσικὰ αὐτὸ συμβαίνει στὴν σύγχρονη πολιτικὴ σκηνὴ μὲ ἕνα ἀπτὸ παράδειγμα, τὴν βάναυση καὶ πραξικοπηματικὴ πράξη τῆς διαγραφῆς τοῦ θρησκεύματος ἀπὸ τὶς ἀστυνομικὲς ταυτότητες ἀπὸ τὴν μισελληνικὴ κυβέρνηση Σημίτη, ἡ ὁποία ἐκτελώντας ἄνωθεν ἐντολὲς χτύπησε τὸν εὐαίσθητο τομέα γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὸν λαὸ τὴν ἑλληνορθόδοξη παιδεία. Ὅμως μέσα σὲ αὐτὴν στὴν ἀντεθνικὴ θύελλα βρέθηκε ὁ κυρὸς Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος ὡς σύγχρονος Παπαφλέσσας ὕψωσε σθεναρότατο ἀνάστημα ἀναζωπυρώνοντας τὸ ἐθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ συναίσθημα τῶν Ἑλλήνων καλώντας τους σὲ ἕνα εἰρηνικὸ καὶ παλλαϊκὸ πνευματικὸ προσκλητήριο μὲ προμετωπίδα τὴν ἀκλόνητη πίστη στὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς φυλῆς μας, τὰ ὁποῖα συστατικὰ εἶναι οἱ διαχρονικὲς ἀξίες τῆς πατρίδος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας.

Ἔτσι ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀνταποκρίθηκε στὸ πατριωτικὸ καὶ χριστιανικὸ κάλεσμα αὐτοῦ τοῦ μέγιστου ἱεράρχη μὲ συγκινητικὸ ἀποτέλεσμα τὴν διεξαγωγὴ ὀγκωδῶν συλλαλητηρίων σὲ Ἀθήνα καὶ Θεσσαλονίκη. Δυστυχῶς ὅμως αὐτὲς οἱ πανανθρώπινες ἀξίες τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀλλοτριώνονται ἐξαιτίας τῆς παγκοσμιοποίησης.

Ὅμως ἕνας λαὸς γιὰ νὰ ἐπιζήσει μὲ στόχο τὴν ἀδιάκοπη ἐθνικὴ καὶ κοινωνική του ὕπαρξη πρέπει νὰ διακυβερνᾶται ἀπὸ σωστοὺς ἡγέτες, ποὺ δὲν διαθέτουμε πιά. Γιὰ αὐτὸ χρειάζεται νὰ διαφυλάξουμε τὸν ἑλληνορθόδοξο πολιτισμό μας ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, διότι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐρχόμαστε ἀπὸ πολὺ μακριὰ καὶ δικαιούμαστε νὰ πᾶμε μακρύτερα μὲ στόχο τὴν ἑλληνόψυχη αἰωνιότητα.

Ἐν συνεχείᾳ μέσα ἀπὸ τὸν ἑλληνορθόδοξο πολιτισμὸ θὰ κρατήσουμε ὄρθια τὴν ἄσβεστη φλόγα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ μας, διότι ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες χριστιανοὺς Ὀρθόδοξους δὲν μᾶς ταιριάζει ἡ μεμψιμοιρία, ἀλλὰ μᾶς ἀξίζει ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε σὲ κανένα ἀνθέλληνα νὰ μᾶς ἀφαιρέσει αὐτὴν τὴν ἀκλόνητη πίστη στὴν πατρίδα καὶ στὸν θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἕνα ἔθνος γιὰ νὰ ὀρθοποδήσει ἀναγκαστικὰ πρέπει νὰ διαθέτει ἱστορικὰ ἀντανακλαστικά, ὥστε νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ προγραμματίζει τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν πολιτιστικὰ πνευματικὰ πρότυπα εἶναι καταναγκασμένοι νὰ ζοῦν στὴν ἀφάνεια ἐνῷ ἕνας λαὸς σὰν καὶ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες πρέπει νὰ νιώθει πανευτυχὴς, διότι εἶναι ἀχθοφόρος μιᾶς μέγιστης πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς καὶ αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ παρακαταθήκη εἴμαστε ὑπόχρεοι νὰ τὴν χαρίσουμε στὶς ἀθάνατες ἑπόμενες γενιές.

Ἑπομένως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες σήμερα καλούμαστε νὰ ἀνασυγκροτήσουμε μία ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ σταυροφορία ὑπὲρ πίστευς καὶ πατρίδος, ὥστε νὰ ξανανάψει ἡ φλόγα τοῦ γένους τὸ ὁποῖο εἶναι ὑποτελὲς στὴν τρόικα μὲ τραυματικὸ ἀποτέλεσμα τὴν ὀπισθοχώρηση σὲ ὅλα τὰ μείζονα θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι οἱ γραικύλοι θέλουν νὰ παραποιήσουν τὸ ἐθνικό μας σύμβολο, τὴν ἑλληνικὴ σημαία ἀφαιρώντας τὸν τίμιο σταυρό.

Ἀκόμη σήμερα πλανᾶται ἡ ἐπικίνδυνη πληροφορία γιὰ ὕπαρξη τῶν τζιχαντιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι φανατικοὶ καί ὡς στόχο ἔχουν τὴν ἀπόλυτη ἐπικράτησή τους στὴν παγκόσμια σκακιέρα. Μάλιστα δὲν διστάζουν νὰ δολοφονοῦν ἀθῷους πολίτες, ἐπειδὴ εἶναι ἀντίθετοι στὴν ἄποψή τους. Τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα εἶναι ὅτι παρουσίασαν χάρτες, στοὺς ὁποίους ἔχουν προσχεδιασμένες βλέψεις ὅτι εἶναι διατιθέμενοι νὰ καταλάβουν πολλὲς περιοχὲς τοῦ πλανήτη συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὑπάρχουν τέτοια στοιχεῖα καὶ ἐντὸς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶναι ἄκρως πάσης καχυποψίας καὶ ἕνα ἔναυσμα νὰ δοθεῖ νὰ ἐπαναστατήσουν ἐντὸς ἑλληνικοῦ ἐδάφους τότε εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ συμπορευθοῦν καὶ οἱ λοιπὲς βάρβαρες ὀρδὲς ποὺ δῆθεν δείχνουν εἰρηνικοὶ ἀλλὰ κατὰ βάθος εἶναι αἱμοσταγεῖς.

Ὅμως γιὰ νὰ ἀπεμπλακοῦμε ὡς Ἕλληνες χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι χρειάζονται πρωτοβουλίες καὶ λύσεις οἱ ὁποῖες θὰ προβοῦν ἐθνωφελεῖς. Δηλαδὴ τὴν ἀλλαγὴ πλεύσης στὰ θέματα πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν ἑλληνοχριστιανικὴ ψυχή μας.

Ἕνα ἄλλο θέμα εἶναι ἡ πνευματικὴ ψυχικὴ ἐπανάσταση σὲ καθημερινὴ βάση, ὥστε ὅλο τὸ ποίμνιο νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τοὺς πνευματικούς μας πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ πρωτοστατεῖ στὴν ἀγάπη καὶ στὴν πραότητα, ἰδιότητες οἱ ὁποῖες εἶναι ἀρωγὸς γιὰ τὴν ψυχικὴ διαπαιδαγώγηση τῶν Ἑλλήνων· ἐφόσον οἱ κύριοι πολιτικάντηδες δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τὶς ἱερὲς ἀξίες τῆς φυλῆς μας, ἂς ἀσχοληθοῦμε ἐμεῖς.

Τέλος ἀπαραίτητος μοχλὸς τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς ψυχῆς εἶναι ἡ προσήλωση στὶς ἔννοιες τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ,διότι οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι ὁπότε καὶ χρειαζόμαστε ὡς φάρο τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ καθοδήγηση τῆς εὐλογημένης ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ σκοπὸ καὶ στόχο τὴν ἑλληνοχριστιανικὴ παιδεία στὰ βάθη τῆς αἰωνιότητας.

Ὁ κ. Π.Τ. ἐπιτέλους ἀποκαλύπτεται!

Ὁ κ. Π.Τ. ἔχει ἀναλάβει δίκην ἐργολαβίας νὰ κατηγορῆ συνεχῶς τὸν Ο.Τ. καὶ ἐπειδὴ «οὐχ εὑρέθη δόλος» εἰς τὴν γραφίδα τοῦ Ο.Τ. ἐφευρίσκει ἀνυπάρκτους αἰτίας! Ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ἄρθρον «Πιέζουν Ἱεράρχας νὰ κατέλθουν εἰς τὸν στίβον τῆς πολιτικῆς;» εἶναι ἀθεμελίωτον. Ὅμως τὸ ἄρθρον αὐτὸν δὲν εἶναι τοῦ Ο.Τ., ἀλλὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀποσπάσματα ἄρθρων τριῶν ἐφημερίδων: Ἐλεύθερος Τύπος, Παρασκήνιον, Δημοκρατία. Ἑπομένως ὄχι μόνον ἀθεμελίωτον δὲν εἶναι, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ ἀπευθυνθῆ καὶ νὰ γράψη ἐναντίον αὐτῶν τῶν τριῶν ἐφημερίδων, κατηγορεῖ καὶ πάλιν τὸν Ο.Τ.! Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπαγίδευσεν ἑαυτὸν καὶ ἀπεκάλυψε ποῖος εἶναι ὁ πραγματικός του ἀγών: ἐπιθυ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

2130/09.09.2016) ὁ πρ. Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἱερομ. Δαμασκηνός, Ἱ. Κ. Φιλαδέλφου, ἔγραφε:

«...ὅσα ἀναφέρω διὰ τὴν μὴ ἐγκυρότητα τῶν μυστηρίων τῶν ἑτεροδόξων, τοῦ φρονήματος τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Παϊσίου, ταυτίζονται ἀπολύτως πρὸς τὸ διαχρονικὸν ἁγιορειτικὸν φρόνημα καὶ τὴν ἁγιορειτικὴν διαχρονικὴν παράδοσιν. Ἐποιησάμην πρὸς τοῦτο ἱστορικὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, καταφυγὼν ἐπὶ τὰς πηγὰς τῆς Ἁγιορειτικῆς ἱστορίας, αἵτινές εἰσιν τὰ ἀρχεῖα τῶν Ἱ. Μονῶν, διὸ καὶ ἀνευρὼν τὸ κλασσικὸν πρακτικόν τῆς 28ης Σεπτεμβρίου (1ης Ὀκτωβρίου) 1979 Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως... Δίδω εἰς τὴν δημοσιότητα, ὡς ἱστορικός, ὅσα συνεζητήθησαν περὶ τῶν μυστηρίων τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην Ἔκτακτον Διπλῆν Ἱερὰν Σύναξιν... Αἱ βαπτίσεις ἐν Ἁγίῳ ὄρει ἑτεροδόξων συνεχίσθησαν μέχρι σήμερον. Ἐπιλεκτικῶς ἀναφέρω τὸν βαπτισμὸν καὶ χειροτονίαν τοῦ Σταυρονικητιανοῦ Ἱ. Ἀμβροσίου, πρώην Ρωμαιοκαθολικοῦ ἱερέως. Οὗτος βαπτισθεὶς τὴν δεκαετίαν τοῦ 1980 ἐν τῇ Μονῇ, ἐχειροτονήθη ἐν Αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνίας κ. Εἰρηναίου, νῦν Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης. Ὁμοίως πρὶν ἀπὸ τινας ἑβδομάδας ἡ Ἱ. Μ. Παντοκράτορος, τὴν 7ην Αὐγούστου ἐβάπτισε δύο πρώην Ρωμαιοκαθολικούς».

Βάπτισις πρώην Ἀγγλικανοῦ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος (2013)

Παρεπέμψαμεν τὸ ἐρώτημα πρὸς ὅν ἀπηυδύνθη, καὶ δημοσιεύομεν σήμερον ἀκολούθως τὴν ἀπάντησιν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἕνα εἶναι τὸ Βάπτισμα, τὸ «κατὰ ἀλήθειαν βάπτισμα» (ΜΖ΄ Ἅγ. Ἀποστόλων), δηλαδὴ τὸ «κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου διαταγήν, καὶ τὴν τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ πατέρων παράδοσιν» (Ζωναρᾶς, Σύνταγμα Κανόνων 2, 62). Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ὅποιος δὲν βαπτίζει τοὺς ἀπὸ αἱρετικῶν ἐρχομένους, καθαιρεῖται, «ὡς γελῶν τὸν σταυρόν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, καὶ μὴ διακρίνων ἱερέας ψευδοϊερέων» (ΜΖ΄ Ἅγ. Ἀποστόλων. Βλ. καὶ ΙΘ΄ καν. Α΄ Οἰκ. Συνόδου).

Τὸ βάπτισμα τῶν αἱρετικῶν κατὰ τὸν ΞΗ΄κανόνα τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων εἶναι ἄκυρο καὶ δὲν ἐντάσσει τοὺς βαπτισθέντες στὴν Ἐκκλησία. Λογίζεται δὲ ὡς «μὴ γενόμενο» (Βαλσαμών, Σύνταγμα Κανόνων 2, 88).

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς κανόνες κάμνουν ἀποδεκτὸ τὸ βάπτισμα τῶν «ἀπὸ αἱρετικῶν» σὲ κάποιες εἰδικὲς περιπτώσεις καὶ ὄχι γενικῶς. Ἔτσι ὁ Ζ΄ κανόνας τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐντέλλεται νὰ μὴ ἀναβαπτίζωνται ὅσοι «περὶ τὸ βάπτισμα κατ' οὐδὲν ἡμῖν διαφέρονται» (Ζωναρᾶς, Σύνταγμα Κανόνων 2, 188. Βλ. καὶ 95ο τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμ. Συνόδου, Α΄ τοῦ Μ. Βασιλείου), ὅσοι, δηλαδή, βαπτίσθηκαν στὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ μὲ τριττὴ κατάδυση καὶ ἀνάδυση εἰς τύπον τῶν Τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς Ταφῆς καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου. Ὁ Μ. Βασίλειος στὸν Α΄ κανόνα του τὸ τονίζει κατηγορηματικῶς: «Ἐκεῖνο γὰρ ἔκριναν οἱ παλαιοὶ δέχεσθαι βάπτισμα, τὸ μηδὲν τῆς πίστεως παρεκβαῖνον».

Εἶναι φανερὸ ὅτι αὐτὴ ἡ οἰκονομία δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ στοὺς Παπικοὺς ἢ τοὺς Προτεστάντες γιὰ δύο λόγους:

1. Δὲν ὀρθοδοξοῦν ὡς πρὸς τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος (Filioque).

2. Δὲν εἶναι τὸ βάπτισμά τους σύμφωνο μὲ τὴν Ἁγιογραφικὴ καὶ Πατερικὴ προτροπή (γίνεται διὰ ραντισμοῦ).

Ἡ Βαπτισματικὴ Θεολογία ὁμιλεῖ γιὰ ἀποδοχὴ τοῦ βαπτίσματος τῶν αἱρετικῶν καὶ παράλληλα παραδέχεται τὴν παραμονὴ στὶς αἱρετικὲς δοξασίες κάθε ἀποκοπείσης ὁμάδος ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας. Κατὰ συνέπεια τὸ περιεχόμενο τοῦ Ζ΄ κανόνα τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὴν ὑποδοχὴ τῶν ἐπιστρεφόντων στὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν αἵρεση, δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐδῶ.

Ἄρα, ἀφοῦ οἱ αἱρετικοὶ ἐπανέλθουν ἐν μετανοίᾳ στὴν Μία Ἐκκλησία, τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία, πρέπει νὰ βαπτίζωνται κανονικῶς, ἀκολουθοῦντες «ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας» (Η΄ καν. Α΄ Οἰκ. Συνόδου), ἐπειδή, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειο, «οὐκ ἐβαπτίσθησαν οἱ μὴ εἰς τὰ παραδεδομένα ἡμῖν βαπτισθέντες» (Α΄καν.).

Ἐπιπλέον οἱ Παπικοί, Προτεστάντες κ.λπ. ἔχουν ἀποκλίνει ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχει διακοπεῖ σ' αὐτοὺς ἡ Ἀποστολικὴ διαδοχή. Συνεπῶς τὰ Μυστήριά τους εἶναι ἄκυρα. Ἄλλωστε, ἐμπίπτουν σὲ εἴκοσι περίπου αἱρέσεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παραποιήσεως τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἱεροῦ Βαπτίσματος (Βλ. Ἀρχιμ. Κ. Κωστοπούλου, Ὁ Παπισμός εἶναι αἵρεση, σ. 90 κ. ἑξ.).

Ἡ ἀποδοχὴ τῶν μυστηρίων τῶν αἱρετικῶν τιμωρεῖται μὲ καθαίρεση (βλ. ΜΣΤ΄ Ἅγ. Ἀποστόλων), διότι ὁ ἀποδεχόμενος αὐτά, κατὰ τὸν Ζωναρᾶ, δηλώνει σαφῶς ὅτι ὁμοφρονεῖ μὲ τὴν αἵρεση (Σύνταγμα Κανόνων 2, 61).

Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς Δονατιστὲς δὲν ἀποκηρύχθηκαν, ἐπειδὴ ἐφήρμοζαν ἀκρίβεια ὡς πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀπορρίπτοντες τὴν οἰκονομία. Κατὰ τὸν Θεοδώρητο, «οὗτοι κατὰ τὴν αἵρεσιν τοῖς Ἀρείοι» ὁμοιάζουν (PG 83, 424B. Βλ. θέση Ἱ. Αὐγουστίνου, ΘΗΕ 5, 167). Καταδικάσθηκαν, λοιπόν, πρωτίστως γιὰ τὶς αἱρετικές τους θέσεις καὶ γιὰ τὶς ἐπακολουθήσασες κακοδοξίες: Συνέπηξαν δική τους «ἐκκλησία» ποὺ διεχώριζε τὴν θέση της σὲ πολλὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν Μία Καθολικὴ Ἐκκλησία, ὅπως στὴν αὐστηρότερη στάση τους, ἔναντι αὐτῶν οἱ ὁποῖοι δὲν παρέμειναν ἀκλόνητοι στὶς χριστιανικὲς πεποιθήσεις κατὰ τοὺς διωγμούς, στὴν μὴ ἀποδοχὴ τῆς ἐγκυρότητος τῶν Μυστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐτελοῦντο ἀπὸ ἠθικὰ ἀναξίους κληρικοὺς κ.ἄλ. (Βλ. Σκουτέρη, Ἱστορία Δογμάτων, 2004, σ. 670, Φειδᾶ, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Α΄, 1992, σ. 306).

Βάσει τῶν ἀνωτέρω, παραδείγματα ὅπως τοῦ Ἁγίου Μελετίου ἢ τοῦ Ἁγίου Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως δὲν εὐσταθοῦν, γιὰ νὰ στηρίξουν τὸ κακόδοξο περιεχόμενο τῆς Βαπτισματικῆς Θεολογίας. Κι αὐτὸ γιατὶ ὁ μὲν Ἅγιος Μελέτιος Ἀντιοχείας (+381), ὁ ὁποῖος εἶχε συνταχθεῖ μὲ τὴν παράταξη τῶν μετριοπαθῶν ἡμιαρειανῶν Ὁμοίων (359), ἀλλὰ ἀργότερα διετράνωσε τὴν Ὀρθόδοξη θέση του (βλ. Μ.Ο.Χ.Ε. τ. 11, σ. 312, Παπαδοπούλου, Πατρολογία Β΄, σ. 445), δὲν ἀναβαπτίσθηκε -ἂν καὶ στὶς πηγὲς δὲν στηρίζεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐδέχθη τὸ βάπτισμα ἀπὸ ἀρειανό ἢ ἡμιαρειανό- βάσει τοῦ κρατοῦντος ἐκκλησιαστικοῦ ἔθους, τὸ ὁποῖο τελικῶς μορφοποιήθηκε μὲ τὸν Ζ΄ κανόνα τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνατόλιος, ἂν καὶ ἀρχικὰ ἀποκρισάριος τοῦ Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας στὴν Κωνσταντινούπολη (Μ.Ο.Χ.Ε. τ. 2, 418) οὐδέποτε τὸν ἀκολούθησε στὶς δογματικές του ἀκρότητες (Χρήστου, Ἑλλ. Πατρ. 4, 330). Ἀντιθέτως ὡς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἂν καὶ προκρίθηκε στὴν θέση αὐτὴ (449) «ἴσως καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Διοσκόρου» (Στ. Παπαδοπούλου, Πατρολογία Γ΄, σ. 690), συγκροτεῖ τὴν Δ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (451) καὶ καταδικάζει τὸν Διόσκορο.

Ὁ κ. Βλ. Φειδᾶς ἐλεγχόμενος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ὡς γνωστὸν τὸ οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶχε ἐκδώσει ἐν ἔτει 1931 ἐγκύκλιο, συνοδικὴ Διαγνώμη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεφέρετο.

«Τὸ ἡμερολογιακὸ ζήτημα, ὡς ἐπίδικον ἐνώπιον τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ πανορθοδόξου Συνόδου».

Ἐπειδὴ ὁ κ. Καθηγητὴς δὲν μᾶς εἶπε διατὶ δὲν συνεζητήθη, θὰ σᾶς πῶ ἐγώ.

Ἁπλούστατα ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀποτελοῦσε ἀνυπέρβλητον ΕΜΠΟΔΙΟΝ στὴν κούρσα τῆς Σκυταλοδρομίας τῶν Πατριαρχῶν (Μεταξάκη - Ἀθηναγόρα - Δημητρίου - Βαρθολομαίου - καὶ τῶν ἑπομένων, ἀγνώστων μὲν ὀνομάτων, ἀτόμων, γνωστῆς ὅμως ἐπιδιώξεως) ποὺ εἶναι ἡ Ἕνωσις γράφε ὑποταγὴ μέ τοὺς Παπικούς, χωρὶς νὰ ἀνακαλέσουν οἱ τελευταῖοι τὰς αἱρετικάς Δοξασίας. Διὰ τοῦτο ὁ Μεταξάκης ἀφαίρεσε τὸ ἀνυπέρβλητο ἐμπόδιο.

β) Φέρεται ἀκόμη νὰ εἶπε ὅτι «πρὸ τριακονταετίας οἱ προετοιμάσαντες τὴν «Μεγάλην Σύνοδον» ἀπευθύνθησαν σὲ Ἀστρονόμους προκειμένου νὰ πληροφορηθοῦν τὶς ἀκριβεῖς συντεταγμένες, ὥστε νὰ προκριθῇ ἕνα ἀκριβὲς ἡμερολόγιο καὶ νὰ μελετηθῇ τὸ θέμα τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα. Δὲν τοὺς ἀρκοῦσε ἡ ἀπόφαση τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καθόρισαν τὸν ἑορτασμὸν τοῦ ΑΙΩΝΙΟΥ ΠΑΣΧΑ, ἀλλὰ ἤθελαν νὰ ἐντρυφήσουν καὶ εἰς τὴν Ἀστρονομίαν;.

Κατὰ τὸν Κύριον Καθηγητὴν ἡ ἀπάντησις τῶν Ἀστρονόμων ἦτο «Τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον εἶναι ἀκριβέστερον τοῦ Γρηγοριανοῦ καὶ ἀκόμη, οἱ συντεταγμένες δὲν εἶναι σταθερές». Καὶ ἐνῷ αὐτὴ ἡ ἀπάντησις ἐνίσχυε τὴν ἄποψιν ὅτι ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ τὸ θέμα, ὅλως παραδόξως ἀνέφερε ξαφνικὰ ὅτι τὸ θέμα τοῦ Ἡμερολογιακοῦ εἶναι ΑΩΡΟΝ. Δὲν ἀρκοῦσαν 94 χρόνια ἀπὸ τὸ 1923 ποὺ ὁ Μεταξάκης ἔσχισε τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ 93 ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος μὲ λύτρα τῆς προδοσίας τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον καὶ δὲν γνωρίζω τί ἄλλο ἀκόμη, τὸν ἠκολούθησε, ἐπιβάλλοντας τὸ καταδικασμένον Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, ἀπὸ τὰς Συνόδους τῶν ἐτῶν 1582- 1592, ἐπὶ Πατριάρχου Κων/πόλεως ΙΕΡΕΜΙΟΥ Δ΄ τοῦ ΤΡΑΝΟΥ, εἰς τὰς ὁποίας Συνόδους συμμετεῖχον καὶ οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΣ καὶ Ἱεροσολύμων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ. Ἀκόμη πιὸ σημαντικὴ ὑπῆρξε ἡ καταδίκη ἀπὸ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τὸ 1848, τὴν ὁποίαν συνεκρότησεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κων/πόλεως Ἄνθιμος, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχον ὅλα τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα μὲ τοὺς Πατριάρχας καὶ πολλοὺς Ἀρχιερεῖς.

Συγκεκριμένα: Ὁ Ἀλεξανδρείας ΙΕΡΟΘΕΟΣ, ὁ Ἱεροσολύμων ΜΕΘΟΔΙΟΣ καὶ ὁ Ἀντιοχείας ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

γ) Διὰ τὴν θέσιν ποὺ ἔλαβεν ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία διὰ τὰ πρωτόγνωρα συμβάντα στὸ Κολυμπάρι ὁ κ. Καθηγητὴς φέρεται νὰ εἶπε «Δὲν τοὺς ἐρωτήσαμεν». Ἀπὸ πότε ἡ Οἰκουμενικὴ Ὀρθοδοξία δὲν ἐπιτρέπει, μία Αὐτοκέφαλη ὀρθόδοξη Ἐκκλησία νὰ ἐκφράζῃ τὴ γνώμη της ἐπὶ θεμάτων ποὺ ἅπτονται τῆς Δογματικῆς, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ; Θεωρεῖ ὀρθότερον νὰ ΙΣΧΥΗ ὅτι ἡ Σερβικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία συνεφώνησε, μὲ τὰ ὅσα παράδοξα συνέβησαν εἰς τὸ Κολυμπάρι, ἐπειδὴ ὑπέγραψεν ὁ πεισθείς προκαθήμενός της, ἐνῷ 17 Ἀρχιερεῖς ἀρνήθηκαν νὰ ὑπογράψουν. Ὅσο γιὰ τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Προκαθήμενός της, ἄλλα εἶχε ἐξουσιοδοτηθῆ ἀπὸ τὴν Σύνοδον καὶ ἄλλα ἔπραξε.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ Κολυμπάρι καὶ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ προκαθημένου, ἡ Σύνοδος δὲν ἀσχολήθηκε μὲ τὰ πεπραγμένα, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ἰδίου: Νὰ ἀφήσουν τὸ θέμα «γιὰ ἀργότερα ἐλπίζοντας ὅπως ἐγράφη στὸν τύπο, ὅτι κάτι ποὺ σήμερα δὲν φαίνεται καλὸ μετὰ ἀπὸ κάποιον χρόνον, εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῆ καλό». Αὐτὸ βέβαια λέγεται ἄμβλυνσις συνειδήσεως. Καὶ ἐὰν τὸ θέμα ποὺ ἐξετάζεται εἶναι καταπάτησις θείων Ἱερῶν Κανόνων καὶ Δογμάτων, μόνο μὲ ἀντιστροφὴ τοῦ ὑποσυνειδήτου μπορεῖ νὰ συμβῆ. Τοῦτο βέβαια ἡ Ἱστορία διδάσκει ὅτι συνέβη τὸ 1924, ὅταν οἱ τότε Ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἔκαμαν τὸ σχίσμα μὲ τὴν βοήθεια τῶν ὀργάνων τῆς Τάξεως, ἀποσχημάτισαν καὶ φυλάκισαν ἄδολους Ἱερεῖς, ἐξόρισαν Μητροπολίτας μὲ Ἐθνικὴ δράση ὅπως ὑπῆρξε ὁ Χρυσόστομος Καβουρίδης (πρώην Φλωρίνης), διέκοψαν θεῖες Λειτουργίες, διὰ νὰ συλλάβουν τοὺς ἱερεῖς, τραυμάτισαν καὶ φυλάκισαν εὐσεβεῖς Χριστιανούς, σφράγισαν Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ὅλα αὐτά, ἐπειδὴ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ἔμειναν πιστοὶ στὶς παραδόσεις, στοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ εἰς τὸ «Μὴ μέταιρε ὅρια Αἰώνια ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες σου» τοῦ Βρυεννίου.

δ) Τὸ ἀναφερόμενο εἰς τὸ ἴδιο δημοσίευμα τοῦ κ. Καθηγητοῦ «Ἡ θεολογία μπορεῖ νὰ πλανᾶται, ἡ Ἐκκλησία ὅμως ποτὲ» ἰσχύει ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΘΕΟΣΥΣΤΑΤΗ, ἀλλὰ μὲ μίαν διαφοράν, ὅτι τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀποτελοῦν Κλῆρος καὶ Λαός, οἱ τηροῦντες τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις, τοὺς Ἀποστολικοὺς Κανόνας καὶ τὰ Δόγματα ποὺ ὥρισαν ἐν ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ οἱ θεοφόροι Πατέρες εἰς τὰς Ἁγίας Οἰκουμενικάς Συνόδους.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ εἶναι ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ καὶ κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶ «Οἱ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἀληθείας εἰσί, καὶ οἱ μὴ τῆς Ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσί».

Ποία ἡ δρᾶσις τῶν παπικῶν σχολείων;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἐπιρροὴ τῶν ξένων δακτύλων πρὸς τὰς νέας γενεάς, ἀλλὰ κυρίως ἡ κρατικὴ ἐπέμβασις ξένης ἐμπνεύσεως εἰς ὅλα τὰ δημόσια σχολεῖα τῆς Χώρας. Ἡ ἐπέμβασις αὐτὴ γίνεται διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτάκτου ὀργανώσεως τῆς θεματικῆς ἑβδομάδος. Διὰ τὸ μὲν πρῶτον ἡ Ἱεραρχία ἐπείσθη ἀπὸ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Ὕδρας εἰς τὸ νὰ μὴ ἀντιδράσῃ, ἕως ὅτου θὰ εἶναι ἀργὰ ἤδη, ἐνῶ διὰ τὸ δεύτερον προσφάτως ἀπεκαλύφθη ποῖοι ἄνθρωποι εὑρίσκονται εἰς τὸ παρασκήνιον. Συμφώνως πρὸς τὴν ἱστοσελίδα dimokratianews.gr τῆς 13ης Φεβρουαρίου 2017:

«Συνεχίζω τὴν ἔρευνα, γιὰ νὰ βρῶ τοὺς «φορεῖς» ποὺ ἔχουν ταχθεῖ νὰ ὑλοποιήσουν τὶς δραστηριότητες τῆς «Θεματικῆς Ἑβδομάδας» καὶ πάω κατευθεῖαν στὰ «σκληρὰ» γιὰ τὴν «ἔμφυλη ταυτότητα». Παραπέμποματι ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἱστοσελίδα στοὺς φορεῖς καὶ ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ὁ κύριος φορέας ποὺ θὰ ξεδιπλώσει τὴν ἐκπαίδευση τῶν γυμνασιοπαίδων στὸ ἀντικείμενο τῆς «ἔμφυλης ταυτότητας» εἶναι τὸ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ - Κέντρο Πληροφόρησης καὶ Τεκμηρίωσης γιὰ τὸν ρατσισμό, τὴν οἰκολογία, τὴν εἰρήνη καὶ τὴ μὴ βία». Διαβάζω ὅτι εἶναι μία μὴ κερδοσκοπικὴ ὀργάνωση. Κλικάρω τοὺς συνεργάτες της, δηλαδὴ τὸ Δ.Σ., γιὰ νὰ δῶ περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Καὶ ἐκεῖ μὲ περιμένει μιά πολὺ μεγάλη ἔκπληξη, καθὼς ἔκαναν παρέλαση κάποιοι ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς καὶ μὴ ἐξαιρετέους ἐθνομηδενιστές. Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος Γεωργόπουλος, ὑποψήφιος μὲ τοὺς Οἰκολόγους. Ἀντιπρόεδρος εἶναι ὁ Μιχάλης Τρεμόπουλος, ὑποψήφιος μὲ τοὺς Οἰκολόγους καί ἕνας ἐκ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ὕπαρξης «μακεδονικῆς» γλώσσας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνύπαρκτης «μακεδονικῆς μειονότητας» (σχετικὰ βίντεο καὶ δηλώσεις του ὑπάρχουν στὸ διαδίκτυο. Ἐπίσης, πρωτοπόρος στὴ γυμνὴ ποδηλατοδρομία τῆς Θεσσαλονίκης). Τὸ καλύτερο: Διευθυντὴς εἶναι ὁ Ἀδανάσιος (Νάσος) Θεοδωρίδης, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ «δίγλωσση» ἱστοσελίδα -στὴν ἑλληνικὴ καὶ τὴ «μακεδονική»-, στὴν ὁποίαν ἔχει ἀναρτημένη συνέντευξή του, ἐντός τῆς ὁποίας ἀναφέρεται σὲ ἐθνοκάθαρση ποὺ ἔκαναν οἱ Ἕλληνες στὴν Τριπολιτσά, στὶς σφαγὲς ποὺ ὑπέβαλε ὁ Ν. Ζέρβας στοὺς Τσάμηδες στὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς καὶ πολλά, πραγματικὰ πολλὰ ἄλλα ἀνθελληνικὰ μηνύματα».

Ἡ πρωτοβουλία βεβαίως μαθήματος σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγήσεως, τὴν ὁποίαν ἤδη εἶχεν ἐξαγγείλει ὁ κ. Φίλης καὶ συνεχίζει μὲ τὸν πλάγιον τρόπον τῆς «θεματικῆς ἑβδομάδος» ὁ κ. Γαβρόγλου δὲν εἶναι ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως, ἀλλὰ ὑπαγορευμένη ἀπὸ τὴν «προηγμένην» Εὐρώπην. Ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ ἄρθρον τοῦ κ. Jon Moskowitz εἰς τὴν ἱστοσελίδα fatherly.com τῆς 2ας Νοεμβρίου 2016, ποὺ μετεφράσθη διὰ τὸν Ο.Τ.:

«Οἱ Ὁλλανδοὶ ἀρχίζουν τὴ διδασκαλία στὸ νηπιαγωγεῖο γιὰ τὸν παιδικὸ ἔρωτα κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐτήσιας «ἑβδομάδας ἀνοιξιάτικου πυρετοῦ». Ἡ Νορβηγία ἔχει τὸ "Puberteten", μία χαρωπὴ σειρὰ βίντεο γιὰ τὴν σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση γιὰ παιδιὰ 8 ἕως 12 ἐτῶν ποὺ σοκάρει ἀκόμα καὶ ὅσους ἔχουν συνδρομητικὴ τηλεόραση. Καί, στὴ Σουηδία, στὸ δημοτικὸ σχολεῖο τὰ παιδιὰ παρακολουθοῦν βίντεο σχετικὰ μὲ τὰ ὄργανα ἀναπαραγωγῆς τους πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνασχόληση μὲ δυσκολώτερα ζητήματα σὲ μεγαλύτερες τάξεις... Στὸ Ἡνωμένο Βασίλειο ἡ ἐκπαίδευση «Σὲ καὶ σχέσεις» εἶναι ὑποχρεωτικὴ γιὰ ὅλους τούς μαθητὲς ἀπὸ 11 χρονῶν καὶ πάνω. Ἀλλὰ συχνὰ αὐτὰ τὰ μαθήματα τοποθετοῦνται στὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὡς μία μονοήμερη διάλεξη. Ἐπίσης, οἱ γονεῖς ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ πάρουν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὴν τάξη, ἂν ἀντιτίθενται μὲ τὸ θέμα - καὶ πολλοὶ τὸ κάνουν».

Μπορεῖ ἡ Προτεσταντικὴ Εὐρώπη νὰ ἔχῃ τὰ σκῆπτρα, ἀλλὰ συνεπικουρεῖ καὶ ὁ Παπισμός, ὁ ὁποῖος κάνει βήματα πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν. Ὡς ἀναφέρει τὸ ἄρθρον εἰς τὴν συνέχειαν:

«Τὸ Βατικανὸ ἔχει ἕνα ἴδιον πρόγραμμα; Ὄχι ἀκριβῶς. Ὅμως, ὁ Πάπας Φραγκίσκος καὶ οἱ συνεργάτες του ἔκαναν ἀναθεώρηση στὶς κατευθυντήριες γραμμὲς γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση πρόσφατα. Αὐτοὶ οἱ νέοι κανόνες πυροδότησαν ἀντιπαράθεση σὲ ὅλο τὸν Ρωμαιοκαθολικὸ κόσμο, ὄχι ἐπειδὴ τάχθηκαν (οἱ κανόνες) κατὰ τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στὸ σχολεῖο, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὴν ὑποστηρίζουν. Συντηρητικοὶ χριστιανοὶ ἐπικριτὲς λένε ὅτι οἱ νέες κατευθυντήριες γραμμὲς δέτουν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ ἔξω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν γονιῶν του. Ἄλλες ἀντιρρήσεις γιὰ τοὺς νέους κανόνες εἶναι ὅτι: Συνιστοῦν τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια νὰ τὴ διδαχθοῦν μαζί. Δὲν ἐνθαρρύνουν τὴν ἀγαμία. Δὲν καταδικάζουν ρητὰ τὴ μοιχεία, τὴν πορνεία, τὴν ὁμοφυλοφιλία, τὴν κατὰ μόνας ἁμαρτία, καὶ τὴ χρήση τῶν προφυλακτικῶν. Τέλος, χρησιμοποιοῦν τὸν Elton John (σημ. Ο.Τ. γνωστὸν διὰ τὸν προσωπικόν του βίον) ὡς παράδειγμα ἑνὸς «ταλαντούχου διάσημου» προσώπου».

Δὲν μᾶς ἐκπλήσσει λοιπὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ο.Τ. ἐνημερώθη διὰ προσφάτως διαμειφθέντα εἰς σχολεῖον τῆς Ἀττικῆς, ἐλεγχόμενον ἀπὸ παπικούς. Εἰς τὸ σχολεῖον προσεκλήθησαν εἰδικοὶ μὲ τὴν πρόφασιν νὰ ἐνημερώσουν διὰ τὰς ἐκτρώσεις. Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ ρόλον αὐτόν, ἀλλὰ ὡμίλησαν περὶ ὁμοφυλοφιλίας, ἔπαιξαν δρώμενον τοιούτου περιεχομένου καὶ ἔβαλαν καὶ μαθητάς εἰς ζεύγη (ἄνδρα μὲ ἄνδρα καὶ γυναῖκα μὲ γυναῖκα), διὰ νὰ γίνῃ ἐμπέδωσις! Ὁ ἐκμαυλισμὸς τῆς νεολαίας, τῶν αὐριανῶν Πρωθυπουργῶν, Ὑπουργῶν, Στρατιωτικῶν, Ἐπιχειρηματιῶν κ.ἄ. δημιουργεῖ ἐλεγχομένας προσωπικότητας, ἑτοίμους νὰ ἐνδώσουν εἰς ἐκβιασμούς. Μετὰ ἀπορεῖ κανεὶς διὰ τὰ σκάνδαλα παιδεραστίας, τὰ ὁποῖα συνεκάλυψεν ὁ τέως Πάπας καὶ τὰ ὁποῖα μὲ τὸν νῦν Πάπαν παραμένουν ἀκόμα εἰς τὴν ἀτέρμονα ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας μέλη παραιτοῦνται, διότι παρατηροῦν ἀπροθυμίαν ἀπὸ παράγοντας τοῦ Βατικανοῦ νὰ συνεργασθοῦν. Μήπως δὲν συντάσσονται οἱ ο

Οἱ «γκρίζες ζῶνες» ἐπεκτείνονται

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη,*** *θεολόγου*

Ὅταν τόν περασμένο Σεπτέμβριο, ἡ κυβέρνηση ἄνοιγε τόν δρόμο σέ χιλιάδες προσφυγόπουλα, νά παρακολουθήσουν μαθήματα στά ἑλληνικά σχολεῖα, μέ σκοπό, ὅπως ἰσχυρίζονταν, τήν σταδιακή ἐνσωμάτωσή τους στήν ἑλληνική πραγματικότητα, τό θεωρήσαμε σωστό, ὅμως ἐνδόμυχα αἰσθανθήκαμε τόν κίνδυνο πού ἐλλοχεύει μία τέτοια ἀπόφαση. Δηλαδή, τήν ἔμμεση ἐπιβολή μιᾶς μόνιμης ἐγκατάστασης αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στήν Χώρας μας. Σήμερα, ὅπως διαβάζουμε στόν Τύπο, τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐνέκρινε, πρός τό παρόν πιλοτικά πρόγραμμα, γιά ἕξι νηπιαγωγεῖα -μέ πρόθεση ἐπέκτασης ἀπό τοῦ χρόνου-, στά ὁποῖα θά διδάσκεται ἡ τουρκική γλώσσα. Καί μάλιστα, ἐάν σέ αὐτά ὑπάρχουν καί ἑλληνόπουλα θά εἶναι ὑποχρεωμένα νά παρακολουθοῦν, μέ ἀποτέλεσμα οἱ διακρίσεις στήν τοπική κοινωνία νά γίνουν πιό ἔντονες. Δηλαδή, ἐνῶ ἡ κυβέρνηση ὑποτίθεται ὅτι ἐπιθυμεῖ τήν ἐνσωμάτωση τῶν προσφύγων στήν ἑλληνική κοινωνία, στόν νομό τῆς Θράκης, σέ μία τόσο εὐαίσθητη καί προβληματική περιοχή, ἀντί νά ἔχῃ ὡς μόνη στόχευση τήν ἀπάλειψη τῶν διακρίσεων, ἐμμένει στίς διαφορές. Ἔτσι, ἔμμεσα, βάζει ἀπό "τό πίσω παράθυρο", ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρθηκε σέ δημοσίευμα, τήν τουρκική γλώσσα. Μέ τήν ἕως τώρα πραγματικότητα, τά δημόσια σχολεῖα στήν Θράκη πλεονεκτοῦσαν ἔναντι τῶν ἰδιωτικῶν τουρκικῶν, διότι ἔδιναν τήν δυνατότητα στά παιδιά αὐτά τῆς εὐκολότερης ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασης ἀλλά καί τήν διαπαιδαγώγηση γιά μία εἰρηνική συνύπαρξη. Ἡ ἀπόφαση αὐτή ὅμως, θά ἔχῃ σάν ἀποτέλεσμα τήν περαιτέρω τουρκοποίηση καί μουσουλμανοποίηση τῶν παιδιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ θά κάνουν χρήση τῆς μητρικῆς τους γλώσσας ἐντός καί ἐκτός σχολείου, συμπαρασύροντας ἀναγκαστικά στήν ἐκμάθησή της, τά παιδιά τῶν Ρομά καί Πομάκων τῆς περιοχῆς.

Καί ἐνῶ ἡ κυβέρνηση ἐγκρίνει προγράμματα ἐκμάθησης τῆς τουρκικῆς γλώσσας, ἡ τουρκική τράπεζα Ziraat μέσῳ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου, μέ τήν οἰκονομική της πολιτική καί τήν ἀνοχή τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, δανείζει ἀφειδῶς μουσουλμάνους Ἕλληνες, μέ σκοπό νά ἀγοράζουν ἀκίνητη περιουσία χριστιανῶν Ἑλλήνων, πού βρίσκονται σέ οἰκονομή δυσπραγία. Ἔτσι ἀφ' ἑνός τό τουρκικό δημόσιο, μέσῳ τῆς τράπεζας, γίνεται κύριος τῶν ἀκινήτων αὐτῶν καί ἀφ' ἑτέρου ἡ γείτονα, πραγματοποιεῖ οἰκονομική εἰσβολή μέ ἀποτέλεσμα τήν περαιτέρω ἀμφισβήτηση τῆς ἑλληνικῆς κυριαρχίας στήν εὐαίσθητη αὐτή περιοχή.

Καί ὅλα αὐτά, τήν στιγμή πού ἡ παράδοση τοῦ τζαμιοῦ τῶν Ἀθηνῶν, βρίσκεται στήν τελική της εὐθεῖα, ὅπως δημοσιεύθηκε στήν γαλλική ἐφημερίδα "Φιγκαρό" καί μάλιστα τά ἐγκαίνια θά γίνουν λίγο μετά τό Πάσχα. Δημοσίευμα τό ὁποῖο κάνει ἀναφορά "στούς ἕνα ἑκατομμύριο μουσουλμάνους Ἀλβανούς πού ζοῦν εἰρηνικά στόν τόπο μας". Ἐνῶ οἱ ἐπικίνδυνες ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν περαιτέρω ὄξυνση τῶν διακρίσεων μέσα στήν ἀκριτική κοινωνία τῆς Θράκης, ἡ ἐπίσκεψη τῆς κόρης τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ σέ κέντρο προσφύγων στό Σχιστό, προκαλεῖ ἀνησυχία καί προβληματισμό. Διότι, ὅπως ἀναφέρθηκε, ἡ κ. Μπουσρά ἦλθε νά ἐπιθεωρήση τόν τρόπο διαβίωσης τῶν προσφύγων καί νά ἐλέγξῃ τούς χώρους φιλοξενίας, συνοδευόμενη ἀπό τούρκους ἀξιωματούχους καί μέλη τῆς Ὕπατης Ἀρμοστείας τοῦ ΟΗΕ, ἀλλά καί τόν γνωστό κ. Μουζάλα. Ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τά δημοσιεύματα πού ἀναφέρουν ὅτι ὁ κ. Ἐρντογάν θέλει νά ἐμφανίζεται ὡς προστάτης τῶν προσφύγων, τούς ὁποίους αὐτός προώθησε στό ἑλληνικό ἔδαφος, μέ σκοπό τήν χειραγώγησή τους μέ τήν ἄδεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ὅπως πληροφορούμεθα, ἑτοιμάζει προεδρικό διάταγμα γιά τήν δημιουργία "hot spots" σέ ἀστικά κέντρα σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια. Τό ἐρώτημα εἶναι ἐάν, ὅπως γράφει ἡ "Φιγκαρό", βρίσκονται ἕνα ἑκατομμύριο μουσουλμάνοι Ἀλβανοί στήν Ἑλλάδα καί "τό μουσουλμανικό στοιχεῖο νά ἔχῃ καταπιῇ στήν κυριολεξία τούς χριστιανούς στήν Θράκη", ὅπως ἔγραψε δημοσίευμα καί μέ χιλιάδες πρόσφυγες διασκορπισμένους στήν ἑλληνική ἐπικράτεια, στήν πλειοψηφία τους μουσουλμάνοι, τί συμβαίνει αὐτήν τήν στιγμή στήν Ἑλλάδα! Ποῦ ὁδηγούμαστε;

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εἶναι φανερό ὅτι οἱ "γκρίζες ζῶνες", δηλαδή ἡ ἀμφισβήτηση τῆς κυριαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους σέ περιοχές τῆς ἐπικράτειάς του, δέν περιορίζονται στά 80 ἑλληνικά νησιά τοῦ Αἰγαίου, ἀλλά ἐπεκτείνονται καί ἔμμεσα στίς περιοχές τῆς Θράκης, καί βέβαια σταδιακά στά γκέτο πού θά δημιουργηθοῦν στίς πόλεις ἀπό τούς πρόσφυγες.

Πρός ἐπιβεβαίωση τῶν γραφομένων μας εἶναι καί ἡ νέα πρόκληση τοῦ κ. Τσαβούσογλου μέ στόχο, αὐτή τήν φορά τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλο. Ὁ Ἕλληνας Πρόεδρος δήλωσε πρό ἡμερῶν, «στήν περιοχή τῶν Δωδεκανήσων δέν εἶναι νοητές, ἀπό πλευρᾶς διεθνοῦς δικαίου, «γκρίζες ζῶνες» ἀναφορικά μέ τήν ἔκταση καί τό περιεχόμενο τῆς Ἑλληνικής καί Εὐρωπαϊκῆς κυριαρχίας στήν ὡς ἄνω περιοχή», μέ τόν Τοῦρκο Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν νά ἀπαντᾶ "Εἰμαστε ἔκπληκτοι μέ τίς παρατηρήσεις του πού δείχνουν σοβαρή ἔλλειψη γνώσεων τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου"!

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι φανερό ὅτι ἡ μετάνοια καί ἡ ἐγρήγορση εἶναι ἐπιβεβλημένες.

Θέλουν τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἐκκλησίας

Βαρυσήμαντος ἡ ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου εἰς τὴν Σχολὴν Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Μάκης Ἀδαμόπουλος εἰς τὴν ἱστοσελίδα ecclesia.gr τῆς 16ης Μαρτίου 2017:

«Σὲ ἐρώτηση ἀξιωματικοῦ γιὰ τὸ ποιὰ θὰ εἶναι τὰ σύγχρονα κρυφὰ σχολειὰ σήμερα στὴν περίπτωση ποὺ ὁ ἰσλαμικὸς φονταμενταλισμὸς χρησιμοποιήσει τὸν «Δούρειο Ἵππο» τῶν παράνομα εἰσερχομένων προσώπων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόνισε πὼς «κρυφὰ σχολεῖα τότε, δὲν ἦταν μόνο τὰ συστηματικά, ἀλλὰ κάθε πατέρας, κάθε μάνα, κάθε γονιὸς ποὺ ἤθελε νὰ μάθει γράμματα τὸ παιδί... εἶναι μία λανθασμένη φράση ὁ χωρισμός. Στὴν ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει βία. Εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθένας. Ὅποιος θέλει φεύγει καὶ μάλιστα δὲν τοῦ λέμε νὰ μὴ ξανάρθει. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μάνα καὶ δέχεται πίσω τὸ παιδὶ της, ὅταν ἐπιστρέφει. Ἐπίσης, δὲν ἔχουμε ἀντίρρηση νὰ ἔχουμε διακριτοὺς ρόλους, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε τίμιους διακριτοὺς ρόλους καὶ ὅταν ὑπάρχουν ἀνάγκες νὰ συνεργαζόμαστε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου. Κανεὶς δὲν θέλει τὸ χωρισμὸ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὑποταγὴ της θέλουν, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν γίνεται».

Οἱ 4 ὑπεύθυνοι διὰ τὰ Θρησκευτικά

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς, μετά ἀπό συνεννόησιν μὲ τὸν ὑπουργόν Παιδείας Κ. Γαβρόγλου, ὡρισε τὰ τέσσερα πρόσωπα ποὺ θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὴν Ἐπιτροπήν τῆς Ἱερᾶς Συνοδοῦ διὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν τῶν Θρησκευτικῶν. Εἰδικότερα πρόκειται διά τούς: κ. Γεράσιμον Κουζέλην, Πρόεδρον τοῦ Ι.Ε.Π., ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Γεώργιον Καλατζῆν, Γενικόν Γραμματέα Θρησκευμάτων τοῦ ΥΠ.Π.Ε.Θ., κ. Σταῦρον Γιαγκάζογλου, Σύμβουλον ΥΠ.Π.Ε.Θ., ἀποσπασμένον εἰς τὸ Ι.Ε.Π. καὶ κ. Γεώργιον Στριλιγκάν, Σχολικόν Σύμβουλον Θεολόγων Κρήτης. Ὅλοι τους εἶναι γνωστοὶ διὰ τὰ νεωτεριστικά τους φρονήματα. Δυστυχῶς καὶ ἡ τριμελὴς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναμένεται νὰ συνταχθῆ μὲ τὰς προτάσεις τῶν τεσσάρων. Ἡ Ἱεραρχία συνήνεσεν εἰς ἕνα διάλογον, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ ἀπὸ ὁμόφρονας;

Ἡ ἀγωνία τοῦ Σεβ. Κομοτηνῆς

Παραθέτομεν δηλώσεις τοῦ Σεβ. Κομοτηνῆς εἰς τὴν ἱστοσελίδα xronos.gr. τῆς 16ης Μαρτίου 2017:

«Δὲν πρέπει τὰ παιδιά μας νὰ μάθουν ὑγιῶς περὶ τὴν πίστη; Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τοὺς καθηγητές, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὅλους μας. Ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω καὶ ἕνα παράπονο, τὸ ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι βέβαια τὸ κάνουν χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν. Τὰ προηγούμενα χρόνια εἴχαμε ἐξαιρέσεις ἀπὸ χριστιανοὺς γονεῖς τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, γιατί; Γιὰ νὰ μὴ ἔχουν τὰ παιδιὰ ἕνα μάθημα παραπάνω ἂς τὸ ποῦμε ἔτσι στὴν πλάτη τους, γιὰ νὰ ἔχουν χρόνο περισσότερο νὰ διαβάζουν τὰ μαθήματα τῆς κατεύθυνσης ποὺ θὰ δώσουν ἐξετάσεις, γιὰ νὰ περάσουν στὸ πανεπιστήμιο, ὅμως ἐκεῖ δὲν ἀφήνουμε ἕνα κενό; Καὶ ὅταν ὑπάρχουν πνευματικὰ κενὰ μέσα μας αὐτὰ θέλουν κάλυψη, ποιὸς θὰ καλύψει τὸ πνευματικὸ κενὸ τῶν παιδιῶν μας;... Καὶ ὅταν ἕνας καλὸς θεολόγος καθηγητὴς ξέρει αὐτὸ νὰ τὸ διδάξει σωστὰ καὶ ὄχι γιὰ νὰ περάσει ἡ ὥρα, τότε πολλὰ μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴ ζωή ἑνὸς παιδιοῦ, σὲ ὅποια βαθμίδα τῆς ἐκπαίδευσης καὶ ἂν βρίσκεται».

Ὁ ρόλος τῶν Θρησκευτικῶν ἐξαρτᾶται, Σεβασμιώτατε, κυρίως ἀπὸ τὴν Ἱεραρχίαν. Ὁ νέος θρησκειολογικὸς χαρακτὴρ δὰ ὠδήσῃ εἰς μεγαλυτέραν συμμετοχὴν ἐφ' ὅσον τὸ πρόβλημα εἶναι τὸ «ἕνα μάθημα παραπάνω»; Θὰ καλύψουν τὸ πνευματικὸν κενὸν αἱ ἄλλαι θρησκεῖαι; Βεβαίως χρειάζονται καλοὶ θεολόγοι, ἀλλὰ ἂν σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ ἐμφυσήσουν τὴν πίστιν, τότε ἁπλῶς τὰ παιδιὰ δὰ ἐπιλέξουν... τὴν κατεύθυνσιν Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν, ποὺ τόσον προωθήσατε!

Ἰ. Μ. Ἰωαννίνων κατὰ τοῦ ἀποκρυφισμοῦ

Ἐγκύκλιον ἀπέλυσεν ἡ Μητρόπολις Ἰωαννίνων κατὰ ἀποκρυφιστικοῦ σεμιναρίου μὲ ὑποτιθέμενον ζήτημα τὴν «συγχώρησιν». Ἐπειδὴ τὸ σεμινάριον αὐτὸ πιθανῶς δά ἐπαναληφθῆ καὶ εἰς ἄλλα μέρη δημοσιεύομεν τμῆμα τῆς ἐγκυκλίου τῆς 16ης Μαρτίου 2017:

«Στὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ τοῦ ἀποχριστιανισμοῦ, δροῦν πολλὲς ὀργανώσεις, ὁμάδες, αἱρέσεις καὶ ἀποκρυφιστικὲς λατρεῖες, ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετες καὶ ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη καὶ τὸ βίωμα τῶν Ἁγίων μας... Τὸ ὕπουλο καὶ ἐπίσης ἐπικίνδυνο τοῦ πράγματος, φαίνεται καθαρὰ ἀπὸ τοὺς τίτλους ποὺ ἐπιστρατεύουν οἱ διοργανωτές του καὶ οἱ ὁποῖοι τίτλοι ἔχουν δῆθεν σχέση μὲ τὴν «συγχώρεση». Ὅμως, συχνὰ πίσω ἀπὸ διάφορα προσωπεῖα κρύβονται δοξασίες, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸν ἀποκρυφισμό, μὲ τὴ χρήση ὅρων, ὅπως «ἐνεργειακὰ κέντρα» καὶ «ἐξωαισθητηριακὴ ἀντίληψη», ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς παραψυχολογίας καὶ τοῦ ἰνδουϊσμοῦ καὶ ἔχουν υἱοθετηθεῖ ἀπὸ τὸ ἀντιχριστιανικὸ κίνημα τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μείνετε στερεωμένοι στὴν διδασκαλία τῆς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς μας πίστεως καὶ φεύγετε μακρυὰ ἀπὸ τέτοιες δαιμονικὲς διδασκαλίες».

Ἑώρτασε μόνος ὁ Σεβ. Νικαίας;

Δὲν εἴχαμε σκοπὸν νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰ ὀνομαστήρια Μητροπολίτου, καθὼς τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ Μητροπολῖται προκαλοῦν τὸ ποίμνιον μὲ τὰς συνεχεῖς ἐκδηλώσεις διὰ τὸ πρόσωπόν τους καὶ πολλάκις μὲ τὴν «βυζαντινὴν» ὑπερβολὴν καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμβάλωμεν εἰς αὐτὴν τὴν δυσαρέσκειαν. Ὡστόσο μᾶς ἐτηλεφώνησε κληρικός, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε τὴν ἀπαγορεύσιν του διὰ τὴν προσέλευσιν ὀλιγοστοῦ κόσμου εἰς τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Νικαίας. Ἀφοῦ ἐπεβεβαιώσαμεν τὸν λόγον του ἀπὸ τὰς φωτογραφίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἱστοσελίδας, ἐρωτήσαμεν τὸν κληρικόν, ἂν αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἀποφεύγει γενικῶς ἑορτάς, ὅπου ἡ κολακεία εἶναι ἐμφανής, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀπήντησε: «-Δυστυχῶς ὁ κόσμος ἔχει θορυβηθῆ ἀπὸ τότε μὲ τὰ δημοσιεύματα τῆς ἐφημερίδος...». Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ Μητροπολῖται δὲν συμμερίζονται αὐτὴν τὴν γνώμην διὰ τοῦτο καὶ παρέστησαν οἱ Σεβ. Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, Κορωνείας κ. Παντελεήμων, Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας, Κηφισίας κ. Κύριλλος καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Κλήμης, Σαλώνων κ. Ἀντώνιος, καὶ Χριστιανουπόλεως κ. Προκόπιος.

Ὁ ἄθεος κ. Τσίπρας καὶ ὁ κ. Μητσοτάκης τῆς Bildeberg διαγκωνίζονται διὰ τὴν εὔνοιαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Ὁ Πρόεδρος τῆς Νέας Δημοκρατίας τὸ τελευταῖον διάστημα ἔχει ἐπαφάς μὲ Ἀρχιεπισκόπους. Πρῶτος ἦτο ὁ Σεβ. Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων τῆς 13ης Μαρτίου 2017:

«Ἀμέσως μετά τὴν ἄφιξή του στὸ ἀεροδρόμιο Ἡρακλείου, ὁ κ. Μητσοτάκης, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΝΔ Λευτέρη Αὐγενάκη, τὸν βουλευτὴ Ρεθύμνης Γιάννη Κεφαλογιάννη καὶ στελέχη τοῦ κόμματος, ἔφθασε στὰ γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου συναντήθηκε μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης Εἰρηναῖο».

Ποῦ ὀφείλεται αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ συναντήσεις μὲ ἐκκλησιαστικοὺς παράγοντας, ὅπως καὶ τῆς ἐπισκέψεώς του μὲ κάμερες καὶ φωτογράφους εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος; Ἡ ἐφημερὶς «Παραπολιτικὰ» ἔχει μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐξήγησιν εἰς τὸ φύλλον τῆς 18ης Μαρτίου 2017:

«Ἕνας ἰδιότυπος «διαγωνισμὸς» μεταξύ τοῦ πρωθυπουργοῦ, Ἀλέξη Τσίπρα, καὶ τοῦ προέδρου τῆς Ν.Δ., Κυριάκου Μητσοτάκη, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καλῶν σχέσεων μὲ τὴν ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐπιρροὴ τῆς ὁποίας στοὺς πολίτες παραμένει ἰσχυρή, ἔχει ξεκινήσει τὸ τελευταῖο διάστημα... Ἐνδεικτικὸ εἶναι ὅτι ὁ πρωθυπουργός, σύμφωνα μὲ πληροφορίες , πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ πραγματοποίησε συνάντηση, ποὺ δὲν ἔγινε γνωστὴ μὲ τὸν κ. Ἱερώνυμο στὸ ἀρχιεπισκοπικὸ ἡσυχαστήριο στὴ Θήβα, μὲ στόχο τὴ δρομολόγηση μιᾶς ἔντιμης συνεννόησης ὡς πρὸς τὴ διδακτικὴ ὕλη τῶν Θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα».

Ἑπομένως δέχεται καὶ προσωπικάς ἐπισκέψεις ὁ Μακαριώτατος ἀκόμη καὶ ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸ ἡσυχαστήριον δι' ὁλιγοήμερον ἀνάπαυσιν. Αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ δὲν εἶναι μόνον ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ὑποψήφιον Πρωθυπουργόν, ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα protothema.gr τῆς 16ης Μαρτίου 2017:

«Οἱ δύο τους (ἐνν. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Κ. Μητσοτάκης) ἄλλωστε ἔχουν ξαναβρεθεῖ στὸ παρελθὸν ἀρκετὲς φορὲς καὶ μάλιστα πέρυσι τὸ καλοκαίρι ὁ κ. Μητσοτάκης μὲ τὴ σύζυγό του κ. Μαρέβα Γκραμπόφσκι, εἶχαν ἐπισκεφθεῖ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο στὸ ἡσυχαστήριό του στὸ μοναστήρι τῶν Ἁγίων Θεοδώρων στὴ Ζάλτσα Βοιωτίας... Ταυτόχρονα ὁ Κυριάκος Μητσοτάκης συνδέεται μὲ ἄριστες σχέσεις μὲ τὸν Μητροπολίτη Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Γαβριὴλ ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ἐκπρόσωπο Τύπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χάρη Κονιδάρη, μὲ τὸν ὁποῖο τυγχάνουν συναπόφοιτοι ἀπὸ τὸ Κολλέγιο Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ Χάρβαρντ ἐνῷ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ εἶναι ἄριστες οἱ σχέσεις μὲ τὸν διευθυντὴ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Μητσοτάκη Μιχάλη Μπεκίρη ἀλλὰ καὶ τὸν διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Τύπου Μακάριου Λαζαρίδη».

Δυστυχῶς αἱ φιλίαι τοῦ κ. Μητσοτάκη δὲν εἶναι καλαί, διότι ὁ μὲν Σεβ. Ν. Ἰωνίας εἶναι οἰκουμενιστὴς, ὁ δὲ κ. Χ. Κονιδάρης δὲν ἔχει ἐκπροσωπήσει ἀξίως τὸν κ. Ἱερώνυμον, μᾶλλον ἐνίοτε τὸν ἔχει ἐκδέσει. Αὐταὶ αἱ γνωριμίαι καθὼς καὶ ἡ δέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξησφάλισαν εἰς τὸν κ. Μητσοτάκην ἕνα γεῦμα μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ἡ συγκυρία ἦτο ἐκπληκτική, ὡς ἐνημερωνόμεθα ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Βῆμα» τῆς 15ης Μαρτίου 2017:

«Ἡ συνάντηση εἶχε προγραμματισθεῖ ἐδῶ καὶ καιρό, ἁπλὰ συνέπεσε μὲ τὴν ἀναζωπύρωση τῆς συζήτησης γιὰ τὸ διαχωρισμὸ καὶ ἔγινε λίγες ὧρες μετὰ τὴν γνωστοποίηση τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἀλέξη Τσίπρα στὸ Βατικανό, ὅπου θὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Πάπα Φραγκίσκο... Ὁ κ. Μητσοτάκης... τὸ μόνο ποὺ συζητᾶ εἶναι ὁ ἐπαναπροσδιορισμὸς ἀπὸ τὴν πολιτεία τῆς σχέση της μὲ τὴν Ἐκκλησία, μὲ τὴ δεύτερη ταυτόχρονα νὰ ἀγκαλιάζει μὲ θάρρος τὶς πιὸ ἐκσυγχρονιστικὲς φωνὲς ποὺ ὑπάρχουν μέσα στοὺς κόλπους της. «Ὑπάρχουν μία σειρὰ ἀπὸ θέματα ποὺ πρέπει νὰ ἀνοίξουν μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὸν ρόλο της καὶ γιὰ τὸν ρόλο τοῦ κράτους» εἶπε πρὶν λίγο καιρὸ ὁ κ. Μητσοτάκης...».

Ποῖαι εἶναι αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Μητσοτάκη, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει τὰς συναντήσεις μὲ τοὺς Ἀρχιεπισκόπους, ἐπραγματοποίησε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἡγεῖται ἑνὸς κόμματος, τὸ ὁποῖον πιστεύουν κάποιοι ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὴν συντηρητικὴν μερίδα; Ἡ ἐφημερὶς «PRESS TIME» τῆς 18ης Μαρτίου 2017 μᾶς ἀπαντᾶ:

«Ὁ νεώτερος Μητσοτάκης ὅμως, ἔχει πολὺ προχωρημένες, ριζοσπαστικὲς καὶ φιλελεύθερες ἀπόψεις, κατὰ πολλοὺς μάλιστα σὲ ὁρισμένα θέματα καὶ ἀντισυμβατικὲς ἀκόμα, ὅπως γιὰ τὸ σύμφωνο συμβίωσης, τὴν ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν κ.ἄ., ὅπου ἡ στάση τῶν Ἱεραρχῶν φυσικὰ εἶναι κάθετα ἀρνητικὴ (σημ. Ο.Τ. ἀλλὰ ὁ κ. Μητσοτάκης ὑπερφήφισε)... ἐκεῖνο ποὺ ὁ κ. Μητσοτάκης θὰ συζητήσει εἶναι ὁ ἐπαναπροσδιορισμὸς ἀπὸ τὴν Πολιτεία τῆς σχέσης της μὲ τὴν Ἐκκλησία, ζητώντας παράλληλα ἀπὸ ἐκείνη νὰ ἀγκαλιάζει μὲ θάρρος τὶς πιὸ προοδευτικές, φιλελεύθερες καὶ ἐκσυγχρονιστικὲς φωνὲς ποὺ ὑπάρχουν στὸ ἐσωτερικό της. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, οἱ δύο ἄνδρες δὲν ἔκαναν κουβέντα γιὰ ἄλλα θέματα ποὺ ἐπίσης «καΐνε», ὅπως ἡ ἀνέγερση τοῦ μουσουλμανικοῦ τεμένους καὶ τὰ σχέδια γιὰ τὸ ἀποτεφρωτήριο».

Διατί τέτοια σιωπὴ διὰ τόσο φλέγοντα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὑπερεψήφισεν ὁ κ. Μητσοτάκης; Προφανῶς δὲν ἐπιδυμεῖ νὰ ἐκτίθεται περισσότερον ἀπὸ τὸν κ. Τσίπρα. Ὁ κ. Τσίπρας μὲ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἐπιλογήν του νὰ τοποθετήση τὸν ὁμόφρονά του κ. Φίλην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας κατώρθωσε νὰ ἐκτεθῆ ὁμοίως μὲ τὸν κ. Μητσοτάκην. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» τῆς 16ης Μαρτίου 2017:

«Ἡ συζήτηση (Ἀρχιεπισκόπου καὶ κ. Μητσοτάκη) ἔγινε στὴ σκιὰ τῶν ἐμπρηστικῶν τοποθετήσεων τοῦ τέως ὑπουργοῦ Παιδείας Νίκου Φίλη καὶ βέβαια δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μὴ ἐπικεντρωθεῖ σὲ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὅπως ὁ διαχωρισμός, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα καθὼς καὶ ἡ ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας... ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνημέρωσε γενικότερα τὸν κ. Μητσοτάκη γιὰ ὅλα ὅσα συζητήθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρόσφατης συνεδρίασης τῆς Ἱεραρχίας στὴ Μονὴ Πετράκη».

Ὁ κ. Ἱερώνυμος ἐνημέρωσεν ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τὸν κ. Μητσοτάκην, ὅπως ἐνημερώνει καὶ τὸν κ. Τσίπραν, δηλ. μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν Ἱεραρχῶν. Ἄλλωστε ὁ κ. Μητσοτάκης ἴσως νὰ εἶναι ὁ ἑπόμενος Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος δὰ ἀναλάβῃ νὰ ὁλοκληρώση τὰ σχέδια τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μὲ τὴν σειρὰν της συνεχίζει τὰ ὅσα αἱ προηγούμεναι κυβερνήσεις εἶχον δρομολογήσει. Ἑπομένως, ἂν δὲν ἀντιδράσουν οἱ γονεῖς τὰ νέα προγράμματα τῶν Θρησκευτικῶν ἀργὰ ἢ γρήγορα δὰ καθιερωθοῦν!

Ἀθῷος ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Βατοπαιδίου καὶ ἔνοχος τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου;

Ἂν ἀθῳώνεται ἕνας ἡγούμενος διὰ ὑποθέσεις οἰκονομικάς, δὲν δὰ ἔπρεπε καὶ ἕνας ἡγούμενος ποὺ ἀγωνίζεται διὰ τὴν πίστιν του ἐπίσης νὰ ἀθῳωθῇ; Εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμ. Ἐφραὶμ ἐστάθησαν οἱ Σεβ. Λεμεσοῦ, Γλυφάδας, Κορίνθου, Κισάμου, Ἀδριανουπόλεως κ.ἄ. Εἰς προηγουμένην ἀθῴωσιν τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ὑπολοίπων κατηγορουμένων ἠσκήθη ἔφεσις ὑπὲρ τοῦ νόμου. Νομικοὶ κύκλοι παρὰ τοὺς διδυράμβους καὶ τὰς τυμπανοκρουσίας ἀναρωτῶνται ἢ καὶ ὑποδέτουν ὅτι ἡ Εἰσαγγελεὺς δὰ κάνῃ ἔφεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου δι' ἐπανάληψιν τῆς δίκης. Συμφώνως πρὸς τὴν ἱστοσελίδα naftemporiki.gr τῆς 21ης Μαρτίου 2017:

«Ἀθῳώθηκαν ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Ἐφετεῖο Κακουργημάτων ὅλοι οἱ